

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 289

37e jaargang

17 oktober 1994

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
94/C 289/01	E-822/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Toerisme en het beleid van de Commissie	1
94/C 289/02	E-1093/93 van Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Noodzakelijke bescherming van de vakbondsrechten en -leden in El Salvador	2
94/C 289/03	E-1167/93 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Regelgeving voedingssupplementen	2
94/C 289/04	E-1448/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Griekse wijnen	2
94/C 289/05	E-1481/93 van Marc Galle aan de Commissie Betreft: Specifieke regeling voor elektronisch bankieren	3
94/C 289/06	E-1179/93 van José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada en Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: Subsidies voor energieprojecten of landbouwproducten verwerkende projecten in Andalusie	4
94/C 289/07	E-1593/93 van José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada en Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: Projecten met EFRO-steun in het kader van het Valoren-programma	4
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1179/93 en E-1593/93	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/08	E-1625/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Euronews	4
94/C 289/09	E-1629/93 van Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Subsidiariteit en kinderopvang	5
94/C 289/10	E-1741/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Leerplan voor de scholen in de Gemeenschap	6
94/C 289/11	E-1768/93 van Marlene Lenz aan de Commissie Betreft: Gebruik van het woord „Heimat” in de Duitse taal	6
94/C 289/12	E-1808/93 van Rosaria Bindi aan de Commissie Betreft: Niet-uitvoering door Griekenland van de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen	6
94/C 289/13	E-1814/93 van Johanna-Christina Grund aan de Commissie Betreft: Schending van fundamentele rechten door voorschriften van het Statuut (bijlage VIII, artikel 17) van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschap	7
94/C 289/14	E-1828/93 van Ingo Friedrich aan de Commissie Betreft: Plannen voor een liberalisering van de kansspelmarkt in de Gemeenschap	8
94/C 289/15	E-1845/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Scanners in Griekenland	8
94/C 289/16	E-1868/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De landbouwmafia	9
94/C 289/17	E-1879/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu in Ermoupoli op Syros	9
94/C 289/18	E-1891/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gevaar van nieuwe plaag van kinderverlamming en difterie in Griekenland	10
94/C 289/19	E-1945/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: België en het niet-respecteren van de Beschikkingen 84/508/EEG en 84/111/EEG	10
94/C 289/20	E-1972/93 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Organisatie van bijeenkomsten van de werknemersorganisaties in de Gemeenschap — besteding kredieten B 3-4002	11
94/C 289/21	E-1991/93 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Subsidies en toezicht op speelgoed	12
94/C 289/22	E-2003/93 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Herstructureringsprogramma voor de staalindustrie	12
94/C 289/23	E-2058/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Invoer van landbouwprodukten uit het door de Turken bezette gedeelte van Cyprus	13
94/C 289/24	E-2122/93 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: BTW op tweedehands goederen	13
94/C 289/25	E-2128/93 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Toepassing douanetarieven op de Canarische eilanden	14
94/C 289/26	E-2142/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Griekse export van groenten en fruit	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/27	E-2160/93 van Gianfranco Amendola aan de Commissie Betreft: Stappen van de Commissie in verband met de stortplaats in Baricella (provincie Bologna, Italië)	15
94/C 289/28	E-2188/93 van José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Communautaire inbreng bij de specialisatie „juridische verslaggeving”	15
94/C 289/29	E-2231/93 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Verbod op bepaalde produkten op grond van het Verdrag	16
94/C 289/30	E-2252/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Zieke dieren in Tràs-os-Montes	16
94/C 289/31	E-2300/93 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Klacht Richtlijn 90/428/EEG van de Raad	16
94/C 289/32	E-2303/93 van Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Verklaring van afkortingen voor een grotere doorzichtigheid in de Gemeenschap	17
94/C 289/33	E-2350/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn	17
94/C 289/34	E-2351/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake beschermende maatregelen voor werknemers die door kanker worden getroffen	17
94/C 289/35	E-2354/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Subsidies van het Griekse Secretariaat-generaal voor de jeugd	18
94/C 289/36	E-2369/93 van José Álvarez de Paz en Pedro Bofill Abeilhe aan de Commissie Betreft: Percentage werkende vrouwen	18
94/C 289/37	E-2388/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Toegang van de Europese burger tot de communautaire documenten	19
94/C 289/38	E-2409/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Leerlooierijen	19
94/C 289/39	E-2484/93 van Lode Van Outrive en Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Detachering in de bouw	20
94/C 289/40	E-2509/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: VN-Verdrag van 1989 inzake de rechten van het kind en het Verdrag van 1961 van Den Haag inzake de bescherming van minderjarigen	21
94/C 289/41	E-2510/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Schadevergoeding na arbeidsongevallen	21
94/C 289/42	E-2601/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vernieuwing van de Griekse kustvaart- en cruiseschepen	21
94/C 289/43	E-2603/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gestandaardiseerde studieprogramma's georganiseerd door niet-gouvernementele onderwijsinstellingen in Griekenland	22

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/44	E-2632/93 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Oprichting van de Euroloketten in het kader van Eures	22
94/C 289/45	E-2665/93 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Subsidies uit de Gemeenschapsbegroting 1992 voor Franse verenigingen	22
94/C 289/46	E-2705/93 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Berovingen van toeristen in Spanje	23
94/C 289/47	E-2738/93 van Franco Borgo aan de Commissie Betreft: Fraude bij het EOGFL in de sector melk	23
94/C 289/48	E-2788/93 van John Bird aan de Commissie Betreft: Het welzijn van dieren en subsidiariteit	24
94/C 289/49	E-2885/93 van Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Europese Akte: vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal	24
94/C 289/50	E-2925/93 van Terence Wynn aan de Commissie Betreft: Nadere informatie over het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak	25
94/C 289/51	E-3036/93 van Francesco Speroni aan de Commissie Betreft: De negatieve weerslag van de verruiming van de bandbreedte van de valuta op de salarissen van het personeel bij communautaire Instellingen	25
94/C 289/52	E-3045/93 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Erasmus-beurzen voor het academiejaar 1992/1993	26
94/C 289/53	E-3075/93 van Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Uitgaven van de Structuurfondsen	26
94/C 289/54	E-3084/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Interinstitutionele overeenkomst over het subsidiariteitsbeginsel	27
94/C 289/55	E-3099/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van het subsidiariteitsbeginsel	27
94/C 289/56	E-3105/93 van Víctor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Richtlijnen en verordeningen	27
94/C 289/57	E-3118/93 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Communautaire initiatieven	28
94/C 289/58	E-3191/93 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend treinverkeer tussen Straatsburg/Elzas en Offenburg/Baden-Württemberg	28
94/C 289/59	E-3271/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Communautaire kredieten aan de provincie Achaea	28
94/C 289/60	E-3278/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de oudheden van Delphi	29
94/C 289/61	E-3298/93 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Sportvliegveld	29

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/62	E-3353/93 van Paul Staes aan de Commissie Betreft: Steun aan het Belgische bedrijf Idealspun	30
94/C 289/63	E-3389/93 van Pedro Canavarró aan de Commissie Betreft: Programma van taalverwervingscursussen in het kader van de toepassing van de Overeenkomst van Lomé	30
94/C 289/64	E-3432/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Energiebeleid van Turkije en plannen voor de bouw van een kerncentrale	31
94/C 289/65	E-3502/93 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Voorbereiding van nieuwe onderwijsstimuleringsprogramma's voor 1995	32
94/C 289/66	E-3503/93 van Arie Oostlander aan de Commissie Betreft: Culturele dialoog	32
94/C 289/67	E-3112/93 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Het storten van afval in de Atlantische Oceaan	33
94/C 289/68	E-3505/93 van Vasco Garcia aan de Commissie Betreft: Storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3112/93 en E-3505/93	33
94/C 289/69	E-3520/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Ondertekening van het Verdrag inzake het Energiehandvest	34
94/C 289/70	E-3523/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Herstel van het milieu in en bij Thessaloniki	34
94/C 289/71	E-3557/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen aan Ierland	35
94/C 289/72	E-3560/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondsen	35
94/C 289/73	E-3561/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun	35
94/C 289/74	E-3562/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun	36
94/C 289/75	E-3563/93 van Des Geraghty aan de Commissie Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun	36
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3560/93 tot en met E-3563/93	36
94/C 289/76	E-3569/93 van Manuel Medina Ortega aan de Commissie Betreft: Langdurig werklozen op de Canarische eilanden	37
94/C 289/77	E-3594/93 van Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Behandeling van doktersrecepten in Belgische apotheken	37
94/C 289/78	E-3619/93 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Doorzichtigheid van de boekhoudkundige situatie van bedrijven in de Gemeenschap	38

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/79	E-3629/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Behoud en beheer van culturele lokaties in Griekenland	38
94/C 289/80	E-3652/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het storten van radioactief afval in zee	38
94/C 289/81	E-3654/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Criteria voor de beoordeling van drinkwater	39
94/C 289/82	E-3705/93 van Tom Spencer aan de Commissie Betreft: Late teruggave van belasting aan niet-Spaanse onderdanen van de Gemeenschap bij verkoop van onroerend goed	39
94/C 289/83	E-3708/93 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: Oostduitse ambtenaren binnen de Commissie	40
94/C 289/84	E-3719/93 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Herstel van schade aan het milieu	40
94/C 289/85	E-3736/93 van Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Milieu	40
94/C 289/86	E-3738/93 van Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Energie en milieu	41
94/C 289/87	E-3750/93 van Luigi Vertemati aan de Commissie Betreft: Aanstelling van personeel bij de nieuwe Europese instanties	41
94/C 289/88	E-3755/93 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Massamoord op proefdieren	42
94/C 289/89	E-3765/93 van John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Doorgeven van tv-programma's over verschillende kanalen	42
94/C 289/90	E-3784/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Oneerlijke Turkse concurrentie bij de export van verse landbouwproducten naar de Gemeenschap	43
94/C 289/91	E-3785/93 van Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Overstromingen in Zuidoost-Attika: bijdrage aan de hulpverlening	43
94/C 289/92	E-3798/93 van Ben Visser aan de Commissie Betreft: Postiljonsystemen in het internationale wegvervoer	43
94/C 289/93	E-3799/93 van Pol Marck aan de Commissie Betreft: Zuivelquota	44
94/C 289/94	E-3804/93 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Vaststelling van de wereldmarktprijzen	44
94/C 289/95	E-3816/93 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Benutting door Griekenland van de verlenging van de looptijd van Richtlijn 90/684/EEG	45
94/C 289/96	E-3827/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: De visserijsector en de GATT	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/97	E-3828/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Benutting steun ten behoeve van controle door Lid-Staten	46
94/C 289/98	E-3829/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Kwaliteitscontrole op per vliegtuig in de Gemeenschap geïmporteerde visproducten ..	47
94/C 289/99	E-3830/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Steun voor producten van natuurlijke schelpdierbanken	47
94/C 289/100	E-3834/93 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Bevordering consumptie citrusvruchten	47
94/C 289/101	E-3836/93 van Bernard Frimat aan de Commissie Betreft: Financiering van de maatregelen uit hoofde van doelstelling 5 a in het kader van een plan — programma doelstelling 1	48
94/C 289/102	E-3851/93 van Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Doorzichtigheid in de aanbestedingsprocedure in het kader van Tacis	48
94/C 289/103	E-3864/93 van Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: Cheysson-instrument	49
94/C 289/104	E-3871/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: De situatie op Timor en de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Indonesië	49
94/C 289/105	E-3879/93 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Deelneming van gepensioneerde ambtenaren aan de statutaire organen met een vertegen- woordiging van het personeel	50
94/C 289/106	E-3886/93 van Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Luchtverontreiniging door het toegenomen gebruik van loodvrije benzine	50
94/C 289/107	E-3811/93 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Afwezigheid van de Commissie in het Seniorenparlement op 21 november 1993	51
94/C 289/108	E-3895/93 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Werkzaamheden van alle leden van de Commissie op 24 november 1993	51
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3811/93 en E-3895/93	51
94/C 289/109	E-3913/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de Heilige-Theraponkerk in Mytilini	51
94/C 289/110	E-3941/93 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Beperking van de transporttijd voor slachtdieren	52
94/C 289/111	E-3942/93 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Uitsterven van veel rassen van landbouwhuisdieren	52
94/C 289/112	E-3979/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Door bepaalde bedrijven aangelegde waterbiotopen	53
94/C 289/113	E-3988/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Oprichting van een comité van oudere boeren	53

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
94/C 289/114	E-3998/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Overtreding van Richtlijn 89/552/EEG bij televisiereclame	54
94/C 289/115	E-4005/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Cultureel erfgoed van bezet Cyprus	54
94/C 289/116	E-4011/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Opheffing van de protectionistische maatregelen van Afrikaanse landen ten aanzien van het zeevervoer	54
94/C 289/117	E-4018/93 van Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Invoering van een overkoepelend mechanisme voor humanitaire hulp om het hoofd te bieden aan de problemen in de verzorgings- en gezondheidssector in bepaalde ACS-landen ...	55
94/C 289/118	E-4050/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst met Argentinië	55
94/C 289/119	E-4053/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Catalogus van Europese cultuuroederen	56
94/C 289/120	E-4054/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Inwerkingtreding van artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie	56
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4053/93 en E-4054/93	56
94/C 289/121	E-4080/93 van Enrique Sapena Granell aan de Commissie Betreft: Besteding van de gelden van het Cohesiefonds in het Autonome Gebied Valencia	56
94/C 289/122	E-4087/93 van José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Gelden van het Cohesiefonds voor Galicië	57
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4080/93 en E-4087/93	57
94/C 289/123	E-4109/93 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingrechten op fietsonderdelen uit China	57
94/C 289/124	E-33/94 van José Gil-Robles Gil-Delgado aan de Commissie Betreft: Fietsenindustrie in de Gemeenschap	57
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4109/93 en E-33/94	57

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-822/93

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(21 april 1993)

(94/C 289/01)

Betreft: Toerisme en het beleid van de Commissie

Bij de economische en sociale cohesie van de Gemeenschap waar in de Verdragen en verschillende documenten van de communautaire Instellingen naar wordt verwezen, speelt het toerisme een belangrijke rol. Zo zij ook gewezen op het feit dat het toerisme financieel-economische overdrachten van meer ontwikkelde Lid-Staten naar landen waar het Europees integratieproces langzamer op gang komt bevordert, waarbij de toeristische activiteiten een multipliereffect hebben met betrekking tot andere economische sectoren in gebieden waarin het toerisme een belangrijke rol speelt. Een dergelijke situatie rechtvaardigt dat in het kader van de communautaire steunverlening (1989—1993) verscheidene landen een gedeelte van hun subsidies hebben gebruikt voor toeristische projecten: Italië (12,5 %), het Verenigd Koninkrijk (10,5 %) en Ierland (6 %).

In Portugal zijn de inkomsten uit toerisme meer dan 500 miljard escudo per jaar. Maar 50 % hiervan komt uit de Algarve, waar meer dan 40 % van de huisvestingsmogelijkheden voor toeristen en meer dan 60 % van de nationale investeringen in toerisme is geconcentreerd.

Momenteel maakt het gebied van Algarve een moeilijke situatie door als gevolg van de internationale economische recessie (met name in de Lid-Staten van de Gemeenschap), de hoge huren, de waarde van de escudo en de onvoldoende bevordering van het toerisme. In bepaalde bedrijven bestaat er zelfs achterstand bij de betaling van salarissen. Met name moeten meer kwalitatieve inspanningen worden getoond, in eerste instantie door de Portugese Regering wat betreft de bevordering van het toerisme, terwijl ook van de Commissie bijzondere aandacht wordt verlangd. Aan de andere kant is de voorbereiding van de toepassing van het Verdrag van Maastricht na de ratificatie, dat de Commissie als één van

haar prioriteiten beschouwt, ook belangrijk voor het toekomstig beleid ten aanzien van het toerisme, gezien de tekst van het Verdrag van Maastricht in artikel 3, onder t).

Helaas is in het werkprogramma van de Commissie voor 1993—1994 geen enkele verwijzing wat betreft toerisme opgenomen.

Kan de Commissie met het oog op het bovenstaande mededelen welke beleidslijnen zij in deze sector van het toerisme denkt te volgen tijdens de periode van haar mandaat en welke maatregelen zij dan denkt te nemen in het kader van het beleid ter voorbereiding op de toepassing van het Verdrag van de Europese Unie?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(2 december 1993)

Het werkprogramma van de Commissie voor 1993—1994 omvat slechts de tijdens deze periode door de Commissie te ontplooien nieuwe activiteiten.

Het communautair actieprogramma ten behoeve van het toerisme wordt er niet in vermeld, omdat het reeds tot in de kleinste bijzonderheden in Besluit 92/421/EEG van de Raad ⁽¹⁾ is vastgesteld.

De algemene lijnen van de actie van de Commissie tijdens de periode van haar mandaat moeten logischerwijze overeenkomen met die van het hierboven genoemde besluit van de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 13. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1093/93**van Ernest Glinne (PSE)**

aan de Commissie

*(10 mei 1993)**(94/C 289/02)*

Betreft: Noodzakelijke bescherming van de vakbondsrechten en -leden in El Salvador

Bij de herziening van de arbeidswetgeving in El Salvador hebben parlementsleden van de aan de macht zijnde Arena-partij amendementen ingediend, waarvan één met betrekking tot de bestraffing van het „verraad” van de vakbondsleden, wier acties de aan Noord Amerikaanse belangen verleende privileges aanvochten, met name in de zogenaamde „vrije ontwikkelingsgebieden”, die zeer grote belastingvoordelen en beperking van de salariskosten genoten.

De indiening van de tekst gaf aanleiding tot een week van bijna hysterische aanvallen in de media tegen de UNOC (Nationale Unie van werknemers en boeren), omdat deze vereniging de regering had beschuldigd de internationaal vastgestelde vakbondsrechten te schenden.

Op 4 februari 1993 stuurde de heer Lane Kirkland, voorzitter van de Amerikaanse AFL-CIO, de president van El Salvador, Alfredo Cristiani, een brief waarin hij zeer krachtig tegen het wetsontwerp van de Arena-partij protesteerde en onder andere zei: „ Uw situatie zou er niet beter op worden door de invoering van een wet die een duidelijke aanval is tegen de eerbiediging van het recht van vrije meningsuiting.” De zakenwereld, de Arena- en de conservatieve partij beschuldigden namelijk beurtelings op overdreven wijze de vakbonden van El Salvador voor de eventuele mislukking van extreme plannen die zelfs door het Amerikaanse Congres onder beschuldiging waren gesteld.

Andere persoonlijkheden, met name van de kerk, waarschuwden zeer ernstig hiertegen.

Kan de Commissie mededelen of zij onverschillig was, is en blijft tegenover deze zeer ernstige schending van de mensenrechten en de vrijheden van de werknemers en of zij, samen met de Internationale Arbeidsorganisatie, al dan niet hiertegen zal optreden, gezien het boek van bezwaren en klachten dat zelfs het Amerikaanse Congres is voorgelegd?

Antwoord van de heer Van den Broek

namens de Commissie

(17 december 1993)

De Commissie houdt de mensenrechtensituatie in El Salvador nauwlettend in het oog en de overheid van dit land weet hoezeer de Gemeenschap en haar Lid-Staten er belang aan hechten dat deze rechten en de op dit gebied door El Salvador aangegane verbintenissen worden nageleefd.

De Commissie voert talrijke acties die erop zijn gericht de fundamentele regels van het democratische systeem en van de mensenrechten in dit land beter te doen naleven.

Bovendien hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten herhaaldelijk de schending van deze rechten in El Salvador veroordeeld en alle betrokken partijen opgeroepen om hieraan een einde te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1167/93**van Bartho Pronk (PPE)**

aan de Commissie

*(13 mei 1993)**(94/C 289/03)*

Betreft: Regelgeving voedingssupplementen

Uit het Werkprogramma van de Commissie voor 1993 blijkt dat er door de Commissie niet actief gewerkt wordt aan regelgeving voor voedingssupplementen.

Waarom wordt er door de Commissie (blijkens haar Werkprogramma voor 1993) niet gewerkt aan regelgeving voor voedingssupplementen?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(3 september 1993)

De Commissie is ervan overtuigd dat een juiste toepassing van de bestaande voorschriften in het Verdrag en het verantwoord gedrag van de overheid en de industrie het vrij verkeer van goederen verzekert. Wetgeving is niet altijd noodzakelijk.

De Commissie heeft niet het voornemen om in de nabije toekomst voorstellen voor Gemeenschapsrecht aangaande dit onderwerp op te stellen. De diensten van de Commissie volgen de ontwikkeling op dit gebied nauwlettend en zullen niet nalaten om, indien nodig, het standpunt te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1448/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)**

aan de Commissie

*(9 juni 1993)**(94/C 289/04)*

Betreft: Griekse wijnen

De Griekse wijnuitvoer naar de landen van de Gemeenschap en ook naar derde landen loopt fors terug. Tegelijkertijd dalen de prijzen van de Griekse wijnen omdat er wijn uit heel wat landen van de Gemeenschap onder de distillatieprijzen wordt verkocht (onmiskkenbaar met behulp van subsidies).

De Griekse Centrale Unie van vinificatie-coöperaties (KEOSOE) maakte deze gegevens bekend. Welke maatregelen zal de Commissie nemen om een einde te maken aan dit negeren van de vastgestelde bodemprijs?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(22 november 1993)**

De Commissie is zich bewust van de problemen inzake de afzet en de verkoop tegen niet-lonende prijzen van niet alleen Griekse wijn, maar ook wijn uit andere Lid-Statens.

Allereerst zou de Commissie het geachte Parlementslid willen herinneren aan haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 2941/92 ⁽¹⁾ betreffende gelijksoortige problemen in de wijnsector.

Volgens de Commissie is de verdere achteruitgang van de prijzen en de afzetpositie voor tafelwijn en kwaliteitswijn op de consumptiemarkten die zich sedertdien heeft voorgedaan, ook te wijten aan de volgende feiten:

- de unanieme aanvaarding door de Raad van de door de wijnproducerende Lid-Statens vastgestelde nationale maatregelen. Deze steunmaatregelen — die tegen het advies van de Commissie in zijn vastgesteld — hebben de huidige mechanismen van de gemeenschappelijke marktordening voor wijn ontregeld en distorsies van de marktprijzen veroorzaakt;
- sedert 27 april 1993 koopt het Italiaanse interventiebureau geen alcohol meer aan uit zogenoemde „vrijwillige” (preventieve en marktondersteunende) distillatie. Hoewel er geen uitdrukkelijke verplichting tot aankoop bestaat, leidt dit toch tot een ernstige verstoring van het goede verloop van de door Gemeenschap voor het lopende wijnbouwjaar vastgestelde interventie maatregelen. Bovendien komt er door de stopzetting van de aankoop van de aankoop van wijn waarvoor distillatiecontracten worden gesloten meer wijn beschikbaar op de consumptiemarkt;
- uit de eerste extrapolaties inzake de wijnvoorraden in de Gemeenschap aan het einde van het wijnbouwjaar 1992/1993 blijkt dat de beschikbare hoeveelheden zeer groot zijn ten opzichte van de voorgaande wijnbouwjaren.

De Commissie herinnert eraan dat zij onlangs aan de Raad en het Parlement een mededeling heeft doen toekomen over de ontwikkeling en de toekomst van het wijnbouwbeleid, waarin beleidslijnen zijn geschetst voor de hervorming van de huidige gemeenschappelijke marktordening.

⁽¹⁾ PB nr. C 258 van 22. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1481/93

van Marc Galle (PSE)
aan de Commissie
(14 juni 1993)
(94/C 289/05)

Betreft: Specifieke regeling voor elektronisch bankieren

Elektronisch bankieren, telebankieren, phone-banking of hoe dit ook door de reclamejongens wordt genoemd, is een verschijnsel dat steeds populairder wordt. Het aantal rekeninghouders die thuisbankieren neemt elk jaar toe, en het aantal overschrijvingen kent een spectaculaire groei.

Er blijven echter enkele juridische problemen bestaan, zoals de absolute identificatie van de opdrachtgever die zijn elektronische handtekening plaatst of een pincode intoetst. Andere problemen hebben te maken met het foutenrisico en de moeilijke bewijslast.

Is de Commissie niet van oordeel, gezien het steeds groter beroep dat op telebankieren wordt gedaan, dat de opgesomde problemen dienen te worden verholpen? Een specifieke regeling op Europees niveau is hiervoor de aangewezen weg.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(9 december 1993)**

Thuisbankieren biedt de consument de mogelijkheid om zijn bankrekening thuis, op afstand, te beheren. Deze vorm van bankieren kent een erg belangrijke groei die echter zeer uiteenloopt in de diverse Lid-Statens. Er bestaan twee vormen van thuisbankieren:

- Telefonisch bankieren. Als de gebruiker telefoneert, krijgt hij antwoord van een persoon. Dit soort banken kent geen kantoren die open staan voor het publiek. Bepaalde banken hebben procedures uitgewerkt om er zeker van te zijn dat de persoon die telefoneert wel degelijk de rekeninghouder is. De Commissie is niet op de hoogte van bijzondere problemen met dit soort thuisbankieren.
- Elektronisch thuisbankieren. De consument gebruikt hetzij een micro-computer (teletekst), hetzij het toetsenbord van de telefoon (auditekst). Hij onderhoudt zich elektronisch met de computer van de bank. Hij kan bijvoorbeeld algemene informatie verkrijgen, informatie over de stand van zijn rekening, een chequeboekje aanvragen of overschrijvingen doen tussen die verschillende rekeningen. Bepaalde banken bieden ook de mogelijkheid om geld over te maken op de rekening van een begunstigde.

Elektronisch thuisbankieren schijnt talrijke juridische problemen te veroorzaken die veel lijken op de problemen bij het gebruik van betaalkaarten (aansprakelijkheid, veiligheid, betrouwbaarheid, vertrouwelijkheid).

De enige communautaire tekst die terloops spreekt over thuisbankieren is Aanbeveling 88/590/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ inzake betalingssystemen en met name inzake de betrekkingen tussen de kaarthouder en de verstrekker van de kaart. Deze tekst bespreekt slechts een zeer klein deel van de verschillende problemen die men gehad heeft.

Daarom heeft de Commissie in het kader van het nieuwe driejarig plan inzake consumentenbeleid ⁽²⁾ aangekondigd dat ze zich zal buigen over een passend juridisch kader voor thuisbankieren.

⁽¹⁾ PB nr. L 317 van 24. 11. 1988.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 378 def. van 28. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1179/93

van José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada (RDE)
en Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

aan de Commissie

(13 mei 1993)

(94/C 289/06)

Betreft: Subsidies voor energieprojecten of landbouwproducten verwerkende projecten in Andalusië

Kan de Commissie mededelen of de Europese Gemeenschap sedert 1988 en navolgende jaren financiële steun heeft verleend of enigerlei subsidie heeft gegeven uit de verschillende programma's of communautaire fondsen voor energieprojecten of landbouwproducten verwerkende industrie aan een van de volgende bedrijven of organisaties:

- Instituto para la Diversificación y Ahorro Energético (IDAE)
- Cynara Industrial Mancha SA
- Sociedad Agrícola Campo Baldío SA (bij Puebla de Guzmán, provincie Huelva)
- Instituto para el Fomento Industrial (van de Junta van Andalusië)?

Zo ja, welke zijn de belangrijkste kenmerken van genoemde projecten en wat is de omvang van de steun of subsidies? Welke projecten zijn ingediend door enige van bovengenoemde ondernemingen of organisaties voor het verkrijgen van financiële steun of subsidies, ook al werden deze niet toegekend?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1593/93

van José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada (RDE)
en Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

aan de Commissie

(18 juni 1993)

(94/C 289/07)

Betreft: Projecten met EFRO-steun in het kader van het Valoren-programma

Kan de Commissie informatie verstrekken over de in het antwoord op mondelinge vraag H-424/93 ⁽¹⁾ genoemde acht energieprojecten waarvoor in het kader van het Valoren-programma EFRO-steun is verleend aan Spaanse bedrijven of organisaties ter hoogte van in totaal 273,47 miljoen ecu?

⁽¹⁾ Debatten van het Europees Parlement nr. 3-430 (april 1993).

Gecombineerd antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1179/93 en E-1593/93

(19 november 1993)

1. De Commissie moge de geachte Parlementsleden verwijzen naar het antwoord dat zij heeft gegeven op mondelinge vraag H-424/93 over hetzelfde onderwerp. De Commissie zendt de tabellen met de details betreffende de acht door het EFRO gefinancierde projecten en de drie projecten die in het kader van de communautaire programma's voor technologisch onderzoek en ontwikkeling zijn gefinancierd, rechtstreeks naar de geachte Parlementsleden en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement.

2. Op de laatste vraag van schriftelijke vraag nr. 1179/93 kan de Commissie niet antwoorden; alleen de Lid-Staten weten waarom zij bepaalde projecten niet in hun aanvragen om financiële bijstand hebben opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1625/93

van Sérgio Ribeiro (GUE)

aan de Commissie

(22 juni 1993)

(94/C 289/08)

Betreft: Euronews

Hoewel het door de Commissie gefinancierde Euronews wordt geacht een ander beeld van de Gemeenschap en van

Europa te geven, moet ik naar aanleiding van de aandachtig door mij gevolgde uitzendingen vaststellen dat klaarblijkelijk alleen de gebeurtenissen in de grote Europese landen de moeite van het uitzenden waard zijn.

Uit Portugal, Griekenland en Ierland heeft Euronews geen nieuws gebracht dat niet al door alle andere tv-stations werd uitgezonden. Gebeurt er dan niets noemenswaardigs in de kleine en armere landen van de Gemeenschap?

Hebben de onderdanen van deze landen die buiten hun vaderland werken en wonen en die moeilijk toegang hebben tot de uit hun land afkomstige media, met name de meer dan één miljoen Portugezen in deze situatie, niet het recht om af en toe enig nieuws te vernemen over wat er in hun land gaande is?

Welke maatregelen denkt de Commissie als deelnemer in het Euronews-project te nemen om hierin verandering te brengen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(22 november 1993)**

Euronews werd in het leven geroepen op initiatief van de Europese Radio-Unie (ERU). Alleen de deelnemende omroeporganisaties hebben er zeggenschap over.

Elf publieke stations hielden Euronews ten doop, waaronder de Portugese Radio en Televisie (RTP). Twee andere stations, de SSR (Zwitserland) en de ERTT (Tunesië), sloten zich er onlangs bij aan. De Gemeenschap heeft financiële steun verleend voor de start van Euronews, maar haar bijdrage, waartoe toen door de begrotingsautoriteit werd besloten, bedraagt slechts circa 5% van de jaarlijkse begroting van het station.

Voor de programmatische kant van de door het station verzorgde uitzendingen is de „Société Editoriale” verantwoordelijk, één van de maatschappijen die tezamen Euronews vormen. Bij de aanvang bestond bij de initiatiefnemers van het project de wens dat een vertegenwoordiger van de Commissie zitting zou hebben in de Raad van Bestuur van de „Société Editoriale”, maar de Commissie heeft dit geweigerd, aangezien het uitgesloten is dat de Gemeenschap zich bemoeit met de programmering van een televisiestation.

Door de diensten die de programma's van dit station verzorgen moet derhalve worden gezocht naar een evenwicht in de voorlichting die door Euronews over de grote en over de kleine landen van de Gemeenschap wordt gegeven.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1629/93
van Leen van der Waal (EDN)
aan de Commissie
(22 juni 1993)
(94/C 289/09)**

Betreft: Subsidiariteit en kinderopvang

Op de Top van Edinburgh heeft de Raad het instrument van de subsidiariteit nog eens bevestigd en nadrukkelijk in een decentrale context geplaatst.

1. Heeft de Commissie de activiteiten die zij zich voorstelt te nemen in het kader van de Structuurfondsen blijkens haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2874/92 ⁽¹⁾ inzake „steun aan voorzieningen ten behoeve van de opvang van kinderen” getoetst aan de bovengenoemde definitie van het subsidiariteitsbeginsel?
2. Zo ja, op grond van welke argumenten meent de Commissie dat communautair optreden inzake het subsidiëren van crèches en beroepsopleidingen van personen die in crèches werkzaam zijn, effectiever is dan optreden door de Lid-Staten?

⁽¹⁾ PB nr. C 106 van 16. 4. 1993, blz. 30.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(10 december 1993)**

Het ontoereikend aantal kinderopvangvoorzieningen vormt een probleem voor het beroepsleven van vrouwen met kinderen. Voor hun integratie in het arbeidsproces moet nog veel ondernomen worden om een evenwicht te vinden tussen gezins- en beroepsverantwoordelijkheden. Dit werd met name benadrukt door het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden, het derde communautaire actieprogramma op middellange termijn voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen 1991—1995, evenals de aanbeveling van de Raad van 31 maart 1992 betreffende kinderopvang ⁽¹⁾.

In de operationele programma's die voorgesteld worden naar aanleiding van het NOW-initiatief, dat bijzondere aandacht schenkt aan maatregelen voor kinderopvang waardoor het de vrouw vergemakkelijkt wordt te werken of een opleiding te volgen, hebben de meeste Lid-Staten dergelijke maatregelen opgenomen.

Vooral in minder ontwikkelde gebieden waar de vrouw op specifieke problemen stuit kunnen de kinderopvangdiensten de infrastructuur verbeteren, emigratie van de bevolking tegengaan, de economie ontwikkelen en werkgelegenheid creëren.

Wat de opleiding voor kinderopvangpersoneel betreft, erkent de Commissie het belang van adequate opleiding en de „sociale en pedagogische waarde van het werk” om de bovenvermelde aanbeveling van de Raad te citeren.

Men kan concluderen dat medefinanciering van kinderopvangdiensten door de Structuurfondsen in samenwerking met de verschillende Lid-Staten noodzakelijk blijft. Hiermee stimuleert men namelijk het beleid van gelijke kansen waardoor de werkende vrouw met een gezin de nodige vaardigheden kan verwerven voor stabiel en geschoold werk in de groeisectoren.

Om deze reden verleent de Commissie in het kader van de nieuwe hervorming van het Europees Sociaal Fonds voorrang aan maatregelen ten behoeve van kinderopvang.

(¹) PB nr. L 123 van 8. 5. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1741/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie

(29 juni 1993)

(94/C 289/10)

Betreft: Leerplan voor de scholen in de Gemeenschap

Welke plannen heeft de Commissie met betrekking tot de invoering van een gemeenschappelijk leerplan voor de scholen in de Europese Gemeenschap?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(19 oktober 1993)

De Commissie is niet van plan een gemeenschappelijk leerplan voor het onderwijs in de Gemeenschap voor te stellen. Krachtens de Verdragen heeft de Gemeenschap geen bevoegdheden op het gebied van onderwijs. Wat de toekomst betreft, in artikel 126 van het Verdrag betreffende de Europese Unie staat duidelijk dat de Lid-Staten verantwoordelijk zijn voor de inhoud van hun onderwijsprogramma's en voor de organisatie van hun onderwijsstelsel. Hieronder valt volgens de Commissie ook het leerplan.

De Commissie zal echter de samenwerking tussen Lid-Staten en tussen onderwijsinstellingen blijven aanmoedigen, teneinde de ontwikkeling van een Europese dimensie in het onderwijs te bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1768/93

van Marlene Lenz (PPE)

aan de Commissie

(2 juli 1993)

(94/C 289/11)

Betreft: Gebruik van het woord „Heimat” in de Duitse taal

In een tv-uitzending van de Westdeutsche Rundfunk van 18 april 1993 („Aktuelle Stunde”) werd beweerd dat het woord „Heimat” op 30 juni 1993 zou worden afgeschaft. Woordelijk werd er verder gezegd:

„... in het kader van de Europese harmonisering — interne markt — is in Brussel besloten dat het woord „Heimat”, omdat er in geen enkele andere taal een equivalent van is, in Duitsland ook niet meer mag bestaan.”

Bestaat er een richtlijn die betrekking heeft op het gebruik van het woord „Heimat” in de Duitse taal of heeft de Commissie zich op enige andere wijze met het begrip „Heimat” in het Europese taalgebruik beziggehouden?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(23 november 1993)

De gegevens waarop de vraag van het geachte Parlementslid is gebaseerd zijn uiteraard uit de lucht gegrepen. De vraag heeft dan ook geen zin.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1808/93

van Rosaria Bindi (PPE)

aan de Commissie

(13 juli 1993)

(94/C 289/12)

Betreft: Niet-uitvoering door Griekenland van de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

De Commissie verzoekschriften is op de hoogte van de protesten tegen het feit dat de Griekse wetgeving ingezetenen uit andere Lid-Staten verbiedt instellingen voor het onderwijs van vreemde talen („frontistiria”) op te richten of onder dezelfde voorwaarden als Griekse staatsburgers vreemde talen te onderwijzen (verzoekschriften nr. 133/90, nr. 458/90, nr. 305/91 en nr. 605/91).

De Commissie verzoekschriften heeft vernomen dat Griekenland door het Hof van Justitie van de Europese

Gemeenschappen werd veroordeeld wegens schending van de artikelen 52 en 59 van het EEG-Verdrag (zaak 147/86) en dat de Commissie, wegens niet-uitvoering van dit arrest, zich overeenkomstig artikel 171 van het EEG-Verdrag opnieuw tot het Hof van Justitie heeft gewend. Het Hof van Justitie heeft Griekenland op 30 januari 1992 veroordeeld wegens niet-uitvoering van het arrest in de zaak 147/86 betreffende het nationaliteitsbeding voor de oprichting van instellingen voor het onderwijs van vreemde talen alsook voor de beroepen architect, civiel-ingenieur en landmeter (zaak 328/90).

Tot op heden heeft Griekenland zijn wetgeving echter niet aangepast aan het communautair recht op dit gebied.

Welke maatregelen denkt de Commissie, gezien deze stand van zaken, te nemen om Griekenland ertoe te brengen de desbetreffende arresten van het Hof van Justitie te eerbiedigen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(8 oktober 1993)

Zoals door het geachte Parlementslid naar voren is gebracht, werd Griekenland bij een arrest van het Hof van 30 januari 1992 (zaak C-328/90) veroordeeld wegens niet-uitvoering van een arrest van 15 maart 1988 (zaak 147/86) betreffende het nationaliteitsbeding voor het openen van een „frontistirion” (met name particuliere instellingen voor taalonderwijs) en van het arrest van 14 juli 1988 (zaak 38/87) betreffende een nationaliteitsbeding voor de beroepen architect, civiel-ingenieur en landmeter. Griekenland heeft ondertussen de nodige maatregelen getroffen ten aanzien van deze laatste zaak, maar nog geen uitvoering gegeven aan het arrest betreffende de „frontistiria”.

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over het feit dat Griekenland geen gevolg heeft gegeven aan twee opeenvolgende arresten van het Hof betreffende de „frontistiria”. Ondanks deze twee arresten van het Hof en de directe werking van de artikelen 48, 52 en 59 van het EEG-Verdrag, die volgens het Hof geschonken werden, wordt een aantal onderdanen van de Gemeenschap nog steeds belet hun rechten uit te oefenen, in sommige gevallen al geruime tijd.

Deze houding van de Griekse Regering is ontoelaatbaar. De Commissie zal haar inspanningen op politiek niveau voortzetten en de mogelijkheden tot juridische dwang onderzoeken.

In dit opzicht zij erop gewezen dat een Lid-Staat volgens de rechtspraak van het Hof⁽¹⁾ verplicht is de schade die particulieren door het niet omzetten van een richtlijn lijden te vergoeden. Dit geldt volgens de Commissie nog in sterkere mate voor een bepaling van het EEG-Verdrag. De betrokkenen kunnen dus schadevergoeding voor het Griekse gerecht eisen.

Tenslotte zal artikel 171, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarvan de ratificatie gaande is, het Hof

de mogelijkheid bieden om dwangsommen op te leggen aan de Lid-Staat die in dergelijke gevallen in gebreke blijft.

(¹) Arrest van 19. 11. 1991 in de gevoegde zaken C-6/90 en C-9/90, Francovich tegen Italiaanse Republiek en Bonifaci tegen Italiaanse Republiek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1814/93

van Johanna-Christina Grund (NI)

aan de Commissie

(20 juli 1993)

(94/C 289/13)

Betreft: Schending van fundamentele rechten door voorschriften van het Statuut (bijlage VIII, artikel 17) van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschap

Commissielid Van Miert heeft mij namens de Commissie naar aanleiding van schriftelijke vraag nr. 285/93⁽¹⁾ op 12 mei 1993 een antwoord gegeven waarin niet wordt ingegaan op de door mij aan de orde gestelde schending van fundamentele rechten door artikel 4, alinea 8, van Verordening (EEG) nr. 2274/87⁽²⁾ respectievelijk door artikel 17 bis, derde alinea, van bijlage VIII van het Statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Gemeenschap, doch waarin uitsluitend wordt gesproken van de gelijke rechten van mannen en vrouwen, of het nu ambtenaren of tijdelijke functionarissen betreft.

Ik zie mij daarom gedwongen de Commissie opnieuw de vraag te stellen of niet van een schending van fundamentele rechten kan worden gesproken door artikel 17 bis, derde alinea, bijlage VIII van het Statuut (zie verwijzing hierboven), omdat van een ambtenaar die van zijn ambt is ontheven of zijn dienst heeft beëindigd het overlevingspensioen aan de weduwe of de weduwnaar alleen wordt uitgekeerd wanneer het huwelijk reeds voor de beëindiging van de actieve dienst werd gesloten.

Terecht heeft de Commissie er in haar antwoord van 12 mei 1993 op gewezen dat artikel 4, achtste alinea, derde subparagraaf, van Verordening (EEG) nr. 2274/87 de rechten van de kinderen uit het huwelijk regelt en de voorwaarde betreffende de duur van het huwelijk opheft.

Het is echter aan geen twijfel onderhevig dat in geval van een huwelijk dat na definitieve beëindiging van de dienst van een ambtenaar of van een tijdelijk functionaris is gesloten de echtgenoot of echtgenote die wedunaar, respectievelijk weduwe, wordt, geen aanspraak kan maken op een overlevingspensioen, ook wanneer uit dit huwelijk kinderen zouden zijn geboren.

Daarom stel ik de Commissie de vraag of deze bepaling van artikel 17 bis van het Statuut (zie verwijzing hierboven) niet gewijzigd dient te worden, omdat zij in strijd is met het fundamentele recht van de menselijke waardigheid en het hier gaat om een met onteigening gelijk te stellen ingreep van

hoogerhand in overeenkomstig de voorschriften opgebouwde pensioenrechten.

(¹) PB nr. C 202 van 26. 7. 1993, blz 20.

(²) PB nr. L 209 van 31. 7. 1987, blz. 1.

**Antwoord van de heer Miert
namens de Commissie
(15 november 1993)**

De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op artikel 20 van bijlage VIII van het Statuut, dat afwijkt van artikel 17 van dezelfde bijlage door te bepalen:

„De in de artikelen 17bis, 18 en 19 genoemde voorwaarde van prioriteit geldt niet indien het huwelijk, zelfs wanneer het is aangegaan na beëindiging van de dienst door de ambtenaar, tenminste vijf jaar heeft geduurd.”

In tegenstelling tot wat men derhalve bij lezing van artikel 17 van bijlage VIII zou verwachten, beschermt het Statuut alle overlevende echtgenoten van ambtenaren of tijdelijke functionarissen, na vijf jaar huwelijk, wanneer dit na de beëindiging van de dienst wordt aangegaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1828/93

van Ingo Friedrich (PPE)

aan de Commissie

(13 juli 1993)

(94/C 289/14)

Betreft: Plannen voor een liberalisering van de kansspelmarkt in de Gemeenschap

1. Kan de Commissie mededelen of te verwachten is dat een eventuele liberalisering van de kansspelmarkt in combinatie met de nieuwe technische en elektronische mogelijkheden tot een enorme groei van het aanbod aan kansspelen in de gehele Gemeenschap zal leiden?

2. Van oudsher kan al van een verband worden gesproken tussen kansspelen en de daaraan verbonden inkomsten enerzijds en de criminaliteit, waaronder het witwassen van geld, anderzijds. Niet in de laatste plaats om deze reden staat de kanspelsector onder streng overheidstoezicht.

Zou om deze reden de liberalisering van de kansspelmarkt ertoe kunnen leiden dat grote delen van de kanspelsector in criminele handen geraken? (Ervaringen die op dit gebied buiten Europa zijn opgedaan, wijzen in die richting.)

3. Kan een eventuele liberalisering van de kansspelmarkt leiden tot een uitholling van de nationale ordenende wettelijke voorschriften, als bijvoorbeeld de ordenende wettelijke voorschriften van de Lid-Staat met de soepelste voorschriften in alle EG-Staten zou worden ingevoerd?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

De sector kansspelen heeft al een aanzienlijke omvang in de gehele Gemeenschap, zoals blijkt uit het verslag over kansspelen in de interne markt van juni 1991, dat de Commissie bij het Parlement heeft ingediend. Volgens dit verslag is de sector kansspelen in voortdurende economische expansie, met name ten gevolge van de ontwikkeling van de technologische middelen.

Voor dit gebied, dat van aanzienlijke economische omvang is, gelden de bepalingen van het EG-Verdrag. Op grond van het beginsel van de wederzijdse erkenning, dat in het Verdrag is verankerd, kan, met inachtneming van het algemeen belang, de daadwerkelijke toepassing van de door het Verdrag erkende fundamentele vrijheden worden vergemakkelijkt. Overeenkomstig de Jurisprudentie van het Hof van Justitie is het legitiem voor de nationale wetgever om dit algemeen belang, waaronder de preventie van criminele activiteiten en van het witwassen van geld vallen, na te streven.

Volgens deze jurisprudentie kunnen bovendien niet-discriminerende nationale maatregelen van toepassing zijn op dienstverleners die in andere Lid-Staten zijn gevestigd op voorwaarde dat deze maatregelen onder meer zijn gerechtvaardigd om dwingende redenen van algemeen belang en op voorwaarde dat dit belang niet reeds wordt beschermd door de voorschriften van de Lid-Staat waar de dienstverlener is gevestigd.

Deze gehele problematiek wordt op dit ogenblik bij de Commissie bestudeerd. Daarnaast is bij het Hof van Justitie een bijzonder geval van het intracommunautair aanbieden van kansspelen aanhangig gemaakt (¹). Het arrest, dat binnenkort wordt gegeven, kan belangrijke gegevens verschaffen over het evenwicht van de verschillende communautaire belangen die hierbij een rol spelen.

(¹) Zaak C-275/92, Schindler.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1845/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(15 juli 1993)

(94/C 289/15)

Betreft: Scanners in Griekenland

Griekenland staat in de wereld aan de top wat het aantal scanners betreft. Het heeft drie maal meer scanners dan de EG-Lid-Staten gemiddeld hebben en ongeveer drie maal zoveel als de Amerikaanse stad New York. Volgens de cijfers van het Griekse Ministerie van Volksgezondheid geven de openbare ziekenfondsen jaarlijks honderd miljard drachme uit aan scanning.

Kan de Commissie mededelen of dit gerechtvaardigd is, wanneer men het aantal zieken in Griekenland in overweging neemt? Kan de Commissie, naar aanleiding van het feit dat er zoveel scanners in Griekenland zijn, nagaan hoe het staat met de feitelijke veiligheid en gezondheid van de Griekse werknemers en de burgers in het algemeen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(8 december 1993)

Krachtens artikel 4 van Richtlijn 84/466/Euratom van de Raad van 3 september 1984 tot vaststelling van fundamentele maatregelen met betrekking tot de stralingsbescherming van personen die medisch worden onderzocht of behandeld ⁽¹⁾, neemt elke Lid-Staat de maatregelen die hij noodzakelijk acht om onnodige toename van het aantal apparaten voor radiotherapie, radiodiagnostiek en nucleaire geneeskunde te voorkomen. De Commissie heeft bericht ontvangen dat de Griekse autoriteiten sedert 1 februari 1993 het verlenen van nieuwe vergunningen voor medische apparaten hebben opgeschort.

De bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de blootgestelde werknemers en de personen die een tomografisch onderzoek ondergaan is geregeld in Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad van 15 juli 1980 houdende wijziging van de richtlijnen tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid en de veiligheid der bevolking en de werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽²⁾ en in Richtlijn 84/466/Euratom. Deze twee richtlijnen zijn omgezet in Grieks recht en volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, heeft zich op dit gebied geen enkel bijzonder probleem voorgedaan.

Uiteindelijk moet de radioloog beslissen of een patiënt al dan niet een tomografisch onderzoek nodig heeft.

⁽¹⁾ PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

⁽²⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1868/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 289/16)

Betreft: De landbouwmafia

Het verduisteren van een deel van de subsidies blijft de vaste praktijk van de duistere organisaties die de „mafia” in de communautaire handel in landbouwprodukten vormen. De desbetreffende produkten blijven in een niet gering aantal gevallen onverkocht en rotten weg, terwijl veel boeren er geld bij inschieten doordat zij hun produktie slijten aan handelaren die bedriegers blijken. Het is wel duidelijk dat de tot dusverre toegepaste nationale en communautaire maatregelen niet in staat zijn de boeren afdoende te beschermen en deze mafia op te rollen.

Kan de Commissie nagaan of er strengere maatregelen kunnen worden vastgesteld tegen deze frauduleuze handelaren?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(2 december 1993)

De Commissie zal het geachte Parlementslid rechtstreeks een exemplaar doen toekomen van het door haar op 20 april 1993 uitgebrachte jaarverslag ⁽²⁾ over de bestrijding van fraude met Gemeenschapsgelden, dat op 21 april 1993 aan het Secretariaat-generaal van het Parlement is toegezonden. In dit verslag zal het geachte Parlementslid niet alleen kunnen lezen welke vorderingen in het afgelopen jaar op dit terrein zijn gemaakt, maar ook een actieprogramma voor 1993 aantreffen met 33 specifieke maatregelen, waarvan verscheidene op landbouwgebied, die tot doel hebben de financiële belangen van de Gemeenschap beter te beschermen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 141 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1879/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(15 juli 1993)
(94/C 289/17)

Betreft: Het milieu in Ermoupoli op Syros

400 neoclassicistische gebouwen in Ermoupoli op Syros vormen een aantasting en achteruitgang van het milieu omdat hun eigenaren niet voor de hoge kosten van restauratie of onderhoud kunnen opkomen. Het gaat hier om gebouwen die in het tijdvak van 1830 tot 1870 zijn opgetrokken, die uniek zijn in Griekenland en wellicht in geheel Europa en die een combinatie vormen van de kunst van bekende architecten, beeldhouwers en schilders.

Kan de Commissie ervoor zorgen dat, met medewerking van de Gemeenschap, deze gebouwen niet verder vervallen en het milieu op een behoorlijk peil wordt gehouden?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**
(19 november 1993)

Er zij op gewezen dat de Lid-Staten soeverein zijn op het gebied van het cultureel beleid, met name wat betreft het beheer van hun architectonisch erfgoed en dat de Gemeenschap, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, zich ertoe beperkt hun maatregelen te steunen en aan te vullen.

Te dien aanzien wordt in artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en in de conclusies van de Raad van 12 november 1992 betreffende de „richtsnoeren voor de culturele actie van de Gemeenschap” in duidelijke bewoordingen het terrein afgebakend dat is toegewezen aan de culturele actie van de Gemeenschap.

Overigens kan de Commissie geen maatregelen treffen ten behoeve van de 400 neoclassicistische gebouwen in Ermoupoli, aangezien de voor de culturele initiatieven van de Gemeenschap toegekende begroting beperkt is en het met deze begroting niet mogelijk is om zo omvangrijke programma's op stapel te zetten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1891/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(15 juli 1993)

(94/C 289/18)

Betreft: Gevaar van nieuwe plaag van kinderverlamming en difterie in Griekenland

In Griekenland dreigen kinderverlamming en difterie opnieuw de kop op te steken, aangezien de honderdduizenden migranten, die doorgaans uit de Oosteuropese landen en Albanië afkomstig zijn, niet tegen deze ziekten zijn gevaccineerd. Dit staat te lezen in een studie van een wetenschappelijk team van het Institut Pasteur die op 7 mei jongstleden werd voorgesteld op het negentiende Panhelenees medisch congres, dat jaarlijks plaatsvindt.

Kan de Commissie meedelen of de Gemeenschap reeds heeft stilgestaan bij het probleem van de immunisatie van de migranten die Griekenland en andere landen van de Gemeenschap binnenkomen en zich daar vestigen? Heeft de Commissie zelf concrete voorstellen om dit probleem aan te pakken?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(29 november 1993)

De Commissie is zich bewust van het feit dat onderdanen van derde landen, die niet over dezelfde beschermingsgraad voor de gezondheid beschikken als die van de Gemeenschap, het communautair grondgebied binnenkomen terwijl ze niet gevaccineerd zijn tegen ziekten als kinderverlamming en difterie. Nu is het wel zo dat daar waar gewoonlijk veel gevaccineerd wordt tegen deze twee ziekten de verspreiding van het poliovirus en de ziekteverwekker van difterie buitengewoon klein is. Bijgevolg lopen alleen niet-gevaccineerde personen die, zoals men aanneemt, afkomstig zijn uit derde landen het risico om deze ziekten op te lopen, een risico dat in de Gemeenschap echter klein is omdat daar genoeg gevaccineerd wordt.

In de Verdragen wordt de Gemeenschap geen enkele bevoegdheid toegekend inzake vaccinatie. Het is de taak van de Lid-Staten om op dit gebied een voor hen zo geschikt mogelijk volksgezondheidsbeleid te voeren. De Lid-Staten kunnen echter weigeren onderdanen van de Gemeenschap, evenals leden van hun familie die al dan niet afkomstig zijn uit de Gemeenschap, tot hun grondgebied toe te laten als ze drager zijn van één van deze besmettelijke ziekten, of zelfs

om diezelfde reden weigeren deze personen een eerste verblijfsvergunning af te geven. Dit is mogelijk door Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid. Voor andere onderdanen van andere derde landen dan de voornoemde zijn er echter geen beschermingsmaatregelen tegen deze besmettelijke ziekten vastgelegd in het Gemeenschapsrecht. Alleen de Lid-Staten zijn bevoegd deze te bepalen.

In het algemeen zijn goedwerkende systemen die deze besmettelijke ziekten onder controle houden uitermate nuttig om ernstige problemen inzake volksgezondheid op te lossen. Daarom zal de Commissie in het kader van de uitvoering van de resolutie van de Raad en de ministers van Volksgezondheid van de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen, van 13 november 1992 inzake monitoring van en toezicht op besmettelijke ziekten (92/C 326/01), in dit opzicht alle nuttige voorstellen doen ter gelegenheid van het rapport dat ze moet voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1945/93

van Paul Staes (V)

aan de Commissie

(19 juli 1993)

(94/C 289/19)

Betreft: België en het niet-respecteren van de Beschikkingen 84/508/EEG en 84/111/EEG

Op 9 april 1987 werd België door het Europees Hof van Justitie veroordeeld wegens het niet-uitvoeren van Beschikking 84/508/EEG⁽¹⁾ (Idealspun). Op 19 februari 1991 werd België voor deze zaak een tweede keer veroordeeld door het Hof van Justitie.

Op 21 februari 1990 werd België veroordeeld wegens het niet-uitvoeren van Beschikking 84/111/EEG⁽²⁾ (Fabelta Zwijnaarde).

In beide gevallen is er in België door de bevoegde overheid ondertussen een rechtszaak aanhangig gemaakt om de ten onrechte uitgekeerde steun terug te vorderen, maar deze rechtszaken zijn nog steeds niet van start gegaan.

In het negende jaarlijks verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht vindt men in overzicht nr. 10 de „arresten van het Hof van Justitie die tot 31 december 1991 werden gewezen en waaraan nog geen uitvoering werd gegeven". Hier vindt men weliswaar het (tweede) arrest in de Idealspun-zaak, maar niet het arrest van 21 februari 1990 in de zaak Fabelta Zwijnaarde.

Waarom werd het arrest van het Hof van Justitie van 21 februari 1990 in de zaak Fabelta Zwijnaarde niet vermeld in het negende jaarlijks verslag van de Commissie?

Is de Commissie van mening dat aan dit arrest door de Lid-Staat uitvoering werd gegeven omdat er een rechtsvordering werd ingesteld om de steun terug te vorderen?

Waarom heeft de Commissie zich in de zaak Idealspun een tweede keer tot het Hof van Justitie gewend en in de zaak Fabelta Zwijnaarde niet?

(¹) PB nr. L 283 van 27. 10. 1984, blz. 42.

(²) PB nr. L 62 van 3. 3. 1984, blz. 18.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(3 maart 1994)

Het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-74/89 betreffende Beschikking 84/111/EEG van de Commissie is niet opgenomen op de lijst van arresten van het Hof waaraan per 31 december 1991 niet was voldaan, die onderdeel uitmaakte van het negende verslag aan het Parlement over de controle van de Commissie op de toepassing van het Gemeenschapsrecht (¹) omdat alleen arresten op grond van artikel 169 of artikel 171 EG-Verdrag daarin worden opgenomen. Hoewel andere arresten inzake staatssteun thans niet worden opgenomen, zou de Commissie zulks in toekomstige verslagen kunnen doen.

De arresten van het Hof in zaak C-74/89 en zaak C-375/89 betreffende Beschikking 84/508/EEG van de Commissie zijn door België nog niet opgevolgd.

De Belgische autoriteiten hebben zich echter tot de nationale rechter gewend ten einde de onrechtmatig verleende steun te doen terugbetalen. Hoorzittingen met betrekking tot de steun die het onderwerp vormde van Beschikking 84/111/EEG begonnen op 24 september 1993 en met betrekking tot de steun die het onderwerp vormde van Beschikking 84/508/EEG op 14 december 1993.

(¹) PB nr. C 250 van 29. 9. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1972/93
van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
aan de Commissie

(19 juli 1993)

(94/C 289/20)

Betreft: Organisatie van bijeenkomsten van de werknemersorganisaties in de Gemeenschap — besteding kredieten B 3-4002

Kan de Commissie in aansluiting op mijn vroegere schriftelijke vraag nr. 2656/92 (¹) meedelen welke precieze aanvragen gefinancierd werden en welke de inhoud is van de overeenkomst tussen de Commissie en de werknemersorganisaties?

Mag ik van de Commissie alsnog antwoord ontvangen op het derde deel van mijn vraag welke als volgt luidde:

„Kan de Commissie mij tevens meer uitleg verstrekken over het statuut, de werking, de zetel en de samenstelling van de Raad van Beheer van zowel de Europese Vakbondsacademie als het Europees Centrum van werknemers?”

(¹) PB nr. C 185 van 7. 7. 1993, blz. 13.

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(2 december 1993)

De met de werknemersorganisaties gesloten overeenkomst behelst een indicatieve verdeling van de kredieten, mits daarvoor geschikte projecten voorhanden zijn. Aldus zijn de volgende bedragen uitgetrokken:

- 1 000 000 ecu voor het Europees Centrum van werknemers;
- 1 200 000 ecu voor de Europese Vakbondsacademie;
- 1 000 000 ecu voor nationale acties;
- 1 800 000 ecu voor de sectoriële Europese vakbondscomités.

Een lijst met de begunstigden en projecten per land wordt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement toegezonden.

De vakbondscomités is verzocht zich te houden aan de criteria zoals vermeld in een document dat rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement wordt toegezonden.

De Vakbondsacademie ASE is gevestigd op het adres Wolvengracht 33, B-1000 Brussel. De statuten van de vereniging zonder winstoogmerk zijn in het Belgisch Staatsblad van 6 februari 1992 gepubliceerd.

Het Europees Centrum van werknemers EZA is gevestigd op het adres Johannes Alber-Allee 3, D-5330 Königswinter 1. De statuten zijn gepubliceerd in het Staatsblad van het Groothertogdom Luxemburg nr. C 435 van 30 september 1992.

Gegevens betreffende de werking van beide organisaties worden rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1991/93van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(19 juli 1993)

(94/C 289/21)

Betreft: Subsidies en toezicht op speelgoed

Kan de Commissie mededelen of de speelgoedfabriek Adicom communautaire steun ontvangt en, zo ja, welke garanties er zijn voor de controle op het gevaar van de produkten, aangezien al het speelgoed zou moeten worden nagegaan op de veiligheid voor de gebruiker, welke de daadwerkelijke kosten van deze controles zijn, en welke controles zijn voorzien voor de invoer uit het Oosten, met name omdat er alleen al in Lombardije blijkbaar een drughandel is van ongeveer 16 000 miljard lire die verbonden is met de invoer van dit speelgoed?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(24 november 1993)

Allereerst wenst de Commissie de geachte Afgevaardigde erop te wijzen dat fabrikanten van speelgoed in het algemeen geen communautaire steun ontvangen.

Wat de beoordeling van de conformiteit betreft, heeft de fabrikant krachtens Richtlijn 88/378/EEG inzake de veiligheid van speelgoed de keus om:

- hetzij het speelgoed in overeenstemming te verklaren met de door de Europese normalisatie-instituten CEN en Cenelec, goedgekeurde geharmoniseerde normen inzake de veiligheid van speelgoed, die het vermoeden doen ontstaan dat het speelgoed met de in de richtlijn genoemde fundamentele voorschriften in overeenstemming is,
- hetzij een model van het speelgoed ter keuring aan een erkende instantie voor te leggen, die de fabrikant een EG-typeverklaring zal toezenden indien het speelgoed met de in de richtlijn opgenomen fundamentele voorschriften inzake veiligheid in overeenstemming is.

In beide gevallen dient het speelgoed, alvorens het in de handel wordt gebracht, door de fabrikant, of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde, te worden voorzien van het EG-merkteken, waarmee wordt bevestigd dat het speelgoed in overeenstemming is met de geharmoniseerde normen of het goedgekeurde model, evenals met alle overige in de richtlijn vermelde vereisten. De richtlijn vereist niet dat ieder stuk speelgoed afzonderlijk wordt gecontroleerd (de richtlijn vermeldt dat de fabrikant erop dient toe te zien dat de produktie met de geharmoniseerde normen of het goedgekeurde model in overeenstemming is).

Desalniettemin dient de fabrikant, diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde of iedere andere persoon die in de Gemeenschap speelgoed in de handel brengt, een technisch dossier ter beschikking van de nationale controlerende instanties te houden, waarin het speelgoed wordt beschreven en dat aantoont dat de fabrikant de geharmoniseerde normen of een goedgekeurd model in acht heeft genomen.

Het toezicht van de nationale controlerende instanties bestaat uit een steekproefsgewijze controle van het in de betrokken Lid-Staat in de handel gebrachte speelgoed en is voldoende om gevaarlijk speelgoed uit de handel te halen, alsook om nalatige fabrikanten ervan te weerhouden het EG-merkteken aan te brengen indien niet volkomen zeker is dat zij de richtlijn respecteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2003/93van **Mihail Papayannakis (GUE)**

aan de Commissie

(19 juli 1993)

(94/C 289/22)

Betreft: Herstructureringsprogramma voor de staalindustrie

In november 1992 besloot de Commissie tot de tenuitvoerlegging van een programma dat gericht is op een betere concurrentiepositie voor de ijzer- en staalindustrie ⁽¹⁾; hierin zijn EGKS- en ESF-acties opgenomen voor de aanpak van de sociale gevolgen van de sluiting bij diverse staalbedrijven.

In Griekenland doet zich de afwijkende situatie voor van kleine zelfstandige ondernemingen die, juist omdat zij geen gedifferentieerde productieactiviteiten uitoefenen, geen delen van hun bedrijf kunnen sluiten. Zij moeten dus kiezen voor overleven of geheel en al sluiten; zodoende valt het verlies aan arbeidsplaatsen dat verband houdt met de reorganisatie van het productieproces en van de diensten in iedere fabriek, niet onder het herstructureringsprogramma voor de staalindustrie (1993—1995) en kunnen de werknemers niet profiteren van de sociale maatregelen die met dat programma gepaard gaan.

Reeds worden ernstige protesten gehoord in verband met vertraging bij bouwleningen en communautaire steun.

Is de Commissie bereid een uitzondering te maken voor de Griekse staalondernemingen, zodat de kosten van herstructurering niet geheel en al op de werknemers neerkomen (hetgeen overigens ook geldt voor Ierland en Portugal)?

(¹) Doc. SEC(92) 2160 def.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(22 november 1993)

Het algemeen herstructureringsprogramma voor de staalindustrie dat de Commissie ten uitvoer heeft gelegd om de concurrentiepositie van de communautaire industrie te versterken, bestaat uit verschillende delen waarvan het sociale deel eind april door de Commissie is goedgekeurd⁽¹⁾. Dit sociale deel is evenals de andere delen nauw verbonden met de verwezenlijking van een voldoende aantal sluitingen. Bovendien is de EGKS-steun in het kader van deze sociale component logischerwijs alleen bestemd voor de werknemers die door de sluitingen getroffen werden. Elke andere afwijking zou indruisen tegen de industriële doelstelling.

De werknemers die het slachtoffer geworden zijn van de modernisering kunnen eventueel genieten van de interventie van het ESF in 1993 indien de communautaire bestekken en de operationele programma's hierin voorzien of bijgevolg gewijzigd worden. Na herziening van de Structuurfondsen en in het kader van zijn taakuitbreiding zou het ESF in 1994—1995 deze werknemers, op aanvraag van de Lid-Staat, kunnen helpen.

Overigens benadrukt de Commissie dat ze geen bijzondere vertraging heeft vastgesteld bij de verlening van steun voor wederaanpassing, die in volledige overeenstemming heeft plaatsgevonden met het bilaterale verdrag tussen de Commissie en de Griekse Regering, noch bij de bouwleningen. De verstrekking van bouwleningen zal na beëindiging van het elfde programma kunnen worden hervat dankzij het aanvullende budget dat de Commissie op 28 juli 1993 bij de herverdeling van het saldo van het programma aan de Griekse werknemers heeft toegekend.

(1) Doc. COM(93) 178 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2058/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 juli 1993)

(94/C 289/23)

Betreft: Invoer van landbouwprodukten uit het door de Turken bezette gedeelte van Cyprus

Volgens een publikatie in het Griekse blad „Pondiki” van 27 mei 1993 heeft het hoogste Britse gerechtshof zich tot het Europese Hof van Justitie gewend met de vraag of landbouwprodukten uit het door de Turken bezette gedeelte van Cyprus in Engeland kunnen worden ingevoerd. Deze vraag

werd gesteld omdat men zich afvroeg in hoeverre hierdoor EG-regels worden geschonden.

In het door de Commissie ter zake opgestelde memorandum wordt vermeld dat de Associatieovereenkomst betrekking heeft op de gehele bevolking van het eiland en dat de Turks-Cyprioten niet van de desbetreffende voordelen worden uitgezonderd, ondanks het feit dat de heer Denktash een door Turkije erkende staat heeft uitgeroepen.

Is het waar dat in het antwoord van de Commissie aan het Europese Hof van Justitie de Cypriotische Staat gelijkwaardig wordt beschouwd met het door de Turken bezette gedeelte van Noord-Cyprus?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(19 november 1993)

De instructies van de Commissie in gevallen die betrekking hebben op prejudiciële vragen voor het Hof van Justitie zijn normaliter vertrouwelijk, maar de Commissie kan het geachte Parlementslid de verzekering geven dat haar instructie in zaak C-432/92 (The Queen t. minister van Landbouw, ex parte S.P. Anastasiou) niet afwijkt van het al lang bestaande beleid van de Commissie dat de Associatieovereenkomst, met inbegrip van het Financieel Protocol, het gehele eiland en alle bewoners van het eiland (op grond van de artikelen 5 en 16 van de Overeenkomst) ten goede moet komen en dat de Regering van de Republiek Cyprus de enige regering is die door de Gemeenschap en haar Lid-Staten wordt erkend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2122/93

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(26 juli 1993)

(94/C 289/24)

Betreft: BTW op tweedehands goederen

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de voorgestelde richtlijn op BTW voor tweedehands goederen (Zevende BTW-richtlijn) en welke maatregelen neemt de Commissie om de goedkeuring hiervan te bespoedigen?

Kan de Commissie bevestigen dat het de consumenten niet wordt verhinderd om hun voordeel te doen met prijsverschillen in de Gemeenschap? En, zo niet, is zulks niet een flagrante schending van het principe van het vrij verkeer van goederen op de eenheidsmarkt, gezien vanuit consumentenstandpunt?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(21 maart 1994)

De Commissie verheugt zich op de vaststelling door de Raad op 14 februari 1994 van haar voorstel voor een Zevende BTW-Richtlijn (94/5/EG) ⁽¹⁾ betreffende de bijzondere regeling welke van toepassing is op het gebied van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten.

Zij kan het geachte Parlementslid voorts bevestigen dat de vaststelling van deze richtlijn het mogelijk maakt een regeling in te voeren die op fiscaal niveau de particulieren een volledige vrijheid verzekert bij de aankoop van deze categorie goederen. De consumenten zullen aldus volledig kunnen profiteren van de gelegenheden die hun in het kader van de eengemaakte markt worden geboden.

(1) PB nr. L 60 van 3. 3. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2128/93

van Isidoro Sánchez García (ARE)

aan de Commissie

(26 juli 1993)

(94/C 289/25)

Betreft: Toepassing douanetarieven op de Canarische eilanden

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1911/91 ⁽¹⁾ wordt het gemeenschappelijk douanetarief (GDT) volgens een bepaald tijdschema geleidelijk ingevoerd op de Canarische eilanden, gedurende een overgangperiode die uiterlijk 31 december 2000 verstrijkt, teneinde de negatieve gevolgen van een al te plotselinge opnemng in het grondgebied van het GDT te vermijden. Zo bedragen in 1993 de geldende tarieven 35 % van het GDT.

De Canarische douane-autoriteiten hebben vastgesteld dat de verwijzing naar het GDT in genoemde verordening uitsluitend de douanetarieven zelf betreft en dat op de landbouwprodukten die niet onder de speciale voorzieningsregeling vallen de volledige douanetarieven van toepassing zijn.

Hoe interpreteert de Commissie het progressieve karakter van de toepassing van het GDT gedurende de overgangperiode op produkten die niet onder de speciale voorzieningsregeling vallen? Welke tarieven zijn gedurende de overgangperiode van toepassing in de gevallen waarin de eigenlijke douanetarieven een onderdeel vormen van de heffingen?

(1) PB nr. L 171 van 29. 6. 1991, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(8 november 1993)

In artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1911/91 van de Raad staat dat zodra de bij Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de

Raad ingevoerde regeling van kracht wordt, het gemeenschappelijk landbouwbeleid onder de voor het Spaanse deel van het Iberische schiereiland geldende voorwaarden van toepassing is op de Canarische eilanden. Artikel 6 van diezelfde verordening houdt in dat de douanerechten geleidelijk aan worden gelijkgeschakeld met die van het gemeenschappelijk douanetarief. Deze bepaling is evenwel algemeen bedoeld en niet concreet gericht op de landbouwheffingen, die een essentieel onderdeel van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vormen. Deze heffingen beantwoorden namelijk aan doeleinden welke verschillen van die van de douanerechten. Ze zijn bedoeld als compensatie voor het verschil tussen de niveaus van de verhoogde prijzen op de wereldmarkt en die van de prijzen welke binnen de Gemeenschap werden vastgesteld. Hierdoor kunnen zij in geen geval worden gelijkgesteld met de douanerechten: de ene kunnen niet worden beschouwd als vervat in de andere.

De landbouwheffingen kunnen dus volledig worden geëist wanneer niet onder de bevoorradingsregeling vallende produkten in de Canarische eilanden worden ingevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2142/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 juli 1993)

(94/C 289/26)

Betreft: Griekse export van groenten en fruit

Het VN-embargo tegen rest-Joegoslavië zal naar verwachting een ernstige slag betekenen voor de Griekse export van groenten en fruit, met name voor de regio Noord-Griekenland die 80 % van haar produktie via het grondgebied van genoemd land naar de Europese markten vervoert. Kan de Commissie meedelen welke maatregelen de Gemeenschap genomen heeft (of nog zal nemen) ten behoeve van de export van de Griekse oogst van dit jaar aan groenten en fruit?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(22 november 1993)

Tot handhaving van de Griekse uitvoer van groenten en fruit naar andere Lid-Staten van de Gemeenschap, met uitzondering van Italië, Spanje en Portugal, verleent de Gemeenschap steun ten bedrage van 23 ecu/ton. Deze uitvoer wordt immers thans gehinderd door het Joegoslavisch conflict. De steun wordt toegekend voor uitvoer sedert 21 juni 1991, d.i. de datum waarop het Joegoslavisch conflict is uitgebroken, en geldt tot eind 1993, tenzij de oude situatie zich voor die tijd herstelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2160/93
van Gianfranco Amendola (V)
aan de Commissie
(26 juli 1993)
(94/C 289/27)

Betreft: Stappen van de Commissie in verband met de stortplaats in Baricella (provincie Bologna, Italië)

In schriftelijke vraag nr. 1918/92 van 23 juli 1992 ⁽¹⁾ is gewezen op de mogelijke overtreding van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ door Italië in verband met de aanleg van een stortplaats voor vast stedelijk afval in de gemeente Baricella (provincie Bologna).

De Commissie heeft op 9 november 1992 in antwoord daarop verklaard dat deze zaak samen met andere kwesties aan de Italiaanse autoriteiten is gemeld in het kader van een reeds gestarte inbreukprocedure.

De lokatieprocedure gaat evenwel gewoon door en de Italiaanse autoriteiten zijn niet van plan een milieu-effectrapportage uit te voeren.

1. Kan de Commissie mededelen hoe het met de inbreukprocedure staat en hoe de Italiaanse autoriteiten gereageerd hebben?
2. Is de Commissie voornemens nadere stappen te ondernemen in verband met de stortplaats in Baricella?

⁽¹⁾ PB nr. C 47 van 18. 2. 1993, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(9 december 1993)

De Italiaanse instanties hebben medegedeeld dat het hier een project van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG betreft waarvoor een milieu-effectbeoordeling in de zin van die richtlijn niet verplicht is. Zij hebben hieraan toegevoegd dat er een nationaal wetsontwerp is ingediend waarbij de procedure voor de verschillende categorieën projecten die in Richtlijn 85/337/EEG worden beoogd zal worden gereglementeerd.

Het onderhavige geval moet dus, zoals reeds werd aangegeven, worden gevoegd bij de fundamentele inbreukprocedure die reeds is ingeleid wegens de incorrecte omzetting van de desbetreffende richtlijn door Italië. De Commissie heeft

in juli 1993 een met redenen omkleed advies aan de Italiaanse instanties gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2188/93
van José Lafuente López (PPE)
aan de Commissie
(28 juli 1993)
(94/C 289/28)

Betreft: Communautaire inbreng bij de specialisatie „juridische verslaggeving”

Met de inwerkingtreding van de Europese interne markt is er een nieuw geheel aan wettelijke regels in werking getreden dat, vanwege zijn omvang en reikwijdte, juridische experts die te maken krijgen met de toepassing en de interpretatie ervan, de nodige problemen bereidt.

Met het oog hierop wordt geprobeerd een zo groot mogelijke bekendheid te geven aan de nieuwe communautaire bepalingen door middel van juridische journalistiek, die juridische deskundigen een totaaloverzicht moet bieden van de communautaire regelgeving. Hiertoe is het noodzakelijk de specialisatie van journalisten op het gebied van juridische verslaggeving te bevorderen teneinde het communautaire recht dichter bij advocaten e.d. te brengen door middel van het toegankelijk maken van regelgeving die is ontstaan als gevolg van de inwerkingtreding van de interne markt, en de EG-wetgeving in het algemeen.

Is de Commissie bereid een bijdrage te leveren aan deze specialisatie van journalisten op het gebied van de communautaire wetgeving, door middel van de bevordering, de programmering en het geven van cursussen die moeten leiden tot de vorming van een nieuwe specialisatie in de journalistiek: die van juridisch verslaggever?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(19 november 1993)

De Commissie is het eens met de algemene doelstelling, de vorming van op het terrein van het Gemeenschapsrecht geschoolde journalisten te bevorderen, maar zij is op grond van het subsidiariteitsbeginsel van mening dat zij zich niet moet inlaten met de organisatie van voor deze journalisten bestemde cursussen.

Zij wijst in dit verband op de opening te Maastricht van het „European journalism centre” dat, met steun van de Europese Vereniging voor journalistenopleiding, speciale cursussen organiseert voor beroepsjournalisten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2231/93

van Kirsten Jensen (PSE)

aan de Commissie

(30 juli 1993)

(94/C 289/29)

Betreft: Verbod op bepaalde produkten op grond van het Verdrag

Tijdens het debat over de verpakkingsrichtlijn stelde de Commissie dat, overeenkomstig het Verdrag, sommige soorten verpakking niet kunnen worden verboden. Op grond van welke Verdragsbepaling kan de Commissie niet en op grond van welke andere Verdragsbepaling kan zij wel een verbod op pruimtabak voorstellen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(6 december 1993)

Wat het verbod op pruimtabak betreft, is de communautaire maatregel waarop de vraag van het geachte Parlementslid betrekking heeft de op 15 mei 1992 door de Raad goedgekeurde Richtlijn 92/41/EEG van de Raad. De rechtsgrondslag daarvan is artikel 100 A van het EEG-Verdrag, zoals aangegeven in de eerste aanhaling van de tekst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2252/93

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(30 juli 1993)

(94/C 289/30)

Betreft: Zieke dieren in Tràs-os-Montes

De verantwoordelijke dierenartsen van de sanitaire verenigingen van Tràs-os-Montes (Portugal) hebben onlangs bekendgemaakt dat de volksgezondheid bedreigd wordt door het grote aantal zieke dieren dat niet wordt afgemaakt omdat de officiële diensten niet naar behoren functioneren. Meer concrete beschuldigingen betreffen de achterstand bij het afmaken van zieke dieren en bij de uitbetaling van de schadeloosstellingen.

Kan de Commissie hierover nadere inlichtingen verschaffen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(18 november 1993)

In het kader van de door de Gemeenschap gesteunde programma's voor de uitroeiing van dierziekten, die thans in Portugal worden uitgevoerd voor ziekten als brucellose enz., moeten de zieke dieren zo spoedig mogelijk, in het algemeen binnen 45 dagen na de officiële bevestiging, worden geslacht

en dient de eigenaar adequaat en snel te worden vergoed (gewoonlijk binnen 45 dagen).

Voorlopig onderzoek wijst erop dat aan de betrokken eisen niet volledig wordt voldaan; de Commissie volgt de zaak verder.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2300/93

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/31)

Betreft: Klacht Richtlijn 90/428/EEG van de Raad

Op 13 november 1991 werd bij de Commissie door de Deense Travsports Centralforbund een klacht ingediend tegen de centrale organisaties van de Franse draf-sport en hun aangesloten leden wegens inbreuken tegen Richtlijn 90/428/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

Kan de Commissie mededelen in hoeverre zij reeds werk maakte van deze klacht en of zij voornemens is in deze zaak in te grijpen?

(1) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 60.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(17 december 1993)

1. Richtlijn 90/428/EEG van de Raad betreft het handelsverkeer van voor wedstrijden bestemde paardachtigen en de vaststelling van de voorwaarden voor deelneming aan deze wedstrijden.

Krachtens artikel 3 van de richtlijn mogen de wedstrijd-bepalingen geen verschil in behandeling inhouden tussen paardachtigen die zijn geregistreerd in de Lid-Staat waar de wedstrijd wordt georganiseerd en die welke in een andere Lid-Staat zijn geregistreerd, noch tussen paardachtigen van oorsprong uit de Lid-Staat waar de wedstrijd wordt georganiseerd en die van oorsprong uit een andere Lid-Staat.

De bovenstaande verplichtingen gelden met name voor de criteria voor deelneming aan de wedstrijd en voor de aan de wedstrijd verbonden prijzen of winsten.

2. Krachtens artikel 4, lid 2, van de richtlijn vormen de bovengenoemde verplichtingen evenwel geen beletsel voor het organiseren van wedstrijden, voor uitsluitend paardachtigen die in eenzelfde stamboek zijn ingeschreven, met het oog op verbetering van het ras. Krachtens de Franse wetgeving wordt in dit verband een aanzienlijk percentage van de drafrennen die op het Franse grondgebied worden gehouden, gereserveerd voor paardachtigen die zijn ingeschreven in het stamboek van het Franse drafpard.

3. De kern van het probleem betreft derhalve de bepaling van de eventuele specificiteit van het Franse drafpwaard, om op basis daarvan te kunnen nagaan of terecht gebruik wordt gemaakt van de in artikel 4, lid 2, van de richtlijn vervatte afwijkende regeling.

De Commissie heeft in dit verband overleg gepleegd zowel met de Deense en de Franse autoriteiten als met de betrokken professionele kringen, teneinde ter zake een consensus te bereiken. Alle betrokkenen hebben met belangstelling kennis genomen van de mogelijkheid om een groep zoötechnisch uitzonderlijk hoog gekwalificeerde personen te belasten met een adviserende expertise in het kader waarvan zij het probleem uit wetenschappelijk oogpunt moeten belichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2303/93

van Alonso Puerta (GUE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/32)

Betreft: Verklaring van afkortingen voor een grotere doorzichtigheid in de Gemeenschap

In het Verdrag betreffende de Europese Unie, en later in de verklaring van de Europese Raad van Birmingham en de conclusies van de Raad van Edinburgh verklaren de staatshoofden en regeringsleiders expliciet dat de Gemeenschap dichter bij de burgers moet worden gebracht.

Hoe staat de Commissie tegenover de invoering — naast de door haar voorgestelde maatregelen omwille van de doorzichtigheid en betreffende de toegang tot documenten ⁽¹⁾ — van een maatregel die even gemakkelijk realiseerbaar als doeltreffend is, namelijk het vermijden van het gebruik van niet nader toegelichte afkortingen in communautaire documenten in de zin van bijlage 2 van bovenstaande mededeling van de Commissie?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 258 def.

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(24 november 1993)

De afkortingen en letterwoorden hebben een duidelijk praktisch belang. Bovendien doen zij de acties van de Gemeenschap bij het grote publiek dikwijls sterker overkomen.

Teneinde een doorzichtigheid bij de letterwoorden te bevorderen en om te vermijden dat ten aanzien van verschillende op het vlak van de Gemeenschap gevoerde acties misverstanden ontstaan, heeft de Commissie een interne coördinatieprocedure in het leven geroepen. De toegekende afkortingen zijn opgenomen in een overzicht, getiteld „Lijst van programma's, acties, projecten en informatiesystemen van de Gemeenschap” die tweemaal per jaar wordt gepubliceerd in de talen van de Gemeenschap. Een

exemplaar ervan wordt aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

De Commissie neemt in haar documenten steeds vaker een lijst op van de daarin gebezigde afkortingen (zie bijvoorbeeld het vijfde milieuprogramma).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2350/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/33)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Staten hun wetgeving nog niet hebben aangepast aan Richtlijn 91/533/EEG ⁽¹⁾ die de werkgever verplicht voor alle werknemers een arbeidsovereenkomst te ondertekenen?

⁽¹⁾ PB nr. L 288 van 18. 10. 1991, blz. 32.

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(2 december 1993)

Richtlijn 91/533/EEG voorziet in de verplichting van de werkgever zijn werknemers schriftelijk over de fundamentele arbeidsvoorwaarden te informeren.

Tot dusverre hebben Denemarken, Spanje en het Verenigd Koninkrijk de Commissie van hun nationale maatregelen tot uitvoering van de genoemde richtlijn in kennis gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2351/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/34)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake beschermende maatregelen voor werknemers die door kanker worden getroffen

Kan de Commissie, in vervolg op mijn schriftelijke vragen nr. 2092/92 en nr. 2093/92 ⁽¹⁾ betreffende groepen van werknemers die door kanker en andere ziektes worden getroffen, mededelen of zij alle mogelijke maatregelen zal

nemen waardoor deze werknemers kunnen genieten van de bepalingen van Richtlijn 90/394/EEG ⁽²⁾?

(1) PB nr. C 47 van 18. 2. 1993, blz. 18.

(2) PB nr. L 196 van 26. 7. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(9 november 1993)**

Onder verwijzing naar het antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2092/92 en nr. 2093/92 deelt de Commissie de geachte Afgevaardigde mee dat uit het lopende onderzoek ter zake nog geen verband tussen kankergevallen en de vermelde arbeidspraktijken is gebleken. Daarom acht de Commissie het momenteel niet noodzakelijk andere maatregelen te nemen dan die waarin Richtlijn 90/394/EEG betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk voorziet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2354/93

**van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 289/35)**

Betreft: Subsidies van het Griekse Secretariaat-generaal voor de jeugd

De kwestie van de zeer milde subsidies van het Griekse Secretariaat-generaal voor de jeugd aan verscheidene verenigingen zonder winst oogmerk, die doorgaans via allesbehalve onlaakbare procedures werden toegekend, is onlangs opnieuw actueel geworden. Dit gebeurde naar aanleiding van het feit dat het Griekse Parlement uiteindelijk een amendement heeft aangenomen, waarin wordt bepaald dat instanties, genootschappen en verenigingen die voor een deel culturele activiteiten ontplooiën, recht hebben op overheidssubsidie. Daar komt nog bij dat deze bepaling van kracht is vanaf 1 december 1990.

De Commissie is reeds enigszins op de hoogte van illegale praktijken in genoemd secretariaat. Welke maatregelen denkt zij bij gevolg te nemen om een onderzoek te laten uitvoeren dat licht kan werpen op de duistere methodes van geldverstrekking?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie
(2 december 1993)**

1. De Commissie beschikt niet over bewijzen voor onwettige praktijken en ook de geachte Afgevaardigde levert deze niet.

2. Wat de activiteiten van het „Jeugd voor Europa”-programma betreft, heeft het Griekse Secretariaat-generaal voor de jeugd sinds begin 1991 de volgende kredieten ontvangen:

	<i>(ecu)</i>		
	1991	1992	1993
Actie I.1	228 544	299 909	332 803
Actie II		70 000	65 000

De Griekse overheid is verplicht twee tussentijdse verslagen en één eindverslag samen te stellen over het gebruik van de middelen ter financiering van uitwisselingsactiviteiten voor jongeren enerzijds en de deelname van de Commissie in de werkingskosten, berekend op basis van een aan het begin van ieder boekjaar aan de Commissie over te leggen werkplan, anderzijds.

3. Wat het Petra-programma betreft, is het Griekse Secretariaat-generaal voor de jeugd verantwoordelijk geweest voor projecten ten bedrage van:

	<i>(ecu)</i>	
	1992	1993
Actie IB (indienstneming van jongeren)	94 923 (30 stageplaatsen)	11 613 (6 stages, eerste betaling)
Actie II (netwerk van partnerschappen inzake opleiding)	5 586 (saldo van het in 1988 begonnen project)	

De Commissie ziet toe op het goed gebruik van deze middelen aan de hand van door de overeenkomstsluitende partijen samen te stellen verslagen en eventuele controlebezoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2369/93

**van José Álvarez de Paz (PSE)
en Pedro Bofill Abeilhe (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 289/36)**

Betreft: Percentage werkende vrouwen

Volgens de statistische gegevens van de Gemeenschap bedraagt het percentage werkende vrouwen in de Gemeenschap 40 % (vier van elke tien arbeidsplaatsen). Volgens het Europees Parlement zijn deze cijfers niet juist en komen zij niet met de werkelijkheid overeen.

Wat is het werkelijke percentage werkende vrouwen in de Gemeenschap per Lid-Staat?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(8 november 1993)**

Volgens de communautaire enquête naar de arbeidskrachten, die werd gehouden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3044/89, bedroeg de bevolking in de Gemeenschap in het voorjaar van 1991 323 822 000 personen (152 836 000 mannen en 170 988 000 vrouwen). In diezelfde periode bedroeg het aantal personen van 14 jaar en ouder (de minimumleeftijd om een beroep uit te oefenen) 269 041 000 personen (129 088 000 mannen en 139 954 000 vrouwen) en bestond de beroepsbevolking uit 146 763 000 personen (87 140 000 mannen en 59 623 000 vrouwen).

De totale participatiegraad, dat is de verhouding beroepsbevolking/totale bevolking, bedroeg 45,3 % (57 % voor de mannen en 34,9 % voor de vrouwen).

De participatiegraad in de zin van de verhouding beroepsbevolking/bevolkingsgroep van 14 jaar en ouder bedroeg 54,6 % (67,5 % voor de mannen en 42,6 % voor de vrouwen).

De participatiegraad per Lid-Staat wordt in de onderstaande tabel weergegeven.

	Mannen + vrouwen	Mannen	Vrouwen
EUR	54,6	67,5	42,6
België	48,5	60,4	37,5
Denemarken	67,1	73,4	61,1
Duitsland	56,7	70,1	44,4
Griekenland	47,4	63,5	32,6
Spanje	47,2	63,8	31,9
Frankrijk	54,5	63,7	46,2
Ierland	51,9	68,8	35,1
Italië	49,9	65,5	35,5
Luxemburg	51,2	68,0	35,5
Nederland	56,9	70,0	44,3
Portugal	59,5	71,3	49,1
Verenigd Koninkrijk	61,8	72,7	51,6

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2388/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 289/37)**

Betreft: Toegang van de Europese burger tot de communautaire documenten

De burgers van de Gemeenschap dienen beter op de hoogte te raken van de werking en de besluitvorming van de Gemeenschap. Kan de Commissie meedelen of er sprake zal

zijn en, zo ja, wanneer, van toegang van de ingezetenen van de Lid-Staten tot de communautaire documenten, en tevens of er gezorgd zal worden voor codificatie van alle communautaire teksten, zodat hier voor de Europese burger meer doorzichtigheid ontstaat?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(26 november 1993)**

De Commissie heeft onlangs een mededeling voorgelegd aan de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité, getiteld: „Toegang van het publiek tot de documenten van de Instellingen” ⁽¹⁾ en „Doorzichtigheid in de Gemeenschap” ⁽²⁾. Aan de hand van deze mededelingen hebben besprekingen plaatsgevonden op het niveau van de Raad.

De Europese Raad van Kopenhagen van juni 1993 riep alle Instellingen op ervoor te zorgen dat het beginsel van openheid hecht wordt verankerd in alle domeinen van de communautaire activiteit en volledig wordt nageleefd bij het dagelijkse reilen van de Instellingen. Op het gebied van de toegang van het publiek tot informatie moet het streven zijn dat alle noodzakelijke maatregelen tegen eind 1993 zijn ingevoerd. In de Raad zullen de besprekingen worden voortgezet op basis van deze conclusies.

Wat betreft de codificatie is overeenstemming in zicht over een snellere werkmethode om gecodificeerde wetgeving snel in de bijgewerkte versie te publiceren, zonder dat wordt geraakt aan het reguliere wetgevingsproces in de Gemeenschap. De Commissie zal, zodra de methode is goedgekeurd, de prioriteitsgebieden voor de codificatie voorstellen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 191 def.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 258 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2409/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 289/38)**

Betreft: Leerlooierijen

Is de Commissie in de wetenschap dat de door de Gemeenschap genomen maatregelen niet toereikend zijn om de invoer, via oneerlijke concurrentiepraktijken, van huiden en vellen uit derde landen te reduceren en voorts, gelet op de voordelige douanetarieven die worden toegekend voor produkten uit derde landen, voornemens maatregelen te nemen in het kader van met name de betrekkingen van de

Gemeenschap met Japan om deze situatie die ten koste gaat van de Europese leerlooierijen, recht te trekken?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(25 november 1993)**

De Commissie getroost zich sedert enige tijd aanzienlijke inspanningen om de toegang tot de markt voor leder in derde landen te verbeteren. Zo heeft zij bijvoorbeeld in 1991 met de Japanse Regering een overeenkomst over de verhoging van de tariefcontingenten voor leder gesloten. Deze overeenkomst voorziet in een jaarlijkse toename van de invoer met 20 %, hetgeen betekent dat de tariefcontingenten voor leder over de periode 1992 tot 1996 kunnen worden verdubbeld. Bovendien verbindt de Japanse Regering zich ertoe de handel in dit produkt verder te liberaliseren. Hoewel deze overeenkomst geen algehele bevrediging schenkt, is zij het beste resultaat dat onder de gegeven omstandigheden kon worden bereikt en biedt zij voor het eerst uitzicht op substantiële vooruitgang. De Commissie blijft bovendien aandringen op verdere verlagingen van de rechten.

De Commissie is niet voornemens beschermende maatregelen te nemen om de loonijverheid in de Gemeenschap te beschermen. Dergelijke maatregelen zouden niet alleen strijdig zijn met de door de Gemeenschap gepropageerde vrijheid van handelsverkeer, zij zouden bovendien nadelig zijn voor de concurrentiepositie van deze sector. De Commissie is de mening toegedaan dat de beste manier om de loonijverheid in de Gemeenschap te versterken erin bestaat de resterende tarifaire en non-tarifaire handelsbepalingen op de markten van derde landen weg te nemen of te verlagen en, zodoende, eerlijke mededingingsvoorwaarden tot stand te brengen. Dit betekent echter niet dat de Commissie bereid is unilaterale concessies te verlenen. De Gemeenschap heeft in het kader van de Uruguay-Ronde duidelijk gemaakt dat zij aan verlagingen van haar eigen tarief de voorwaarde verbindt dat beperkingen op de uitvoer van grondstoffen worden opgeheven en de tarieven van haar belangrijkste handelspartners eveneens aanzienlijk worden verlaagd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2484/93

van Lode Van Outrive (PSE) en Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie
(1 september 1993)
(94/C 289/39)

Betreft: Detachering in de bouw

Onlangs is er met subsidie van de Commissie een onderzoek afgerond naar detacheringen in de bouwnijverheid. Dit onderzoek, dat is uitgevoerd in opdracht van de Nederlandse Bouw- en Houtbond FNV, concludeert dat er weinig zicht is op de aantallen detachingsverklaringen (E 101 en

E 102) die worden verstrekt. Ook blijkt er geen uniformiteit in de Lid-Staten te bestaan ten aanzien van de invulling van de formulieren en de controle op de correctheid van de gegevens die op de formulieren staan vermeld. Daarnaast zou het oneigenlijk gebruik van detachingsverklaringen kunnen leiden tot sociale dumping, hetgeen nooit de bedoeling van Verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ is geweest.

1. Is de Commissie het met de vraagstellers eens dat de waarde en positieve werking van Verordening (EEG) nr. 1408/71 niet moeten worden ondermijnd door oneigenlijk gebruik van detachingsverklaringen?
2. Is de Commissie het met de vraagstellers eens dat er verder onderzoek nodig is naar de werking van detachering volgens Verordening (EEG) nr. 1408/71 in de praktijk, waarbij in het bijzonder wordt gekeken naar de hantering van de formulieren E 101 en E 102 en de voorwaarden waaronder deze worden verstrekt, de registratie van de hoeveelheid gedetacheerde werknemers die in een ander land gaan werken, de controle op de verstrekking van detachingsverklaringen en ten slotte de mogelijkheden van een sanctiebeleid bij oneigenlijk gebruik van detachingsverklaringen?
3. Wanneer denkt de Commissie met een dergelijk onderzoek te kunnen aanvangen?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(30 november 1993)**

1. De Commissie geeft toe dat het nuttig effect van de communautaire bepalingen op het gebied van de sociale zekerheid (Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72) voor een groot deel afhangt van het correcte gebruik van de formulieren voor de toepassing van deze bepalingen door de bevoegde instanties van de Lid-Staten. Dit geldt in het bijzonder voor de detachingsverklaringen, aangezien deze onontbeerlijk zijn voor de juiste bepaling van de op de betrokken werknemers of zelfstandigen toepasselijke wetgeving.

2. De Commissie gelooft dat het door de geachte Afgevaardigden gesuggereerde onderzoek zou kunnen bijdragen tot een betere kennis van de nog niet opgeloste praktische problemen op het gebied van de detachering en, dientengevolge, als basis voor de formulering van concrete voorstellen hierover zou kunnen dienen.

3. De Commissie kan evenwel geen toezegging doen over de uitvoering van een dergelijk onderzoek, omdat deze van de beschikbare middelen afhankelijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2509/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/40)

Betreft: VN-Verdrag van 1989 inzake de rechten van het kind en het Verdrag van 1961 van Den Haag inzake de bescherming van minderjarigen

Kan de Commissie medelen of alle Lid-Staten van de Gemeenschap bovengenoemde verdragen hebben geratificeerd?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(9 december 1993)

Het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind (1989) was op 18 mei 1993 door de volgende Lid-Staten geratificeerd:

België	16 december 1991
Denemarken	19 juli 1991
Duitsland	6 maart 1992
Griekenland	13 mei 1993
Spanje	6 december 1990
Frankrijk	7 augustus 1990
Ierland	28 september 1992
Italië	5 september 1991
Portugal	21 september 1990
Verenigd Koninkrijk	16 december 1991

Luxemburg en Nederland hebben het Verdrag wel ondertekend, maar nog niet geratificeerd. Omtrent het Verdrag van Den Haag inzake de bescherming van minderjarigen (1961) beschikt de Commissie niet over gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2510/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/41)

Betreft: Schadevergoeding na arbeidsongevallen

De voorschriften van de Lid-Staten inzake de betaling van schadevergoeding na een arbeidsongeval vertonen grote verschillen, hetgeen afbreuk doet aan de doorzichtigheid en het vrij verkeer belemmert.

Zal de Commissie derhalve de vigerende voorschriften bestuderen met het oog op de instelling van een communautair instrument voor de toepassing van een minimumkader voor de schadeloosstelling na arbeidsongevallen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(2 december 1993)

Met de publicatie van de tabellen van het MISSOC (Mutual Information System of Social Protection in the Community) geeft de Commissie ieder jaar reeds een overzicht van de in de Lid-Staten geldende regelingen voor de verzekering bij arbeidsongevallen.

Overigens is de Commissie niet voornemens in dit verband voorstellen voor communautaire normen te doen. Evenals op de andere gebieden van de sociale zekerheid streeft de Commissie op dit gebied naar een verdergaande convergentie van de doelstellingen en de beleidslijnen van de Lid-Staten, zoals is vastgelegd in Aanbeveling 92/442/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2601/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/42)

Betreft: Vernieuwing van de Griekse kustvaart- en cruiseschepen

De Griekse reders — en vooral die van de kustvaart- en cruiseschepen — hebben bij het Griekse Ministerie voor Economische Zaken het verzoek ingediend om hun investeringen te laten financieren uit het Delors II-pakket.

Kan de Commissie ons mededelen of de Griekse autoriteiten van plan zijn voor de vernieuwing van bovengenoemde schepen een beroep te doen op de middelen van het Delors II-pakket?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(30 maart 1994)

De Commissie is niet voornemens voor de renovatie van Griekse vloten middelen beschikbaar te stellen uit het Delors II-pakket. De Commissie is hierover niet door de Griekse autoriteiten benaderd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2603/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/43)

Betreft: Gestandaardiseerde studieprogramma's georganiseerd door niet-gouvernementele onderwijsinstellingen in Griekenland

Een bijzonder verontrustend verschijnsel in Griekenland vormen de door niet-gouvernementele onderwijsinstellingen georganiseerde gestandaardiseerde studieprogramma's, welke zich schijnen te ontwikkelen tot een soort niet-officiële universiteiten. De Griekse universiteitsrectoren vinden het een grof schandaal dat met financiële middelen van de Gemeenschap de oprichting en financiering van dergelijke onderwijscentra en onderwijsinstellingen, en in het bijzonder die van seminaries, wordt gesteund.

Is de Commissie op de hoogte van dit standpunt van de universiteitsrectoren, en welke maatregelen denkt zij te nemen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 december 1993)

De door de Gemeenschap gesteunde beroepsopleidingsacties worden altijd door overheids-, semi-overheids- of particuliere, maar door de Lid-Staat erkende organisaties gevoerd. Deze acties vallen in het kader van de voortgezette opleiding voor verschillende doelgroepen met een formele initiële opleiding.

Zoals overall in Europa bestaan deze doelgroepen uit personen die zich reeds op de arbeidsmarkt bevinden en zich verder willen kwalificeren. Een dergelijke opleiding is in geen geval een erkende universitaire studierichting en mag niet met universitair onderwijs worden verward.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2632/93

van Paul Lannoye (V)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/44)

Betreft: Oprichting van de Euroloketten in het kader van Eures

In begrotingslijn B 3-4010 betreffende arbeidsmarkt en werkgelegenheid is een krediet van 500 000 ecu uitgetrokken voor de oprichting van Euroloketten in het kader van Eures.

Kan de Commissie bevestigen dat het krediet van de Eures-begrotingslijn, in weerwil van de herstructurering van DG V, onverkort wordt uitgevoerd? Is zij bereid nadere gegevens te verstrekken omtrent de besteding van het betrokken krediet van 500 000 ecu? Aan welke flankerende

maatregelen denkt de Commissie en hoe wil zij dit project verder ontwikkelen, nu bekend is dat er 1 à 2 miljoen ecu nodig is om het systeem algemeen in te voeren?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 december 1993)

Op begrotingslijn B 3-4010 betreffende de arbeidsmarkt en werkgelegenheid was een bedrag van 500 000 ecu voor de ontwikkeling van het netwerk van Euroloketten van de vakbonden in het kader van Eures uitgetrokken. De grensoverschrijdende Eures maakt onderdeel uit van het Eures-netwerk en daarom kan worden geconcludeerd dat een deel van dit bedrag ook voor de grensoverschrijdende Eures is bestemd.

Het totale bedrag van 500 000 ecu op begrotingslijn B 3-4010 is voor vakbondsactiviteiten vastgelegd. Het grootste deel van dit bedrag is bestemd voor activiteiten van de vakbonden in het kader van verscheidene loketten van de grensoverschrijdende Eures.

Ook worden acties in het kader van de grensoverschrijdende Eures onder begrotingslijn B 3-4011 gefinancierd.

Wanneer wij de subsidies aan de nationale arbeidsbemiddelingsdiensten en sociale partners, de opleiding van Euroadviseurs, financiële steun voor de aanschaf van technische apparatuur enzovoorts meetellen, dan bedraagt het totale bedrag voor de ontwikkeling van de grensoverschrijdende Eures bijna 2,5 miljoen ecu voor 1993.

Zoals uit deze informatie duidelijk blijkt, stemmen de betalingsverplichtingen in het kader van de grensoverschrijdende Eures overeen met het belang dat de Commissie aan de ontwikkeling van grensoverschrijdende activiteiten hecht. Gezien het bedrag dat in 1993 voor de grensoverschrijdende Eures is uitgetrokken (2,5 miljoen ecu op het totale beschikbare budget), is de Commissie niet voornemens dit bedrag in de nabije toekomst te verhogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2665/93

van Yves Verwaerde (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1993)

(94/C 289/45)

Betreft: Subsidies uit de Gemeenschapsbegroting 1992 voor Franse verenigingen

Is de Commissie bereid een volledige lijst te geven van alle onder de wet van 1 juli 1901 vallende Franse verenigingen

die in 1992 een subsidie uit de begroting van de Gemeenschappen hebben ontvangen?

Kan zij daarbij ook aangeven hoeveel ieder van die verenigingen precies heeft ontvangen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(12 november 1993)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn schriftelijke vraag nr. 996/92 ⁽¹⁾.

Met ingang van het begrotingsjaar 1993 zal echter een gedetailleerder verslag van de door de Commissie toegekende subsidies ter beschikking van het Parlement worden gesteld. Het eerste van deze verslagen zal waarschijnlijk in het eerste kwartaal 1994 beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 274 van 22. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2705/93
van Ben Visser (PSE)
aan de Commissie
(8 september 1993)
(94/C 289/46)

Betreft: Berovingen van toeristen in Spanje

De afgelopen tijd zijn er in de Nederlandse pers berichten geweest over berovingen van toeristen. Met name in Spanje, maar ook in andere vakantielanden worden spullen van toeristen gestolen.

1. Is het de indruk van de Commissie dat er dit jaar meer toeristen worden bestolen dan vorige jaren?
2. Is het de Commissie bekend welke maatregelen de Spaanse overheid heeft genomen in dit verband?
3. Heeft de Commissie zelf enige actie ondernomen terzake?
4. Is de Commissie bereid dit onderwerp te bespreken in de eerstvolgende Raadsvergadering van ministers van Toerisme?
5. Zijn er regelingen getroffen om de slachtoffers te helpen en schadeloos te stellen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(2 december 1993)

De Commissie is niets bekend van een bijzondere toename van het aantal berovingen van toeristen in Europa en met name Spanje in 1993, noch van de maatregelen die de Spaanse autoriteiten in dit verband zouden hebben genomen.

Het op 13 juli 1992 door de Raad goedgekeurde actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van het toerisme (94/421/EEG) ⁽¹⁾ voorziet in geen enkele maatregel op grond waarvan de Commissie op dit gebied zou kunnen ingrijpen. Overigens ligt het uitsluitend op de weg van de Lid-Staten een oplossing voor dit probleem te zoeken.

De Commissie is evenwel bereid dit onderwerp in de Raad te bespreken als haar hiertoe een voorstel van het Voorzitterschap bereikt.

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 13. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2738/93
van Franco Borgo (PPE)
aan de Commissie
(16 september 1993)
(94/C 289/47)

Betreft: Fraude bij het EOGFL in de sector melk

Volgens persberichten zou de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen een geweldige fraude hebben ontdekt ten nadele van het EOGFL in de sector melk.

Verscheidene miljoenen ponden sterling zouden onverschuldigd zijn betaald aan producenten uit Ierland (ABB), Duitsland (DMK) en Frankrijk (UNCCA). De Commissie zou harerzijds hebben getracht deze zaak te bagatelliseren en weinig hebben gedaan om genoemde sommen terug te vorderen.

Kan de Commissie, met het oog op de noodzaak te trachten een verschillende behandeling in de diverse Lid-Staten bij de toepassing van sancties te vermijden waarbij aan de ene kant (boetes voor Italië en andere landen voor de niet-eerbiediging van quota) zeer streng wordt opgetreden en aan de andere kant tegen sommige vrijwel niet, mededelen:

1. wat de huidige situatie is;
2. om welk bedrag het bij deze fraude gaat;

3. welke maatregelen zijn genomen om deze onverschuldigd betaalde sommen terug te bekomen en een herhaling van dergelijke voorvallen te vermijden?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(18 november 1993)

Verwijzend naar krantartikelen uit het geachte Parlementslid vrees dat de Commissie niet met de nodige voortvarendheid tewerk is gegaan bij de vervolging van de door de Rekenkamer naar aanleiding van haar controle op de uitvoer van zuivelprodukten gerapporteerde specifieke gevallen (Speciaal Verslag nr. 2/92) ⁽¹⁾. De Commissie merkt op dat zij aan elk van deze gevallen bijzondere aandacht heeft geschonken, hetgeen vertaald is hetzij door het geven van een waarschuwing aan de betrokken Lid-Staten, hetzij door het nemen van initiatief om de wetgeving te verbeteren.

Bovendien zijn voor alle duidelijkheid en naar aanleiding van door het Parlement aangenomen resoluties tot nu toe twee uitgebreide follow up-verslagen over de betrokken gevallen aan de voorzitter van de Commissie voor begrotingscontrole gezonden. Over de inhoud van die verslagen zijn op geen enkel moment opmerkingen gemaakt, terwijl ook geen kritiek is vernomen.

Tenslotte merkt de Commissie op dat het krachtens de ter zake geldende communautaire wetgeving aan de Lid-Staten is om, in overeenstemming met hun nationale recht, ervoor te zorgen dat de onverschuldigd betaalde bedragen zo spoedig mogelijk worden teruggevorderd. De Commissie heeft de taak om de nodige consequenties te trekken in het kader van de beschikkingen over de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie.

⁽¹⁾ PB nr. C 101 van 22. 4. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2788/93
van John Bird (PSE)
aan de Commissie
(28 september 1993)
(94/C 289/48)

Betreft: Het welzijn van dieren en subsidiariteit

Bevestigt of ontkent de Commissie dat het welzijn van dieren op een zogenaamde „subsidiariteitslijst” is geplaatst, waardoor wetgeving ter bescherming van dieren buiten de bevoegdheden van de Europese Commissie valt?

Is de Commissie zich ervan bewust dat miljoenen burgers in de Europese Gemeenschap zich sterk betrokken voelen bij het welzijn van dieren en dat het welzijn van dieren derhalve opnemng in het communautaire wetgevingsproces verdient?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(22 november 1993)

In december 1992 heeft de Commissie aan de Europese Raad in Edinburgh een lijst voorgelegd van diverse categorieën bestaande regels en voorschriften die zij voornemens was te bekijken als onderdeel van haar werkprogramma voor 1993. Tot deze regels en voorschriften behoorden de richtlijnen inzake de bescherming van leghennen, kalveren en varkens. Daarnaast leek het de Commissie verstandig tegelijk de communautaire wetgeving te onderzoeken betreffende de bescherming van dieren tijdens vervoer en bij het slachten.

Dit onderzoek is thans beëindigd en de resultaten ervan zijn aangegeven in een mededeling van de Commissie aan de Raad en aan het Europees Parlement inzake de bescherming van dieren ⁽¹⁾. In deze mededeling wordt erkend dat de bescherming van dieren een materie van politiek belang is en wordt waardering geuit voor het in het Parlement op dit gebied verrichte werk.

Voorts wordt in de mededeling gezegd dat de bescherming van dieren, aangezien dit valt onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid, een exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap is. Gemeenschapsvoorschriften ter zake zijn een waarborg voor vrijheid van handel en tegen concurrentievervalsing, maar dragen ook bij tot het bereiken van de doelstellingen die zijn uiteengezet in artikel 39 van het EEG-Verdrag. In de mededeling worden de toekomstige acties aangegeven die op dit gebied moeten worden ondernomen. Dat zal, waar nodig, samen met de Raad van Europa moeten gebeuren en daarbij zal de nodige aandacht moeten worden gegeven aan de evenredigheid tussen de wetgevende maatregelen en het nagestreefde doel.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 384 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2885/93
van Lyndon Harrison (PSE)
aan de Commissie
(11 oktober 1993)
(94/C 289/49)

Betreft: Europese Akte: vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal

Is het de Commissie bekend dat de Regering van het Verenigd Koninkrijk bij de tenuitvoerlegging van de Carriers' Liability Act van 1987 van Britse scheepvaart- en luchtvaartmaatschappijen eist dat zij handelen in strijd met artikel 8 A van het Verdrag van Rome? Is het de Commissie voorts bekend dat de Regering van het Verenigd Koninkrijk door het opleggen van boetes krachtens de Carriers' Liability Act aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde vervoerbedrijven in bepaalde gevallen de wet overtreedt van de Lid-Staat van waaruit een intracommunautaire reis wordt aangevangen, doordat zij overlegging eist van documentatie en informatie die krachtens de wetgeving in de desbetreffende Lid-Staat uitdrukkelijk is verboden?

Is de Commissie voornemens stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat het Verenigd Koninkrijk zijn verplichting krachtens het Verdrag van Rome erkent?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(3 maart 1994)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen E-2377/93 van de heer Coates en E-2751/93 van de heer Collins ⁽¹⁾ en op mondelinge vraag H-1190/93 van mevrouw Pollack ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 279 van 5. 10. 1994.

⁽²⁾ Debatten van het Europees Parlement nr. 3-440 (december 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2925/93

van Terence Wynn (PSE)

aan de Commissie

(18 oktober 1993)

(94/C 289/50)

Betreft: Nadere informatie over het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak

De Commissie heeft onlangs Verordening (EEG) nr. 2427/93 ⁽¹⁾ gepubliceerd waarin gedetailleerde regels zijn opgenomen voor de oprichting van het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak.

Dit fonds zal worden gefinancierd tot een bedrag van niet meer dan 1 % van het totale bedrag aan subsidies voor de tabaksproductie (ongeveer 9 miljoen ecu). Het geld zal worden gebruikt voor de financiering van onderzoek- en informatieprogramma's voor een betere kennis bij het groter publiek en met name bij de jongeren voor de schadelijke gevolgen van het tabaksgebruik en om te trachten de tabaksproducenten te dwingen minder schadelijke tabaksoorten, -kwaliteiten en -produkten op de markt te brengen.

In artikel 5 van de verordening wordt bepaald dat het Fonds wordt beheerd door de Commissie, bijgestaan door een wetenschappelijk en technisch comité, bestaande uit negen door de Commissie benoemde leden.

In hetzelfde artikel staat dat tenminste twee leden van het comité de producenten vertegenwoordigen. Wat echter de gezondheidssector betreft wordt niet over een vertegenwoordiging gesproken. Het is duidelijk dat het comité zonder redelijke vertegenwoordiging van deze sector niet geloofwaardig is wanneer het gaat over informatie ten aanzien van de gezondheid en de opvoeding, hetgeen één van haar taken is.

Kan de Commissie mededelen of voor een adequate vertegenwoordiging van de gezondheidssector zal worden gezorgd en hoeveel leden zij hiervoor denkt aan te wijzen?

⁽¹⁾ PB nr. L 223 van 2. 9. 1993, blz. 3.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(15 maart 1994)

De Commissie is bezig met het opstellen van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen met betrekking tot het Tabaksfonds.

Het besluit over de precieze samenstelling van het Wetenschappelijk en Technisch Comité zal binnenkort worden genomen. Het geachte Parlementslid kan ervan verzekerd zijn dat de Commissie erop zal toezien dat de gezondheidssector adequaat in het comité vertegenwoordigd wordt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3036/93

van Francesco Speroni (NI)

aan de Commissie

(29 oktober 1993)

(94/C 289/51)

Betreft: De negatieve weerslag van de verruiming van de bandbreedte van de valuta op de salarissen van het personeel bij communautaire Instellingen

De verruiming van de bandbreedte van de valuta van de Lid-Staten veroorzaakt veel onzekerheid met betrekking tot de salarissen van het personeel bij communautaire Instellingen, zoals bijvoorbeeld het personeel van het GCO in Ispra.

Zou het niet wenselijk zijn deze salarissen in ecu uit te betalen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(8 maart 1994)

De Commissie preciseert dat uit hoofde van de statutaire bepalingen de ambtenaren van de Gemeenschappen in de valuta van hun standplaats worden uitbetaald, overeenkomstig het beginsel van gelijkheid van de koopkracht van de bezoldiging in alle standplaatsen.

Dankzij deze bepalingen wordt de koopkracht van de bezoldiging van de ambtenaar in zijn standplaats beschermd bij koersschommelingen van de landsvaluta. Wanneer de bezoldiging in ecu zou worden uitbetaald zou, teneinde deze koopkracht te kunnen handhaven, het bedrag in ecu gecorrigeerd moeten worden teneinde rekening te kunnen houden met de schommeling van de valuta van de standplaats.

De opportuniteit de bezoldiging in ecu uit te betalen, staat derhalve niet in rechtstreeks verband met de monetaire schommelingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3045/93

van Yves Verwaerde (PPE)
aan de Commissie
(29 oktober 1993)
(94/C 289/52)

Betreft: Erasmus-beurzen voor het academiejaar 1992/1993

Hoeveel Erasmus-beurzen zijn er toegekend voor het academiejaar 1992/1993?

Hoe zijn de beurzen verdeeld volgens de nationaliteit van de beursstudenten?

**Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie**
(2 december 1993)

Het totaal aantal studenten dat door de instellingen voor hoger onderwijs is geselecteerd om een deel van hun studie in het buitenland te absolveren in het kader van de interuniversitaire samenwerkingsprogramma's die door de Commissie uit hoofde van het Erasmus-programma zijn goedgekeurd, bedraagt 80 100 (76 727 studenten uit de Gemeenschap en 3 373 studenten uit de EVA-landen).

De onderverdeling naar land van oorsprong (ramingen 1992/1993) ziet er als volgt uit:

België	4 685
Denemarken	2 097
Duitsland	11 825
Griekenland	2 070
Spanje	8 661
Frankrijk	15 138
Ierland	2 040
Italië	6 700
Luxemburg	7
Nederland	5 777
Portugal	2 273
Verenigd Koninkrijk	15 438
Overige Europese landen	16
Totaal EG	76 727
Oostenrijk	822
Zwitserland	347
Liechtenstein	5
IJsland	8
Noorwegen	400
Zweden	1 417
Finland	374
Totaal EVA	3 373
Totaal	80 100

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3075/93

van Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie
(5 november 1993)
(94/C 289/53)

Betreft: Uitgaven van de Structuurfondsen

Duidelijke juridische problemen zijn gerezen bij de uitgaven van de Structuurfondsen buiten het grondgebied van de Gemeenschap. Dit geldt ook in het geval dat deze rechtstreeks economisch voordeel met zich brengen voor de aangrenzende perifere gebieden van de Gemeenschap.

De coördinatie tussen het Interreg-programma en de externe financieringsmiddelen, zoals het Phare-programma, waar er sprake is van een wederzijds belang bij een succesvolle grensoverschrijdende samenwerking, kan een oplossing bieden voor dit probleem. De Gemeenschap heeft 15 miljoen ecu aan Phare-kredieten voor 1993 voor dergelijke programma's bestemd.

Is de Commissie voornemens maatregelen te treffen met het oog op een verdere verbetering van de coördinatie tussen het Interreg-programma en de externe financieringsmiddelen, zoals het Phare-programma?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(10 maart 1994)

In de interinstitutionele overeenkomst van 12 juli 1993 tussen de Raad, het Parlement en de Commissie in het kader van de onderhandelingen over de nieuwe verordeningen inzake de Structuurfondsen is in beginsel besloten in de begrotingen van 1994 tot en met 1999 een bijzondere bepaling op te nemen om maatregelen te financieren in grensgebieden van Midden- en Oosteuropese buurlanden en zo te zorgen voor een complement op de steun uit de Structuurfondsen via de communautaire initiatieven voor grensoverschrijdende gebieden van de Gemeenschap. Dit was nodig om middelen ter beschikking te kunnen stellen voor maatregelen in buurlanden, die geen lid van de Gemeenschap zijn, aangezien de middelen uit de Structuurfondsen niet buiten het grondgebied van de Gemeenschap kunnen worden gebruikt.

In het kader van de betreffende overeenkomst heeft het Parlement een amendement op de begroting 1994 goedgekeurd om 150 miljoen ecu van de begroting van het Phare-programma te kunnen bestemmen voor grensoverschrijdende samenwerking met grensgebieden van de Unie.

De Commissie onderzoekt thans hoe de middelen voor dit doel het beste kunnen worden aangewend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3084/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)

aan de Commissie

(5 november 1993)

(94/C 289/54)

Betreft: Interinstitutionele overeenkomst over het subsidiariteitsbeginsel

Acht de Commissie het wenselijk dat voor een doeltreffende toepassing van het subsidiariteitsbeginsel de communautaire organen zich verplichten om via een interinstitutionele overeenkomst overeenkomstig de hen toekomende bevoegdheden rekening te houden met het subsidiariteitsbeginsel op alle gebieden waarop zij geen exclusieve bevoegdheden hebben?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat een interinstitutionele overeenkomst over de subsidiariteit op 25 oktober 1993 is gesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3099/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)

aan de Commissie

(10 november 1993)

(94/C 289/55)

Betreft: Uitbreiding van het subsidiariteitsbeginsel

Stemt de Commissie in met de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland — memorandum van september 1992 — om in het subsidiariteitsbeginsel ook op te nemen de bescherming van de sociale rechten en bevoegdheden alsmede van de rechten van de regio's of regionale groeperingen bij de behandeling van aangelegenheden van de lokale gemeenschappen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(7 maart 1994)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar de formulering van het Verdrag betreffende de Europese Unie:

„De Gemeenschap handelt binnen de grenzen van de haar door dit Verdrag verleende bevoegdheden en toegewezen doelstellingen.

Op gebieden die niet onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, treedt de Gemeenschap, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, slechts op indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de Lid-Staten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt.

Het optreden van de Gemeenschap gaat niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen van dit Verdrag te verwezenlijken.”

De inhoud ervan is derhalve voortaan uitdrukkelijk geformuleerd en heeft duidelijk betrekking op de uitoefening van de bevoegdheden in het kader van communautaire maatregelen. De toepassing ervan dient derhalve plaats te vinden in het besluitvormingsproces dat leidt tot de goedkeuring van juridische besluiten. Deze verplichting geldt voor alle instellingen die in de verschillende fasen bij dit proces zijn betrokken, in het bijzonder wat betreft het initiatief tot een voorstel en de amendementen daarop.

Het ligt niet op de weg van de Gemeenschap zich in te laten met de verdeling van de bevoegdheden in de Lid-Staten, met name tussen centrale en regionale of plaatselijke overheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3105/93

van Víctor Arbeloa Muru (PSE)

aan de Commissie

(10 november 1993)

(94/C 289/56)

Betreft: Richtlijnen en verordeningen

Kan de Commissie mededelen of de onduidelijke scheiding tussen richtlijn en verordening zal worden gehandhaafd, zoals thans het geval is, of dat 1996 en de invoering van de kaderwet moet worden afgewacht?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(29 maart 1994)

De definitie van de verordening en de richtlijn is in het EG-Verdrag vastgelegd.

Op de intergouvernementele conferentie over de Politieke Unie had de Commissie een hiërarchisch systeem van normen voorgesteld, dat jammer genoeg niet in het Verdrag betreffende de Europese Unie kon worden opgenomen.

Deze kwestie zal evenwel op de agenda van de intergouvernementele conferentie in 1996 worden geplaatst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3118/93**van Gerhard Schmid (PSE)****aan de Commissie***(10 november 1993)**(94/C 289/57)**Betreft: Communautaire initiatieven*

Aan welke concrete projecten in Beieren is sedert 1990 uit hoofde van communautaire initiatieven subsidie verleend? Om welke bedragen ging het daarbij?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(11 maart 1994)

De Commissie zal het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement de haar ter beschikking staande gegevens rechtstreeks doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3191/93**van Wilfried Telkämper (V)****aan de Commissie***(23 november 1993)**(94/C 289/58)**Betreft: Grensoverschrijdend treinverkeer tussen Straatsburg/Elzas en Offenburg/Baden-Württemberg*

De Metro-Rhinverbinding tussen Straatsburg en Kehl c.q. Offenburg is door het schrappen van 14 treinen (met ingang van 26 september 1993) sterk uitgedund. De treinen zijn geschrapt wegens een financieel tekort dat noch de Franse spoorwegen noch de Elzas-regio voor hun rekening willen nemen. De Duitse Bundesbahn heeft een deel van de vervallen ritten kunnen opvangen door de EC-treinen van en naar Parijs te laten stoppen in Kehl. Tussen Kehl en Offenburg rijden lokale treinen die met ingang van de volgende dienstregeling vaker zullen moeten rijden, wat aan de slechtere verbinding tussen het Franse en het Duitse spoorwegennet echter niets verandert.

1. Is de Commissie van mening dat de verbinding tussen het Franse en het Duitse spoorwegennet in het Ober-rheintal voor het doorgaande sneltreinverkeer een belangrijke functie heeft in het kader van het integratie-beleid?
2. Hoe beoordeelt de Commissie het belang van deze spoorwegverbinding voor het grensoverschrijdende regionale treinverkeer?
3. Valt deze verbinding volgens de Commissie onder „de verbindingen van Europees belang”?

4. Zou ondersteuning van deze verbinding met medewerking van de betrokken publiekrechtelijke lichamen en nationale spoorwegmaatschappijen in het kader van het Interreg-programma denkbaar zijn?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(29 maart 1994)

1. De Commissie is van mening dat deze treinverbinding voornamelijk van regionaal belang is. De betekenis ervan in een bredere context en voor het vervoer over langere afstand dient daarom niet te worden overschat.
2. Anderzijds is het desbetreffende regionale grensoverschrijdende vervoer qua aard en omvang toch vrij belangrijk.
3. Wat het Europees belang van de bedoelde spoorwegverbinding betreft, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de relevante infrastructuur en de geleverde diensten. Aangezien die laatste vooral aan regionale behoeften tegemoet komen, kunnen zij niet als „van Europees belang” worden beschouwd, hoewel de infrastructuur zelf ongetwijfeld een onderdeel vormt van het transeuropese spoorwegnet.
4. De betrokken spoorwegmaatschappijen en instanties kunnen vanzelfsprekend samenwerken om de bedoelde verbinding te ondersteunen. Er dient echter te worden aangestipt dat de verantwoordelijkheid in verband met acties op het gebied van de dienstverlening bij de betrokken spoorwegmaatschappijen ligt en dat deze als spoorwegexploitanten dan ook moeten instaan voor exploitatieverliezen die daaruit eventueel resulteren. Communautaire middelen, met name van het Interreg-programma, kunnen er niet voor worden toegewezen.

Wat de infrastructuur betreft, zijn het in de eerste plaats de overheidsinstanties van de Lid-Staten die de prioriteiten moeten selecteren en de relevante verzoeken voor communautaire steun in het kader van de verschillende financiële instrumenten moeten indienen. De rol van de Commissie is erover te waken dat de voorgestelde maatregelen overeenstemmen met de algemene richtsnoeren van de Gemeenschap en dus bijdragen tot een grotere coherentie van het gehele transportsysteem.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3271/93**van Sotiris Kostopoulos (PSE)****aan de Commissie***(23 november 1993)**(94/C 289/59)**Betreft: Communautaire kredieten aan de provincie Achaea*

Wat is het bedrag van de communautaire kredieten die van begin 1990 tot en met 30 juni 1993 aan de Griekse provincie Achaea verleend werden door:

1. het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling,
 2. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie,
 3. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie,
 4. het Europees Sociaal Fonds,
 5. de onderzoekprogramma's van de Gemeenschap,
 6. de communautaire programma's in de energiesector,
 7. de communautaire programma's op milieugebied,
 8. andere communautaire programma's
- en voor welke projecten waren zij bestemd?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

Daar het antwoord erg omvangrijk is, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3278/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 289/60)

Betreft: Bescherming van de oudheden van Delphi

De oudheden van Delphi vormen een monument, dat tot het culturele erfgoed van de gehele wereld behoort en dat door de Unesco onder bescherming is gesteld. Niettemin worden ze bedreigd door een besluit van de Griekse autoriteiten tot uitbreiding van het moderne Delphi met zijn 2 500 inwoners. En wat nog erger is: behalve tot de bouw van nieuwe woningen, besloten de autoriteiten ook tot het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een plaatselijke olijfoliefabriek. Welke stappen denkt de Commissie te nemen om de Griekse autoriteiten tot een onmiddellijke intrekking van hun besluit te bewegen, aangezien door dit besluit het beginsel van het bestaan van de erkende beschermde zones van de oudheden van Delphi op losse schroeven wordt gezet?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

Overeenkomstig artikel 128 van het EG-Verdrag zijn de Lid-Staten soeverein op het gebied van het cultureel beleid, en met name wat betreft het beheer van hun architectonisch erfgoed, waarbij de Gemeenschap, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, tot taak heeft de samenwerking tussen Lid-Staten te bevorderen en zo nodig hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen.

In de mededeling van de Commissie over de „Nieuwe vooruitzichten voor de actie van de Gemeenschap op cultureel gebied”, die door de conclusies van de Raad van 12 november 1992 en de resolutie van het Europees Parlement van 21 januari 1993 is bevestigd, wordt nogmaals uitdrukkelijk gewezen op de werkingssfeer van de culturele activiteiten op dit gebied.

In deze context kan de Commissie geen enkele interventie-maatregel overwegen wat betreft de bescherming van het landschap van Delphi. De bescherming van dit landschap is namelijk de uitsluitende bevoegdheid van de Griekse autoriteiten. Bovendien zij erop gewezen dat genoemde autoriteiten bijzondere voorschriften voor de bescherming van het landschap van Delphi hebben uitgewerkt ten aanzien van zowel het natuurlijk milieu als de archeologische en traditionele aspecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3298/93

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(23 november 1993)

(94/C 289/61)

Betreft: Sportvliegveld

1. Is de Commissie ervan op de hoogte dat er in de nieuwe Duitse deelstaten toestemming wordt gegeven voor de aanleg van sportvliegvelden zonder de volgens de EG-regelgeving vereiste milieu-effectrapportage?

2. In de gemeente Lüsse (district Belzig, deelstaat Brandenburg) is een sportvliegveld (inclusief diverse bedrijfs- en onderhoudsvoorzieningen) gepland. Is de Commissie ervan op de hoogte dat dit bouwplan is gesitueerd midden in één van de laatste verspreidingsgebieden van de grote trap in Brandenburg en dat de Gemeenschap miljoenen uittrekt voor de bescherming en het voortbestaan van de grote trap?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(28 maart 1994)

1. Volgens de communautaire wetgeving op het gebied van de milieu-effectrapportage zijn projecten voor vliegvelden verplicht onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling wanneer de landingsbaan een lengte heeft van 2 100 meter of meer.

In de overige gevallen moeten de nationale instanties beoordelen of de kenmerken van het project een dergelijke beoordeling noodzakelijk maken, met name gezien de ligging of de omvang ervan.

2. Wat het vliegveld in de gemeente Lüsse betreft, heeft de Commissie inmiddels contact opgenomen met de Duitse instanties om de nodige gegevens te verkrijgen om het effect op de plaatselijke populatie van de soort *Otis tarda* te beoordelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3353/93

van Paul Staes (V)
aan de Commissie
(24 november 1993)
(94/C 289/62)

Betreft: Steun aan het Belgische bedrijf Idealspun

Kan de Commissie, naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 1942/92 ⁽¹⁾ in verband met de steun aan het bedrijf Idealspun, haar antwoord op de volgende vragen nader preciseren:

1. Waarom slaat de EG-beschikking van 27 juni 1984 slechts op een bedrag van 224 miljoen en niet op het werkelijke bedrag van 274 miljoen frank?
2. Is ook de rentetoeleage ten bedrage van 58 337 488 frank aan Idealspun niet in strijd met artikel 92 van het EEG-Verdrag?
3. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om deze onterechte steun terug te vorderen?

⁽¹⁾ PB nr. C 292 van 28. 10. 1993, blz. 9.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(3 maart 1994)

De Commissie gaf haar beschikking van 27 juni 1984 ⁽¹⁾ op grond van door de Belgische autoriteiten verstrekte inlichtingen, rekening houdend met de opmerkingen van derden welke na de bekendmaking van de mededeling ⁽²⁾ van de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag werden ontvangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 283 van 27. 10. 1984.

⁽²⁾ PB nr. C 61 van 3. 3. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3389/93

van Pedro Canavarró (ARC)
aan de Commissie
(26 november 1993)
(94/C 289/63)

Betreft: Programma van taalverwervingscursussen in het kader van de toepassing van de Overeenkomst van Lomé

In het kader van de toepassing van de Overeenkomst van Lomé is in maart 1993 een subsidie van 2 miljoen ecu verleend aan een taalverwervingsprogramma in de Staten van de „Westafrikaanse ontwikkelingsgemeenschap”. Dit programma beoogt het personeel van semi-overheidsinstaties en van particuliere ondernemingen in staat te stellen

Engels en Portugees te leren; het programma voor Engels is gericht op Angola en Mozambique, het programma Portugees op Malawi, Namibië, Zambia en Zimbabwe. Enerzijds is het toe te juichen dat aldus het gebruik van de talen van buurlanden die lid zijn van eenzelfde regionale organisatie in een bepaald land wordt gestimuleerd, anderzijds dient er rekening mee te worden gehouden dat de subsidie voor het onderwijs in deze talen, om handel en samenwerking werkelijk te versoepelen, op evenwichtige wijze moet worden verdeeld.

Als de actie namelijk in eerste instantie betrekking heeft op de ontwikkeling van een taal, is het logische gevolg dat stromingen en invloeden de overhand krijgen die bepaalde Staten bevoordelen ten nadele van de anderen.

1. Is het juist dat het programma voor het onderwijs in het Engels in Angola en Mozambique deel uitmaakt van een reeds op gang gebrachte, groots opgezette operatie die met name leidt tot de verwerving van een diploma, terwijl het programma voor het onderwijs in het Portugees in de buurlanden bescheidener van opzet is? Kan de Commissie nauwkeurig de kenmerken van deze beide programma's omschrijven?
2. Kan de Commissie mededelen welke bedragen voor ieder van deze programma's beschikbaar zijn?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(24 maart 1994)

1. Het onderdeel Portugees en het onderdeel Engels van dit project bevinden zich in twee verschillende stadia van het taalonderwijs van de SADC. Het Engelse onderdeel bevindt zich na een geslaagde proeffase van 18 maanden die gefinancierd werd in het kader van het Zesde EOF in feite in zijn eerste volledige fase van tenuitvoerlegging. Doel van deze proeffase was lesmateriaal te ontwikkelen om de lesmethoden te verbeteren, instructies te bepalen en een adequaat systeem op te zetten voor beheer en het leiden van een programma dat in twee verschillende landen wordt gegeven. Nu deze doelstellingen zijn bereikt, kan het Engelse taalonderdeel volledig worden uitgevoerd.

Als gevolg van zowel administratieve als technische factoren verliep de ontwikkeling van het Portugees taalonderdeel iets trager en kan dit onderdeel nu pas zijn proeffase ingaan. Het Zevende EOF streeft ernaar de resultaten van de Engelse proeffase te consolideren en uit te breiden en te helpen bij de ontwikkeling van het meer complexe Portugees taalelement. Het is duidelijk dat, wanneer de Portugees proeffase positieve resultaten oplevert, ook dit taalelement naar de volgende fase van volledige tenuitvoerlegging zal overgaan.

Benadrukt moet worden dat het project is ontworpen om tegemoet te komen aan de daadwerkelijke vraag van SADC-functionarissen, ambtenaren die betrokken zijn bij SADC-projecten of bij andere aspecten van regionale samenwerking en personeel uit de parastatale en particuliere sector dat op dit gebied werkzaam is. De eventuele financiële toewijzingen voor de twee onderdelen zullen dan ook de daadwerkelijke vraag weerspiegelen.

Het enige diploma voor de verschillende niveaus van het Engelse taalprogramma is een bewijs van schoolbezoek dat wordt afgegeven door het Taleninstituut in Maputo nadat aan het eind van de cursus een beoordeling heeft plaatsgevonden. Momenteel heeft dit attest nog geen officiële status in de SADC-regio. Verwacht wordt dat een soortgelijke attestprocedure van toepassing zal zijn op kandidaten die de verschillende Portugese taalcursussen met goed gevolg doorlopen hebben.

2. De begroting voor het Zevende EOF-project is als volgt:

<i>(in ecu)</i>	
Engelse taal	1 225 000
Portugese taal (proeffase)	355 000
Projectbeheer	155 000
Onvoorziene uitgaven	265 000
	2 000 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3432/93

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(2 december 1993)

(94/C 289/64)

Betreft: Energiebeleid van Turkije en plannen voor de bouw van een kerncentrale

De Turkse Regering is voorstander van de bouw van een kerncentrale bij Akkuyu aan de Turkse zuidkust, nauwelijks 25 km van een seismisch gevaarlijk gebied. Greenpeace wijst erop dat de kernindustrie op zoek is naar nieuwe klanten in de landen rond de Middellandse Zee, zoals Turkije, Egypte, Tunesië en Marokko; in een protestcampagne die zij op 18 oktober 1993 in Akkuyu heeft gehouden, wees zij erop dat de Turkse economie bijna tweemaal zoveel energie verbruikt als het gemiddelde in de OESO-landen per eenheid bruto binnenlands produkt, en dat Turkije geen strategie voor energiebesparing of bevordering van hernieuwbare energiebronnen kent. Bij het Griekse publiek heerst er grote ongerustheid door de ervaringen van Tsjernobyl en de reeks ongevallen in de kerncentrale van Kozloduy in Bulgarije.

Kan de Commissie, gezien de Turkse wens tot de Gemeenschap toe te treden, de volgende vragen beantwoorden:

1. is de verkwisting van energie door Turkije niet in strijd met het energiebeleid van de Gemeenschap, en met name met het streven energie te besparen en „zachte” energievormen te bevorderen; levert dit niet een extra complicatie op voor de toetreding van Turkije tot de Gemeenschap;
2. kan zij deze brandende kwestie voorleggen aan de Associatieraad EEG-Turkije, zodat het energieprobleem van Turkije in zijn totaliteit kan worden aangepakt en afgestemd op het energiebeleid van de Gemeenschap,

waarbij onder meer grote hoeveelheden energie zouden kunnen worden gereserveerd voor een eventuele export;

3. is de Gemeenschap bereid, indien Turkije overgaat tot de bouw van een kerncentrale en daarbij niet de hand houdt aan de internationale voorschriften, af te zien van import van energie uit Turkije op haar grondgebied, om niet de indruk te wekken dat zij vervuilende activiteiten buiten de Gemeenschap bevordert om haar eigen energiebehoeften te dekken?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(28 maart 1994)

Het zal het geachte Parlements lid bekend zijn dat harmonisering van het energiebeleid geen deel uitmaakt van het programma voor voltooiing van de douane-unie tussen de Gemeenschap en Turkije in 1995. De Commissie zal dan ook geen verzoek indienen om aanpassing van het Turkse energiebeleid aan dat van de Gemeenschap, en deze kwestie ook niet op de agenda van de volgende vergadering van het Associatiecomité plaatsen, aangezien deze niet door haar wordt opgesteld.

Wat het energiebeleid van Turkije betreft: de energie-intensiteit (¹) in Turkije is inderdaad relatief hoog (0,74 in 1992), bijna tweemaal zo hoog als het OESO-gemiddelde, maar ligt in dezelfde orde van grootte als die van sommige andere OESO-landen, zoals Portugal (0,67), Griekenland (0,63), of Luxemburg (0,82). Verder is de energie-intensiteit in Turkije afgenomen, dat wil zeggen verbeterd met 1,8 % per jaar in de periode van 1987 tot 1991. Van de OESO-landen heeft Turkije het laagste energieverbruik per hoofd van de bevolking. In 1992 lag het Turkse energieverbruik per hoofd van de bevolking met 0,94 t.o.e. ver onder het OESO-gemiddelde van 4,81 t.o.e. (schattingen van het Secretariaat van het Internationale Energie Agentschap (IEA)).

Duurzame energiebronnen spelen een relatief belangrijke rol in de energievoorziening in Turkije. Hout, andere biomassa en waterkracht waren in 1991 goed voor ongeveer 18 % van de totale hoeveelheid geleverde primaire energie. In het huidige programma van de Turkse Regering wordt veel belang gehecht aan de ontwikkeling van waterkracht (zie het GAP-project voor Zuidoost-Anatolië). In de Gemeenschap is de bijdrage van duurzame energie aan de totale hoeveelheid geleverde primaire energie slechts ongeveer 6 % (wanneer de statistische regels van het IEA worden gehanteerd).

Momenteel zijn er geen kerncentrales, en worden deze evenmin gebouwd of gepland, in de Akkuyu-regio of elders in Turkije. Men mag echter aannemen dat de Turkse Regering, net als die van vele andere landen, onderzoekt of kernenergie in de toekomst nodig kan zijn om in een deel van de energiebehoefte te voorzien. De autoriteiten hebben echter bevestigd dat er geen voorstellen zullen worden

opgesteld voordat de nodige haalbaarheidsstudies zijn afgerond.

(1) De energie-intensiteit (TPES/GDP) is de verhouding van totale hoeveelheid geleverde primaire energie (Total Primary Energy Supply, TPES) tot het bruto binnenlands produkt (Gross Domestic Product, GDP). Het wordt uitgedrukt in t.o.e. (tonnen olie-equivalent) per 1000 dollar van het GDP (prijsniveau en wisselkoersen van 1985).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3502/93

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 289/65)

Betreft: Voorbereiding van nieuwe onderwijsstimuleringsprogramma's voor 1995

Voor de periode 1995—1998 is een nieuwe generatie stimuleringsprogramma's op het gebied van onderwijs en opleiding gepland. Van de mogelijkheden die deze programma's nu bieden, wordt met veel engagement gebruikgemaakt door tal van onderwijsinstellingen in Europa. Voor de continuïteit van hun activiteiten op het gebied van de Europese dimensie in het onderwijs is het van groot belang dat de generaties stimuleringsprogramma's elkaar snel opvolgen.

Kan de Commissie, gelet op de nieuwe besluitvormingsprocedures c.q. het Verdrag van Maastricht en de verkiezingen van het Europees Parlement in 1994, aangeven op welke wijze zij — in procedurele zin althans — naadloze aansluiting van de stimuleringsprogramma's kan waarborgen?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie

(15 maart 1994)

De Commissie heeft zojuist drie communautaire actieprogramma's voorgesteld:

- het programma Socrates ⁽¹⁾ dat alle opvoedingsniveaus bestrijkt;
- het programma Leonardo ⁽²⁾ op het gebied van de beroepsvorming;
- het programma Jeugd voor Europa III ⁽³⁾, toegewijd aan de jeugd.

Deze nieuwe programma's hernieuwen alle gesteunde activiteiten in het kader van de reeds bestaande programma's. In dit opzicht zal de continuïteit van de reeds gevestigde activiteiten, met name door de universiteiten in het kader van Erasmus-, Lingua- of Comett-programma's, uiteraard worden verzekerd.

Anderzijds behelzen de nieuwe programma's ook nieuwe activiteiten, met name op het niveau van het lager en

secundair onderwijs, op basis van de artikelen 126 en 127 van het EEG-Verdrag.

(1) Doc. COM(93) 708.

(2) Doc. COM(93) 686.

(3) Doc. COM(93) 523.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3503/93

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 289/66)

Betreft: Culturele dialoog

Het Verdrag van Maastricht geeft de Gemeenschap op grond van artikel 128 nieuwe bevoegdheden op het gebied van cultuur.

1. Kan de Commissie aangeven of en hoe zij bij het verder ontwikkelen van een Europees cultuurbeleid — conform de richtlijnen van het betreffend artikel uit het Verdrag — een dialoog over het te voeren cultuurbeleid wil aangaan met maatschappelijke organisaties op cultureel terrein? Neemt zij zich voor om, net als op het terrein van het onderwijs, organisaties als Please, EPA, etc. te ondersteunen ten behoeve van een dialoog over het te voeren beleid?
2. Op welke wijze denkt de Commissie haar relaties met internationale instellingen, bevoegd op het terrein van cultuur, zoals de Raad van Europa, te formaliseren? Zijn er concrete voorstellen in ontwikkeling en, zo ja, welke, en op welke termijn kunnen deze aan het Parlement ter advisering worden voorgelegd?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(17 maart 1994)

De opname van artikel 128 over cultuur in het EG-Verdrag houdt in dat de Gemeenschap, overeenkomstig de in dit artikel vastgestelde doeleinden en procedures, duidelijk haar benadering moet omschrijven wat betreft de ontwikkeling van culturele maatregelen en de uitvoering ervan in de praktijk.

Vanuit deze optiek zal de Commissie, die reeds beschikt over de consensus die tot stand is gekomen naar aanleiding van de indiening van de „Nieuwe vooruitzichten voor de actie van de Gemeenschap op cultureel gebied” ⁽¹⁾, de goedkeuring van de richtsnoeren ter zake door de Raad op 12 november 1992, de goedkeuring van de verslagen van de heren Barzanti over de nieuwe vooruitzichten voor de communautaire actie op cultureel gebied op 21 januari 1993, en Canavaro over het communautair beleid op cultureel gebied op 12 januari 1994, in het eerste halfjaar van 1994 bij de Raad, het Europees Parlement en het Comité van de Regio's een globale mededeling indienen die ook betrekking heeft op verschillende concrete aanmoedigingsmaatregelen die op dit gebied nodig zullen zijn.

In dit kader is nu reeds vastgesteld dat er rekening zal worden gehouden met de betrekkingen die de Gemeenschap zal kunnen ontwikkelen ten aanzien van de samenwerking met derde landen en internationale organisaties die bevoegdheden op cultureel gebied hebben, en in het bijzonder met de Raad van Europa, met name door erop toe te zien dat iedere instelling haar eigen identiteit en haar vrijheid van handelen behoudt.

Tenslotte bevestigt de Commissie ten aanzien van de culturele samenwerking met de voornaamste gespecialiseerde niet-gouvernementele organisaties, dat deze een belangrijke rol zullen moeten spelen als raadgever en als tussenschakel, en dat zij reeds, naar gelang de behoeften, worden uitgenodigd deel te nemen aan tal van vergaderingen van deskundigen teneinde hun ervaringen en meningen kenbaar te maken. Dit is bijvoorbeeld onlangs het geval geweest op besloten vergaderingen van deskundigen die gezamenlijk door de Commissie en het Belgische Voorzitterschap zijn georganiseerd over het cultureel erfgoed en waarvoor o.a. vertegenwoordigers van de Unesco, de Raad van Europa en de Icom en de Icomos waren uitgenodigd.

(¹) Doc. COM(92) 149 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3112/93

van Sérgio Ribeiro (GUE)
aan de Commissie

(10 november 1993)

(94/C 289/67)

Betreft: Het storten van afval in de Atlantische Oceaan

Onlangs werd bekend dat acht industrielanden (waaronder vier Lid-Staten van de Gemeenschap) een studie hebben gefinancierd die tot doel heeft een gebied aan te wijzen in de Atlantische Oceaan waar radioactief afval van kerncentrales en kernwapens kan worden gedumpt.

Eén van de gebieden die hiervoor in aanmerking komen, bevindt zich tussen de Azoren, Madeira, de Canarische eilanden en de Kaapverdische eilanden, op 800 km ten zuidwesten van de Canarische eilanden.

Is de Commissie hiervan op de hoogte en heeft zij een standpunt inzake deze kwestie, die de autoriteiten van de betrokken gebieden zorgen baart en die de Gemeenschap in haar geheel zou moeten verontrusten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3505/93

van Vasco Garcia (ELDR)
aan de Commissie

(7 december 1993)

(94/C 289/68)

Betreft: Storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan

Binnenkort vindt in het kader van het Verdrag van Londen de volgende vergadering plaats over het storten van radioactief afval in de Atlantische Oceaan.

1. Kan de Commissie in dit verband mededelen welk standpunt zij denkt in te nemen nu het moratorium voor het storten van radioactief afval in spleten in de bodem van de Atlantische Oceaan op een afstand van 400 km van de Azoren en 800 km van de Canarische eilanden en Madeira dreigt te worden opgeheven?
2. Hoe luiden de conclusies van het door acht landen, waaronder vijf EG-Lid-Staten, gefinancierde onderzoek naar gebieden in de Atlantische Oceaan waar radioactief afval gestort zou kunnen worden en wat is het standpunt van de Commissie ten opzichte van dit onderzoek?

Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-3112/93 en E-3505/93

(7 maart 1994)

Het storten van radioactief afval in zee is wereldwijd gereguleerd door het Verdrag van 1972 inzake de voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten van afval of van andere stoffen, algemeen bekend als het Verdrag van Londen, dat in 1975 van kracht werd. Alle Lid-Staten van de Gemeenschap zijn partij bij het Verdrag en de Commissie neemt aan activiteiten daarvan als waarnemer deel.

Het Verdrag van Londen stond oorspronkelijk het storten van ander dan zwaar radioactief afval zoals gedefinieerd door de Internationale Organisatie voor atoomenergie (IAEA), toe. Het verzocht verder de verdragsluitende partijen rekening te houden met de van de IAEA uitgaande relevante aanbevelingen inzake toestemming voor de storting van dergelijk afval. Studies binnen het kader van het Verdrag van Londen hebben aangetoond dat in het algemeen stortingen die zijn uitgevoerd in overeenstemming met de IAEA-definitie en -aanbevelingen, niet in strijd zijn met de uit hoofdstuk III, Gezondheid en veiligheid, van het Euratom-Verdrag afgeleide Gemeenschapsbepalingen, met name Richtlijn 80/836/Euratom van de Raad (¹) tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren. Sinds 1982 heeft echter geen storting van radioactief afval meer plaatsgevonden als gevolg van een resolutie van 1983 van de Zevende Raadgevende Vergadering van de contracterende partijen bij het Verdrag van Londen.

In november 1993 kwam men in de Zestiende Raadgevende Vergadering van de contracterende partijen van het Verdrag van Londen overeen om de bijlagen van het Verdrag in die zin te amenderen dat het storten van alle soorten radioactief afval aan een permanent verbod wordt onderworpen. Dit besluit werd genomen bij stemming waarin alle afgevaardigden die de vergadering bijwoonden voor het verbod stemden, met uitzondering van België, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, China en Rusland, die zich van stemming onthielden. Het Verdrag bepaalde dat de contracterende partijen, binnen 100 dagen na de goedkeuring van die amendementen, een verklaring konden afleggen dat zij niet

in staat zijn dergelijke amendementen te aanvaarden. De enige verklaring van die aard werd door Rusland afgelegd.

Het storten in de noordoostelijke Atlantische Oceaan ten noorden van 36' noorderbreedte is eveneens onderworpen aan de bepalingen van het Verdrag van Parijs van 1992 ter bescherming van het maritieme milieu van de noordoostelijke Atlantische Oceaan, dat op 22 september 1992 werd ondertekend (maar nog niet in werking is getreden), ter vervanging van het huidige Verdrag van Oslo van 1972 ter voorkoming van verontreiniging van de zee door storting vanuit schepen en vliegtuigen (Verdrag van Oslo) en het Verdrag van Parijs van 1974 ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (Verdrag van Parijs).

Alle Lid-Staten van de Gemeenschap, met uitzondering van Italië en Griekenland (die buiten de door het Verdrag bestreken geografische zone liggen), zijn partij bij de huidige verdragen van Parijs en Oslo en ondertekenden het nieuwe Verdrag van Parijs van 1992.

Volgens het nieuwe Verdrag van Parijs is de storting van elke soort radioactief afval verboden. Niettemin kunnen het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk de mogelijkheid tot uitzondering op een dergelijk verbod behouden. Deze Staten moeten in 1997 aan de verdragsluitende partijen verslag uitbrengen betreffende de ondernomen stappen om alternatieve opties op het land te onderzoeken.

Alle Lid-Staten van de Gemeenschap zijn eveneens partij bij de Multilaterale raadpleging en het Bewakingsmechanisme voor het storten van radioactief afval in zee, die in 1977 door een besluit van de Raad van het OESO zijn ingesteld.

Wat de toe te passen bepalingen in de Gemeenschap betreft, bepaalt artikel 37 van het Euratom-Verdrag:

„Iedere Lid-Staat is gehouden aan de Commissie de algemene gegevens te verstrekken van elk plan voor lozing van radioactieve afvalstoffen, in welke vorm ook, om vast te kunnen stellen of de uitvoering van dat plan een radioactieve besmetting van het water, de bodem of het luchtruim van een andere Lid-Staat ten gevolge zou kunnen hebben. De Commissie brengt, na raadpleging van de in artikel 31 bedoelde groep van deskundigen, binnen zes maanden haar advies uit.”

In een aanbeveling van de Commissie van 7 december 1990 betreffende de toepassing van artikel 37 van het Euratom-Verdrag⁽²⁾ worden onder andere de algemene gegevens uiteengezet die voor de plannen betreffende nieuwe lozingsplaatsen in zee dienen te worden verstrekt.

(1) PB nr. L 246 van 17. 9. 1980 en PB nr. L 265 van 5. 10. 1984.

(2) PB nr. L 6 van 9. 1. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3520/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 289/69)

Betreft: Ondertekening van het Verdrag inzake het Energiehandvest

Het Europees Energiehandvest blijft nagenoeg krachteloos als het Verdrag dat de rechten en plichten van de deelnemende Staten vastlegt, niet wordt ondertekend.

Kan de Commissie meedelen of men bij de onderhandelingen dicht bij een akkoord is geraakt, en, zo ja, wanneer naar verwachting het Verdrag inzake het Energiehandvest zal worden ondertekend?

Antwoord van de heer Matutes

namens de Commissie

(7 maart 1994)

Tijdens de laatste vergadering van de conferentie voor het Energiehandvest, die van 14 tot en met 17 december 1993 is gehouden, zijn de delegaties overeengekomen hun inspanningen op te voeren om ervoor te zorgen dat het verdrag op basis van een door de Europese Unie voorgestelde aanpak in twee fasen zo spoedig mogelijk kan worden gesloten.

Wanneer dit streven resultaat oplevert, kan het verdrag wellicht in de loop van 1994 worden getekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3523/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 289/70)

Betreft: Herstel van het milieu in en bij Thessaloniki

Al dagen lang heeft Thessaloniki te lijden van een sterke stank, terwijl in de Golf van Thessaloniki dode vissen zijn gesignaleerd en het zeeoppervlak met rode vlekken is overdekt. Onderzoek van watermonsters in het laboratorium van de Afdeling biologie van de universiteit van genoemde stad heeft aangetoond dat zich in de zee vóór de stad een eencellig plantenorganisme heeft ontwikkeld dat bij ontbinding de ontwikkeling van aërobe bacteriën veroorzaakt die zuurstof binden.

Beschikt de Commissie over mogelijkheden om de Griekse autoriteiten te helpen bij het herstel van het milieu in en bij Thessaloniki?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(25 februari 1994)**

De laatste jaren zijn de communautaire wateren reeds talrijke malen getroffen geworden door grote rode vlekken die door ééncellige algen worden veroorzaakt. De oorzaken voor die overvloedige algenbloei zijn talrijk en zijn vaak moeilijk te achterhalen. Vaak wordt de sterke eutrofiëring van het water als oorzaak van deze ecologische onbalans genoemd.

Er zijn verschillende communautaire richtlijnen vastgesteld die tot doel hebben de waterkwaliteit te verbeteren en de oorzaken van de eutrofiëring te bestrijden. Het betreft met name de richtlijn inzake de behandeling van stedelijk afvalwater en de richtlijn inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Deze richtlijnen treden slechts na 2000 volledig in werking.

De Commissie heeft zopas de laatste hand gelegd aan een voorstel voor een milieurichtlijn die tot doel heeft de algemene kwaliteit van de Europese oppervlakte- en kustwateren te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3557/93

**van Des Geraghty (NI)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 289/71)**

Betreft: Structuurfondsen aan Ierland

Kan de Commissie, met het oog op de conclusies van de Top van Edinburgh (deel C, hoofdstuk B, punt III: Structurele maatregelen) waarin het totaal van de structuurkredieten en het percentage dat bestemd is voor de landen die van het Cohesiefonds profiteren voor de periode 1993 tot en met 1999 worden vastgelegd, als gevolg waarvan de bedragen voor Structuurfondssteun en steun uit communautaire initiatieven afzonderlijk moeten worden berekend, mededelen hoeveel kredieten, in ecu en prijzen van 1992, Ierland uit de Structuurfondsen voor 1993 zijn toegewezen (exclusief de communautaire initiatieven)?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(8 februari 1994)**

In 1993 is aan Ierland in het kader van het communautaire bestek 1989/1993 in totaal 1,010 miljoen ecu aan bijstand verleend (prijzen 1992). Dit bedrag is exclusief de steun in het kader van de communautaire initiatieven.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3560/93
van Des Geraghty (NI)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 289/72)**

Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondsen

Op 8 november 1993 berichtten drie Ierse nationale dagbladen ⁽¹⁾ naar aanleiding van een lokaal radio-interview ⁽²⁾ met de Europese commissaris Flynn dat deze had verklaard:

„Als de Ierse programma's en de Ierse communautaire bestekken voldoen aan de normale standaard, kunnen wij (Ierland) vanaf dit moment tot het eind van de eeuw op veel meer geld rekenen dan 7,3 miljard Iers pond.”

„Ik ben ervan overtuigd dat Ierland het er heel goed vanaf brengt.”

„Ik denk dat we . . . als we het goede soort programma's hebben . . . ongetwijfeld veel meer uit het vuur slepen dan thans is aangegeven.”

Kan de Commissie aangeven hoe zij aan het genoemde cijfer van 7,3 miljoen Iers pond komt en op grond waarvan zij dat heeft berekend (welke periode, wisselkoers, begrotingsjaar, aangenomen opbrengst communautaire initiatieven, enz.)?

⁽¹⁾ Daily Star; Irish Press; Iris Independent.

⁽²⁾ Mid-West Radio, Castlebar, Co Mayo.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3561/93
van Des Geraghty (NI)
aan de Commissie
(13 december 1993)
(94/C 289/73)**

Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun

Op 8 november 1993 berichtten drie Ierse nationale dagbladen naar aanleiding van een lokaal radio-interview met de Europese commissaris Flynn dat deze had verklaard:

„Als de Ierse programma's en de Ierse communautaire bestekken voldoen aan de normale standaard, kunnen wij (Ierland) vanaf dit moment tot het eind van de eeuw

op veel meer geld rekenen dan 7,3 miljard Iers pond."

„Ik ben ervan overtuigd dat Ierland het er heel goed vanaf brengt."

„Ik denk dat we . . . als we het goede soort programma's hebben . . . ongetwijfeld veel meer uit het vuur slepen dan thans is aangegeven."

Kan de Commissie mededelen sinds wanneer zij de Structuurfondssteun in nationale valuta uitdrukt (indachtig het feit dat een andere commissaris twee dagen voor dit interview tegenover de Commissie regionaal beleid verklaarde dat de Commissie dit nooit doet omdat deze bedragen zonder uitzondering in ecu worden uitgedrukt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3562/93

van Des Geraghty (NI)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 289/74)

Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun

Op 8 november 1993 berichtten drie Ierse nationale dagbladen naar aanleiding van een lokaal radio-interview met de Europese commissaris Flynn dat deze had verklaard:

„Als de Ierse programma's en de Ierse communautaire bestekken voldoen aan de normale standaard, kunnen wij (Ierland) vanaf dit moment tot het eind van de eeuw op veel meer geld rekenen dan 7,3 miljard Iers pond."

„Ik ben ervan overtuigd dat Ierland het er heel goed vanaf brengt."

„Ik denk dat we . . . als we het goede soort programma's hebben . . . ongetwijfeld veel meer uit het vuur slepen dan thans is aangegeven."

In een verklaring van de heer Dick Spring van 20 oktober 1993 staat dat „president Delors en commissaris Millan hebben gezegd dat het Ierse Nationale Ontwikkelingsplan voldoet aan de hoge kwaliteitsnormen die Ierland ook in het verleden heeft gehanteerd”.

Kan de Commissie met het oog op de door commissaris Flynn gestelde norm bij benadering mededelen, bijvoorbeeld door het aangeven van een zekere marge, op hoeveel geld Ierland, naast de genoemde 7,3 miljard Iers pond, nog kan rekenen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3563/93

van Des Geraghty (NI)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 289/75)

Betreft: Commissievoorspellingen betreffende Structuurfondssteun

Op 8 november 1993 berichtten drie Ierse nationale dagbladen naar aanleiding van een lokaal radio-interview met de Europese commissaris Flynn dat deze had verklaard:

„Als de Ierse programma's en de Ierse communautaire bestekken voldoen aan de normale standaard, kunnen wij (Ierland) vanaf dit moment tot het eind van de eeuw op veel meer geld rekenen dan 7,3 miljard Iers pond."

„Ik ben ervan overtuigd dat Ierland het er heel goed vanaf brengt."

„Ik denk dat we . . . als we het goede soort programma's hebben . . . ongetwijfeld veel meer uit het vuur slepen dan thans is aangegeven."

Kan de Commissie, ervan uitgaand dat zij zich houdt aan de tussenbalans van de operatie van de communautaire bestekken wanneer zij beweert dat Ierland het er heel goed van af zal brengen, mededelen uit welke kredietbron(nen) middelen zullen worden overgemaakt? Moeten transfers naar een „cohesie"-land bijvoorbeeld afkomstig zijn van een ander „cohesie"-land of ook van „niet-cohesie"-landen in het kader van doelstelling I en moeten de richtsnoeren van Edinburgh waarin de jaarlijkse en de totale toewijzing voor „cohesie"-landen, doelstelling I, Structuurfondsen en structurele maatregelen apart worden opgevoerd, overeenkomstig de tussenbalans ook in de toekomst worden nagevolgd?

Gecombineerd antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3560/93 tot en met
E-3563/93

(10 maart 1994)

De indicatieve toewijzingen voor Ierland en andere regio's van doelstelling 1 uit de Structuurfondsen en het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij zijn door de Commissie op 21 oktober 1993 bekendgemaakt. Het indicatieve bedrag voor Ierland is 5 620 miljoen ecu, tegen prijzen van 1994, voor het tijdvak 1994—1999. Dit bedrag is exclusief de middelen voor de communautaire initiatieven en de ontvangsten uit het Cohesiefonds. Alle toegewezen bedragen zijn in ecu. De grondslag voor deze toewijzingen is artikel 12, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2081/93.

Voor het opnemen van de middelen door de Lid-Staten moet erop worden gewezen dat de communautaire bestekken tijdens de uitvoering kunnen worden aangepast overeenkomstig de verordeningen.

Die aanpassingen hebben meestal betrekking op verschuivingen in de prioriteiten binnen een communautair bestek, maar het kan ook gaan om overdracht van middelen van het ene naar het andere communautaire bestek. Aanpassingen vinden vooral plaats op basis van de voortgangscontrole en de evaluatie door de Commissie en de nationale autoriteiten in het kader van het partnerschap. De Commissie is voornemens de stand van de uitvoering van de communautaire bestekken halverwege de periode opnieuw te bekijken. Zo nodig zal zij dan de nodige wijzigingen aanbrengen.

De aandacht van het geachte Parlements lid wordt gevestigd op het antwoord van de Commissie in de vergadering van november op de mondelinge vragen H-1125/93 en H-1150/93.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3569/93

van Manuel Medina Ortega (PSE)

aan de Commissie

(13 december 1993)

(94/C 289/76)

Betreft: Langdurig werklozen op de Canarische eilanden

Kan de Commissie informatie verstrekken over de uitvoering van de programma's voor langdurig werklozen op de Canarische eilanden gedurende de periode 1990—1993?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(7 maart 1994)

Uit de jongste berichtgeving waarover het ESF beschikt over de afwikkeling van het operationele programma 901202 ES 1, ten uitvoer gelegd door het „Gobierno de Canarias” ter bestrijding van de langdurige werkloosheid op de Canarische eilanden, valt op te maken dat dit programma voor de periode 1990—1992 aan 1 937 personen toegang tot een beroepsopleiding heeft verschaft en daarnaast aan 331 personen steun heeft verleend met betrekking tot indienstneming of schepping van zelfstandige activiteiten. In deze periode heeft de „Gobierno de Canarias” in totaal 5,3 miljoen ecu uitgegeven, waarvan 3,47 miljoen door het ESF zijn gefinancierd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3594/93

van Dieter Rogalla (PSE)

aan de Commissie

(14 december 1993)

(94/C 289/77)

Betreft: Behandeling van doktersrecepten in Belgische apotheken

Belgische apotheken, met name die in West-Vlaanderen, weigeren recepten van dokters aan te nemen die in een andere EG-Lid-Staat dan België zijn gevestigd, aangezien dit op grond van de Belgische wetgeving niet toegestaan zou zijn.

Hierdoor wordt het vrije verkeer van personen en goederen tussen België en andere Lid-Staten geschaad. Vooral in de vakantietijd bezoeken namelijk veel toeristen uit andere EG-landen de Belgische kust, die immers bij West-Vlaanderen behoort. In sommige gevallen raken bezoekers van dit Belgische gebied in moeilijkheden omdat zij een geneesmiddel dat is voorgeschreven door een arts in het land waaruit zij afkomstig zijn, niet kunnen krijgen, nog afgezien van het feit dat medicamenten in België meestal aanzienlijk goedkoper zijn dan in sommige andere Lid-Staten, waaronder bijvoorbeeld Duitsland.

1. Deelt de Commissie niet mijn mening dat na de wederzijdse erkenning van artsdiploma's en het daaruit voortvloeiende recht van vrije vestiging in alle Lid-Staten van de Gemeenschap ook de doktersvoorschriften van deze artsen wederzijds moeten worden erkend?
2. Wat heeft de Commissie, die zich sedert 2 juni 1992 met deze zaak bezighoudt, inmiddels ondernomen?
3. Waarom heeft de Commissie nog niet de procedure wegens inbreuk op het EG-Verdrag overeenkomstig artikel 169 van het EG-Verdrag aangespannen?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(30 maart 1994)

1. Het geachte Parlements lid zij verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2491/92 van de heer De Gucht (¹).
2. De Commissie heeft bij de Belgische autoriteiten stappen ondernomen om het probleem op te lossen.
3. Uit de laatste informatie die werd ontvangen blijkt dat de beroepsgroep afziet van deze vereiste, die niet uitdrukkelijk was opgenomen in de wet, maar voortvloeide uit een interpretatie van de Orde van apothekers. De Commissie heeft de Belgische autoriteiten om bevestiging hiervan

verzocht. Zonodig zal de Commissie de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag inleiden.

(¹) PB nr. C 99 van 7. 4. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3619/93

van Gérard Deprez (PPE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 289/78)

Betreft: Doorzichtigheid van de boekhoudkundige situatie van bedrijven in de Gemeenschap

In de Lid-Staten gelden verschillende regelingen betreffende de verplichting voor bedrijven om de Handelsrechtbank regelmatig inlichtingen te verschaffen over hun boekhoudkundige en financiële situatie. Is de Commissie niet van mening dat sommige bedrijven hierdoor qua informatie en concurrentiepositie voordeel hebben in vergelijking met andere?

Kan de Commissie voorstellen doen om ervoor te zorgen dat het verkrijgen van dit soort informatie in alle Lid-Staten gemakkelijker wordt?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(3 maart 1994)

De toepassing van het Gemeenschapsrecht moet ervoor zorgen dat ondernemingen van verschillende Lid-Staten geen concurrentie- of informatievoordelen behalen uit hoofde van nationale vereisten op het gebied van openbaarmaking.

Overeenkomstig Richtlijn 68/151/EEG moeten de Lid-Staten regels vaststellen op grond waarvan vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid hun jaarrekeningen openbaar maken. Verder moeten de Lid-Staten adequate sancties invoeren voor de vennootschappen die niet aan deze vereisten voldoen. Deze richtlijn wordt in alle Lid-Staten ten uitvoer gelegd.

Voor zover de Commissie bekend is doen zich in de Lid-Staten geen specifieke problemen voor met betrekking tot deze openbaarmaking, met uitzondering van Duitsland waar een groot aantal vennootschappen niet aan deze eisen voldoen omdat de sancties ontoereikend zijn. Daarom heeft de Commissie een inbreukprocedure tegen Duitsland ingeleid.

Volgens de Commissie zijn vooralsnog geen andere maatregelen noodzakelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3629/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 289/79)

Betreft: Behoud en beheer van culturele lokaties in Griekenland

In Griekenland vervalt een deel van het cultuurbezit, het grootste kapitaal van het land (monumenten, plaatsen met traditionele architectuur), omdat onvoldoende geld beschikbaar wordt gesteld voor herstelwerkzaamheden en programma's gericht op het behoud en het beheer van culturele lokaties. Welke mogelijkheden heeft de Commissie om de Griekse autoriteiten te helpen bij de redding van het gehele belangrijke culturele erfgoed van de Grieken en meer in het algemeen van de Europeanen?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(28 maart 1994)

Overeenkomstig artikel 128 van het EG-Verdrag zijn de Lid-Staten soeverein op het gebied van het cultureel beleid en met name wat betreft het beheer van hun architectonisch erfgoed, waarbij de Gemeenschap, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, tot taak heeft de samenwerking tussen Lid-Staten te bevorderen en zo nodig hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen.

Voorts wordt de werkingssfeer van het optreden van de Gemeenschap op cultureel gebied met name nader aangegeven in de mededeling van de Commissie over de „Nieuwe vooruitzichten voor de actie van de Gemeenschap op cultureel gebied” (¹), waarvan de grote lijnen door de Raad (12 november 1992) en het Europees Parlement (21 januari 1993) zijn goedgekeurd.

De Gemeenschap heeft derhalve geen mandaat en geen begrotingslijn op grond waarvan een specifiek programma ten behoeve van de instandhouding van het gehele Griekse culturele erfgoed zou kunnen worden opgezet.

(¹) Doc. COM(92) 149 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3652/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(17 december 1993)

(94/C 289/80)

Betreft: Het storten van radioactief afval in zee

Het storten van radioactief afval in zee, zoals enkele weken geleden gebeurde met 900 ton Russisch kernafval 550 km ten westen van het Japanse eiland Hokkaido, roept hevige

protesten op van regeringen en vertegenwoordigers van milieuoorganisaties.

Heeft de Commissie, gelet op de ernst van deze kwestie, initiatieven ontwikkeld om te komen tot een internationaal verbod op het storten van radioactief afval in zee, alsmede tot de uitvaardiging van economische en andere sancties tegen degenen die de wet overtreden?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(3 maart 1994)

Wat het storten van radioactief afval in zee in het algemeen betreft, verwijst de Commissie naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 3112/93 van de heer Ribeiro en schriftelijke vraag nr. 3505/93 van de heer Garcia ⁽¹⁾.

De Commissie is de mening toegedaan dat de lozingen die de Russische Federatie in 1993 in de Japanse Zee heeft uitgevoerd, niet strookten met de omschrijving, de aanbevelingen en de voorschriften in de door de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) opgestelde bijlagen van het Verdrag van Londen inzake het storten van radioactieve afvalstoffen (IAEA Safety Series nr. 78).

⁽¹⁾ Zie bladzijde 33 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3654/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(17 december 1993)
(94/C 289/81)

Betreft: Criteria voor de beoordeling van drinkwater

Tijdens de recente verkiezingsperiode in Griekenland heeft de milieubeschermingsorganisatie Greenpeace zich tot de Griekse politieke partijen gewend met, onder meer, het verzoek om steun te geven aan de vaststelling van criteria voor de beoordeling van drinkwater, en de uitbreiding van de analyses tot tests op verontreinigingen, zoals bijvoorbeeld door chloorverbindingen en pesticiden. Kan de Commissie, in het kader van de belangstelling die zij getoond heeft voor het milieu, meedelen of zij het voornoemde verzoek daadwerkelijk steun en, zo ja, hoe?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(30 maart 1994)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid erop dat de Lid-Staten op grond van Richtlijn

80/778/EEG ⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van voor de menselijke consumptie bestemd water gehouden zijn de nodige maatregelen te treffen opdat dit water tenminste voldoet aan de in bijlage I van de richtlijn neergelegde eisen.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3705/93
van Tom Spencer (PPE)
aan de Commissie
(3 januari 1994)
(94/C 289/82)

Betreft: Late teruggave van belasting aan niet-Spaanse onderdanen van de Gemeenschap bij verkoop van onroerend goed

Kan de Commissie een onderzoek instellen naar het discriminerende feit dat niet-Spaanse onderdanen van de Gemeenschap bij de verkoop van onroerend goed zo lang op belastingteruggave moeten wachten?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**
(3 maart 1994)

De Commissie is op de hoogte van het bestaan van een voorheffing die bij de verkoop van in Spanje gelegen onroerende goederen aan niet-ingezetenen, ongeacht hun nationaliteit, wordt opgelegd.

Deze heffing van 10 % wordt opgelegd in het kader van de belasting over de meerwaarde van onroerende goederen in Spanje, die deel uitmaken van het belastbaar inkomen en waarover inkomstenbelasting wordt geheven tegen een tarief van 35 % voor niet-ingezetenen.

Deze heffing van 10 % over het totale bedrag van de verkoop van de onroerende goederen is een inhouding aan de bron die wordt toegepast door de Spaanse notaris bij het ondertekenen van de verkoopakte en vormt als het ware een van niet-ingezetenen gevraagde garantie voor de latere betaling van de belasting over de meerwaarde die is verschuldigd aan de Spaanse belastingdiensten. Deze garantie wordt aan de niet-ingezetenen terugbetaald zodra zij hebben aangetoond dat ze de verschuldigde belasting over de meerwaarde hebben betaald.

De Commissie is echter niet op de hoogte van bijzondere vertraging bij de terugbetaling van deze voorheffing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3708/93

van Christa Randzio-Plath (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 289/83)

Betreft: Oostduitse ambtenaren binnen de Commissie

1. Kan de Commissie medelen of Oostduitse ambtenaren drie jaar na de Duitse eenwording inderdaad nog steeds vrijwel geen kansen hebben op een middelbare of hoge ambtenarenfunctie binnen de Commissie?
2. Hoe luiden de statistieken op dit punt?
3. Welke maatregelen worden genomen om het ontbreken van Oostduitse ambtenaren binnen de Commissie te compenseren?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(21 maart 1994)

Bij de eenwording van Duitsland heeft de Commissie geen bijzonder vergelijkend onderzoek voor de vroegere staatsburgers van Oost-Duitsland georganiseerd.

Alle sedert deze periode aangekondigde vergelijkende onderzoeken stonden open voor alle Duitsers, zonder onderscheid naar afkomst.

Uit de bij de Commissie geregistreerde statistieken blijkt de Duitse nationaliteit. De geboorteplaats is geen betrouwbaar criterium om te kunnen vaststellen tot welk van de twee Duitslanden van voor de eenwording men behoort. De Commissie beschikt derhalve niet over betrouwbare statistieken ter zake.

De Commissie heeft geen plannen om vergelijkende onderzoeken op infranationaal niveau te organiseren. Dit zou tot discriminatie tussen de sollicitanten leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3719/93

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 289/84)

Betreft: Herstel van schade aan het milieu

Kan de Commissie mededelen welke informatie zij heeft ontvangen van de International Bar Association in antwoord op de voorstellen in haar Groenboek ⁽¹⁾ over het herstel van schade aan het milieu?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 47 def.

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(24 februari 1994)

De Commissie heeft schriftelijke opmerkingen ontvangen van de Britse tak van de IBA-afdeling ⁽¹⁾ voor bedrijfsrecht (subcomité voor Europees milieurecht). De Commissie vraagt nu alle betrokkenen of zij ermee akkoord gaan dat hun opmerkingen onder een breder publiek worden verspreid. Wellicht wenst het geachte Parlementslid zelf een exemplaar aan te vragen bij de IBA, 2 Harewood Place, Hanover Square, London GB W1R 9HB, hoewel exemplaren van alle ontvangen schriftelijke opmerkingen, nog vóór de gezamenlijke hoorzitting van Commissie en Parlement over het Groenboek op 3 en 4 november 1993, zijn toegezonden aan de Commissie voor milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbescherming van het Parlement.

⁽¹⁾ IBA: International Bar Association.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3736/93

van Llewellyn Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 289/85)

Betreft: Milieu

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op vraag nr. 801/93 van Sir James Scott-Hopkins ⁽¹⁾ mededelen wat het resultaat is van de internationale studies over de verschillende definities van „produkt”, „secundaire grondstoffen”, en „afval” waarvan in het bovengenoemd antwoord sprake is?

⁽¹⁾ PB nr. C 292 van 28. 10. 1993, blz. 44.

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(3 februari 1994)

Men is op communautair niveau recentelijk begonnen met het vaststellen van criteria om een duidelijk onderscheid te kunnen maken tussen produkt, secundaire grondstoffen en afval. Daarom kan de Commissie momenteel nog geen definitieve resultaten geven.

Er is een klein verschil met de OESO-methode. Het proces beschrijft niet zozeer de grenzen tussen deze begrippen maar analyseert de problemen afzonderlijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3738/93

van Llewellyn Smith (PSE)

aan de Commissie

(3 januari 1994)

(94/C 289/86)

Betreft: Energie en milieu

Kan de Commissie mededelen welke projecten voor de ontwikkeling van a) golf-, b) getijdenstroom- en c) hydro-elektrische energie door haar in 1993 werden gesteund?

Antwoord van de heer Ruberti

namens de Commissie

(22 februari 1994)

In het kader van het O & O-programma Joule II op het gebied van niet-nucleaire energie heeft de Commissie besloten in 1993 de volgende projecten te steunen:

- golfslagenergie:
 - een Europees proefproject voor golfslagenergie op Islay, coördinator: the Queens University of Belfast (VK);
 - opstellen en testen van een prototype van een 2 MW OWC Osprey golfenergie-installatie, coördinator: Applied Research and Technology (VK)
 - Europees proefproject voor golfslagenergie op het eiland Pico van de Azoren, coördinator: Istituto Superior Tecnico (PO)
 - proefproject voor elektriciteitsopwekking door een gepatenteerde golfslagenergie-omzetter, coördinator: Universiteit van Patras (GR)
 - ontwikkeling en evaluatie van luchturbines voor golfenergie-installaties, coördinator: Coventry University (VK)
 - golfslagenergie-omzetters aan de kust, coördinator: Danish Wave Power (DK).
- getijde-energie:
 - exploitatie van uit getijdebewegingen en zeestromingen verkregen energie, coördinator: Tecnomare (IT).
- waterkrachtenergie:
 - evaluatie van uit geringe niveaoverschillen verkregen waterkracht in Europa als hulpbron en vanuit technisch oogpunt, coördinator: IT Power (VK)
 - modernisering van door pompen aangedreven waterkrachtcentrales door middel van het gebruik van pompen en turbines met variabele snelheid, coördinator: RWE Energie (D).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3750/93

van Luigi Vertemati (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/87)

Betreft: Aanstelling van personeel bij de nieuwe Europese instanties

Na de moeizaam tot stand gekomen oneerlijke beslissing over de vestigingsplaatsen moeten binnenkort de nieuwe EG-instanties hun werkzaamheden beginnen.

Daartoe moet personeel worden aangeworven.

Om hoeveel personeelsleden gaat het?

Welke criteria zal de Commissie bij de aanstelling hanteren?

Welke garanties zijn er dat de aanstelling op basis van duidelijke, objectieve beginselen verloopt, dat er open toelatingsexamens worden gehouden en dat de banen niet naar believen aan deze en gene worden gegeven?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(16 maart 1994)

De aanwervingen voor de nieuwe gedecentraliseerde instanties zullen te gelegener tijd rechtstreeks door deze worden verricht.

Ook de Raden van Bestuur van deze instanties zullen, in het kader van de bij de basisverordeningen vastgestelde budgettaire procedure, het aantal noodzakelijke medewerkers en hun dienstverband vaststellen.

Aan de hand van de constitutieve verordeningen kunnen die instanties voor hun personeel gebruik maken van het statuut en de verordeningen en regelingen van toepassing op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen.

In dit kader kan tegemoet worden gekomen aan de door het geachte Parlementslid gewenste waarborgen, met name betreffende de doorzichtigheid en de objectiviteit bij de aanwervingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3755/93van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/88)

Betreft: Massamoord op proefdieren

Volgens gegevens van de Britse overheid worden er in Groot-Brittannië 3 miljoen proefdieren voor verschillende experimenten gebruikt. Het gaat onder meer om honden, katten en apen, die volgens een koninklijk besluit uit 1992 niet meer gebruikt mogen worden.

Is de Commissie bereid aan te dringen op betere bescherming van proefdieren, naleving van de bestaande wettelijke voorschriften en vooral beperking van vivisectie?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(29 maart 1994)

De Commissie wil er de aandacht van het geachte Parlementslid op vestigen dat weldra in toepassing van Richtlijn 86/609/EEG, en meer bepaald artikel 26 daarvan, bij de Raad en het Parlement een rapport zal worden ingediend met gegevens over het aantal voor experimentele of andere wetenschappelijke doeleinden gebruikte dieren. Wat Groot-Brittannië betreft, wijken de door de officiële instanties verstrekte cijfers af van die welke door het geachte Parlementslid worden genoemd.

Voorts is het de Commissie niet duidelijk naar welk wetsbesluit van 1992, houdende verbod op het gebruik van de genoemde diersoorten, wordt verwezen.

Wat de betere bescherming van proefdieren betreft, is de Commissie ingenomen met de oprichting van het Europese Centrum voor de validatie van alternatieve methoden (Ecvam), waarvan de voornaamste doelstellingen zijn:

- coördinatie op communautair niveau van de validatie van alternatieve proefmethoden,
- uitwisseling van informatie,
- oprichting en beheer van een gegevensbank en
- bevordering van de dialoog tussen wetgevers, wetenschappers uit de biomedische sector, industriële, verbruikersorganisaties en dierenbeschermingsorganisaties, met als doel in laboratoria minder proefdieren te gebruiken en het gebruik van proefdieren te vervangen

door andere methoden of daarbij een andere aanpak te volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3765/93van **John Cushnahan (PPE)**

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/89)

Betreft: Doorgeven van tv-programma's over verschillende kanalen

Is het de Commissie bekend dat slechts één onderneming vergunning heeft gekregen voor het doorgeven van tv-programma's over verschillende kanalen in de County Cork, Ierland?

Is zij niet van mening dat ook andere ondernemingen van de Gemeenschap die met sluiting worden bedreigd vergunning zouden moeten krijgen om tv-programma's over verschillende kanalen door te geven zodat de consumenten in het betrokken gebied een grotere keuze krijgen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(3 maart 1994)

De Commissie is op de hoogte van de verlening van een vergunning aan „Cork Communication Limited”, een kabeltelevisiefirma, die via de kabel in de County Cork programma's doorgeeft waarvoor reeds een vergunning is verleend. Deze firma is geen omroeporganisatie maar een kabelbedrijf.

Bij Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten⁽¹⁾ zijn algemene bepalingen vastgesteld die nodig zijn om het vrije verkeer van radio- en televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten te waarborgen. Hierdoor wordt de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten en hun autoriteiten wat betreft het stelsel van vergunning voor programma's, met inbegrip van vergunningen voor kabelbedrijven, niet aangetast. Bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht zijn de Lid-Staten vrij om hun stelsels van kabeltelevisie te organiseren. Hierbij moeten ze de bij het EG-Verdrag vastgestelde voorschriften in acht nemen, in het bijzonder de mededingingsregels en het beginsel van non-discriminatie op basis van nationaliteit.

(1) PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3784/93

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/90)

Betreft: Oneerlijke Turkse concurrentie bij de export van verse landbouwproducten naar de Gemeenschap

De Gemeenschap heeft de exportsubsidie afgeschaft voor produkten die binnen de communautaire ruimte worden afgezet; deze subsidie wordt alleen gehandhaafd bij de export naar derde landen. Omdat Turkije evenwel geen lid van de Gemeenschap is, verleent het in diverse vormen subsidie voor de export naar de Gemeenschap, met als gevolg dat er oneerlijke concurrentievoorwaarden ontstaan, vooral voor de Griekse verse landbouwproducten die binnen de Gemeenschap worden afgezet.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat deze produkten ernstige afzetproblemen kennen, die naar verwachting nog zullen toenemen na de beëindiging van de onderhandelingen in GATT-verband wegens de lage steun die dan van kracht zal zijn, of zij de nodige maatregelen kan treffen als antwoord op de overdreven subsidiëring door Turkije van produkten die voor de Westeuropese markt bestemd zijn?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(18 maart 1994)

De op verse landbouwproducten (groenten en fruit) van toepassing zijnde mechanismen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid hebben ten doel de prijzen te ondersteunen door hantering van specifieke instrumenten voor die produkten (uit de markt nemen van produkten, aankoop door de overheid, steun voor verwerking, enz.).

Voor de invoer wordt voor ieder produkt en voor iedere herkomst de „invoerprijs” vergeleken met de referentieprijs, en wanneer hij lager ligt wordt een compenserende heffing toegepast.

Bovendien kunnen, om de uitvoer te vergemakkelijken, restituties worden toegekend om het verschil tussen de interne prijs en de wereldmarktprijs te overbruggen.

De Gemeenschap heeft in het kader van haar betrekkingen met derde landen aan de meest kwetsbare onder hen concessies verleend voor bepaalde tariefcontingenten en bepaalde periodes.

Wat de overeenkomst met Turkije aangaat, wordt de preferentiële regeling voor een aantal gevoelige verse produkten toegepast gedurende periodes die zo worden gekozen dat rekening wordt gehouden met de productie en de consumptie in de Gemeenschap. Bovendien vormt de referentieprijs, die voor 18 van die produkten wordt toegepast, een mechanisme dat de productie van de Gemeenschap op afdoende wijze beschermt tegen eventueel gesubsidieerde invoer tegen zeer lage prijzen.

De Commissie is van oordeel dat de huidige maatregelen tot ondersteuning en bescherming van de communautaire productie van verse produkten tenminste voor de belangrijkste produkten bevredigend zijn. Een gelijksoortig mechanisme zou, in een of andere vorm, worden behouden in het kader van de Uruguay-Ronde en bij de komende hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor de betrokken produkten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3785/93

van Panayotis Roumeliotis (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/91)

Betreft: Overstromingen in Zuidoost-Attika: bijdrage aan de hulpverlening

Urenlange stortregens hebben in de zuidoostelijke voorsteden van Athene ongehoorde schade aangericht aan huizen, auto's en het wegennet.

Overweegt de Commissie een bijdrage te leveren aan de hulpverlening terzake?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(28 maart 1994)

Toen op 20 en 21 november 1993 overstromingen Attika teisterden, heeft de Commissie de situatie nauwlettend gevolgd.

De Commissie is bereid alle voorstellen over deze kwestie van de Griekse autoriteiten in het kader van de interventie van de Structuurfondsen te bestuderen, teneinde de door deze overstromingen veroorzaakte schade te herstellen. Momenteel wordt hiertoe overleg gevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3798/93

van Ben Visser (PSE)

aan de Commissie

(12 januari 1994)

(94/C 289/92)

Betreft: Postiljonsystemen in het internationale wegvervoer

De meeste bedrijven in het internationale wegvervoer hebben een moeilijke economische situatie. Optimale inzet

van mensen en materieel wordt meer en meer noodzaak. Aflos- of postiljonsystemen kunnen hieraan een bijdrage leveren. Bij deze systemen wisselen chauffeurs elkaar af op „transport relais stations” langs lange routes in Europa. Deze stations bieden faciliteiten voor de verzorging van zowel chauffeurs als materieel. Voor deze systemen bestaat grote belangstelling. Een groot probleem vormt het gebrek aan veilige „transport relais stations”. Ook is het nodig voor een optimaal gebruik van het postiljonsysteem voldoende goederenstroom te bundelen (Transport en Logistiek, 18 november 1993).

1. Is de Commissie bekend met de behoefte die bij het internationale wegvervoer bestaat om aflossystemen meer te gaan toepassen?
2. Ziet de Commissie mogelijkheden om te helpen bij het opzetten van een systeem van veilige „transport relais stations”?
3. Zijn er bij de Commissie mogelijkheden proeven te ondersteunen die bedrijven gezamenlijk met deze systemen willen nemen?
4. Acht de Commissie het mogelijk deze aflossystemen (deels) te integreren binnen vormen van gecombineerd vervoer?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**
(16 maart 1994)

1. De Commissie is van mening dat het nut van relaisstations voor het internationale wegvervoer bepaald wordt door de behoefte die eraan bestaat.
2. Indien deze behoefte kenbaar wordt gemaakt is de Commissie bereid na te gaan of steun van haar kant wenselijk is.
3. De aard van de door de Gemeenschap geboden steun zou afhangen van de opzet van de geplande systemen en van de beschikbare middelen.
4. De mogelijkheid deze relaisstations op te nemen in het netwerk voor het gecombineerde vervoer is door de Commissie niet overwogen. Het concept van geïntegreerde centra voor het vrachtvervoer die de wegvervoerders een brede scala van diensten aanbieden, inclusief de eventuele aflossing van chauffeurs, kan echter in de toekomst worden bestudeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3799/93

van **Pol Marck (PPE)**
aan de Commissie
(12 januari 1994)
(94/C 289/93)

Betreft: Zuivelquota

De Spaanse minister van Landbouw heeft in het blad „Cinco Dias” van 29 september 1993 verklaard:

„We betalen niet. Het zal ons heel wat kosten om nog maanden door te onderhandelen, maar we betalen niet (. . .). We kunnen niet accepteren dat wij de dupe worden (. . .)”

Welke betekenis moet aan deze verklaring worden gegeven en welk standpunt neemt de Commissie hiertegenover in?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(10 maart 1994)

In het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie, voor het begrotingsjaar 1990 heeft de Commissie, na raadpleging van het Comité van het EOGFL, op 25 november 1993 besloten van Spanje een bedrag van 29,5 miljard peseta terug te vorderen aan in het melkprijsjaar 1989/1990 niet-geïnde extra heffingen.

Dit bedrag zal in mindering worden gebracht op bedragen die in 1994 maandelijks aan Spanje zullen worden betaald in verband met gedeclareerde uitgaven ten laste van het EOGFL.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3804/93

van **Jens-Peter Bonde (EDN)**
aan de Commissie
(12 januari 1994)
(94/C 289/94)

Betreft: Vaststelling van de wereldmarktprijzen.

Waarom weigert de Commissie — aldus paragraaf 2.10 van het Jaarverslag van de Rekenkamer over het jaar 1992 ⁽¹⁾ — mede te delen hoe de wereldmarktprijs voor graan wordt berekend?

⁽¹⁾ PB nr. C 309 van 16. 11. 1992, blz. 47.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(15 maart 1994)

De kredietbehoeften worden geraamd op basis van een balans op grond van hypothesen met een verschillende graad van betrouwbaarheid. Deze hypothesen betreffen, onder

andere, de institutionele prijzen, het extracommunautaire handelsverkeer, de wereldmarktprijzen en de dollarkoers.

De hypothesen, die aan het begin van het jaar worden opgebouwd, hebben betrekking op uitgaven die tussen 16 oktober van datzelfde jaar en 15 oktober van het daaropvolgende jaar, dus 20 maanden later, zullen plaatsvinden.

De wereldmarktprijs voor granen wordt berekend op basis van beursnoteringen, en in het bijzonder die van de beurs van Chicago.

Voor de raming van de toekomstige prijzen voor granen wordt uitgegaan van de beursnoteringen op het betrokken moment, inclusief die van de termijnmarkten. Daarbij worden evenwel slechts de termijnnoteringen voor de komende zes maanden in aanmerking genomen. Voor de verdere toekomst kan men het prijsverloop alleen evalueren aan de hand van subjectieve en objectieve parameters en in het licht van de ervaring van de deskundigen van de diensten die de betrokken marktordening beheren.

Het is inderdaad onmogelijk om de wereldmarktprijzen voor granen voor de komende verkoopseizoenen te berekenen in de strikte zin van het woord. Deze prijzen zijn voortdurend in ontwikkeling en worden door allerlei factoren beïnvloed, waarvan het effect niet kan worden berekend, vooral niet van tevoren. Tot die factoren behoren o.a. weersomstandigheden, nieuwe beleidsvormen, kredietwaardigheid van de invoerlanden, voorwaarden voor exportkrediet, ontwikkeling van alternatieve producten, fytosanitaire omstandigheden, gedrag van de consumenten en ingrijpende politieke veranderingen. Zelfs geruchten beïnvloeden de wereldmarktprijzen. De Commissie doet haar best om zoveel mogelijk rekening te houden met al die factoren, maar er is geen „magische formule”, en de prijzen kunnen slechts geraamd worden.

Om de consequenties voor de begroting van de verschillen tussen de bij de opstelling van de begroting gebruikte ramingen en de werkelijke ontwikkeling van de markt te corrigeren voert de Commissie periodieke conjuncturele herzieningen uit. Deze herzieningen kunnen, al naar gelang van het stadium van de begrotingsprocedure, eventueel leiden tot een nota van wijzigingen of tot een gewijzigde en aanvullende begroting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3816/93

van Alexandros Alavanos (GUE)

aan de Commissie

(8 december 1993)

(94/C 289/95)

Betreft: Benutting door Griekenland van de verlenging van de looptijd van Richtlijn 90/684/EEG

In haar document COM(93) 160 def. (1) stelt de Commissie voor de looptijd van Richtlijn 90/684/EEG (2) met een jaar

tot en met 31 december 1994 te verlengen. Ten aanzien van Griekenland stelde artikel 10 van de richtlijn de Commissie in staat steun voor de Griekse scheepswerven in de vorm van schuldwegschrijving goed te keuren onder de voorwaarden van verkoop of sluiting van de werven tot uiterlijk 31 maart 1993. Het is nu zo dat de verkoopprocedure door een onjuist gekozen schema vertraging ondervindt.

Is de Commissie met het oog op het bovenstaande van plan, voor zover haar voorstel door de Raad wordt goedgekeurd, ook aan Griekenland toe te staan gebruik te maken van de verlenging van de richtlijn, zodat het voorstel kan worden onderzocht de scheepswerven van Syros en Skaramaugas samen te voegen, een keuze die niet alleen economisch, maar ook sociaal meer aanvaardbaar lijkt?

(1) PB nr. C 126 van 7. 5. 1993, blz. 24.

(2) PB nr. L 380 van 31. 12. 1990, blz. 27.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(3 februari 1994)

Artikel 10 van de Zevende Richtlijn inzake steunverlening aan de scheepsbouw voorziet in een afwijking voor Griekenland van artikel 5 betreffende andere bedrijfssteun aan de scheepsbouw. Deze kwam overeenkomstig artikel 10, lid 1, op 1 januari 1992 ten einde.

Het voorstel van de Commissie aan de Raad om de looptijd van de Zevende Richtlijn met één jaar te verlengen betekende geen verandering van artikel 10, omdat de betrokken afwijking eind 1991 verviel.

De Commissie kon de steun aan de scheepswerf in december 1992 goedkeuren omdat de Griekse overheid besloot om de steun vóór het einde van 1991 te verlenen en toezegde om de werf vóór 31 maart 1993 te verkopen of te sluiten.

Tot nu toe is de Griekse overheid haar verplichting slechts voor twee van de vier werven nagekomen, namelijk de werven van Elefsis en Nafsi.

Wat de fusie tussen de twee scheepswerven van Hellenic en Neorion betreft, wordt in artikel 10, lid 3, van de Zevende Richtlijn duidelijk bepaald dat de Griekse overheid slechts in één scheepswerf een meerderheidsbelang van maximaal 51 % mag houden, indien het besluit hiertoe uit oogpunt van landsverdediging gerechtvaardigd is. Het is aan de Griekse overheid om uit te maken of en, zo ja, in welke scheepswerf zij deze gedeeltelijke eigendom wil behouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3827/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/96)

Betreft: De visserijsector en de GATT

Tegen de achtergrond van de huidige crisis in de visserijsector winnen handelsmaatregelen aan betekenis. Kan de Commissie in dit verband aangeven welke standpunten zij ten aanzien van de visserijsector inneemt bij de GATT-onderhandelingen?

Stroken deze standpunten met het beginsel van „toegang tot de markt — toegang tot de hulpbronnen”?

Wordt de visserij ingezet als onderpand voor het verkrijgen van concessies op andere terreinen zoals de landbouw?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(24 februari 1994)

De Commissie is zich zeer wel bewust van de gevoelige aard van de visserijsector in het algemeen, en kent uiteraard het beginsel dat de Gemeenschap heeft goedgekeurd dat verdere markttoegang in deze sector alleen wordt verleend in ruil voor toegang tot de hulpbronnen.

Bij dit aanbod van de Gemeenschap is rekening gehouden met deze factoren; voor 14 tariefposten, die van belang zijn voor derde landen die in hoge mate over hulpbronnen beschikken, zal de voorgestelde tariefverlaging met 50 % per jaar automatisch in werking treden, maar alleen als de betrokken landen toegang tot hun hulpbronnen konden verlenen.

Er zijn geen concessies aangeboden voor tonijn of andere zeer gevoelige produkten. De visserijsector wordt niet ingezet voor het verkrijgen van concessies op andere terreinen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3828/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/97)

Betreft: Benutting steun ten behoeve van controle door Lid-Staten

Is het waar dat de Commissie aan de Lid-Staten herhaalde malen soms aanzienlijke steun heeft toegekend ter verbetering van hun controlesystemen voor de visserij?

Beschikt de Commissie over bewijzen dat deze bedragen daadwerkelijk zijn aangewend voor de doeleinden waarvoor ze toegekend waren en niet naar andere beleidsterreinen zijn overgeheveld?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(28 februari 1994)

Het geachte Parlementslid doelt ongetwijfeld op de uitvoering van Beschikking 89/631/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in de uitgaven van de Lid-Staten om de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden te doen naleven.

Op grond van deze beschikking moet de Commissie elk jaar de bijdrage vaststellen die de Gemeenschap aan de Lid-Staten toekent. Eerst worden daartoe de door de Lid-Staten ingediende voorstellen op hun merites beoordeeld. Aan de hand van de gegevens van de ingediende dossiers maakt de Commissie daarbij uit welke voorstellen in aanmerking kunnen worden genomen. Elk jaar worden die voorstellen dan besproken tijdens een vergadering van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur. Uiteindelijk besluit de Commissie welke voorstellen definitief in aanmerking worden genomen en hoeveel de bijdrage van de Gemeenschap bedraagt, en in de regel is dat 50 %.

De bijdrage van de Gemeenschap wordt betaald na overlegging van naar behoren gekwiteerde facturen in verband met subsidiabele uitgaven.

Verder moet ook de betekenis worden onderstreept van de controlemissies in de Lid-Staten. Enerzijds zijn er specifieke controles door ambtenaren in opdracht van de Commissie, waarbij de uitgaven van de Lid-Staten in het kader van Beschikking 89/631/EEG worden geverifieerd. De controlerende ambtenaren kunnen zich er daarbij van vergewissen of de gesubsidieerde voorzieningen beantwoorden aan de gegevens van de documenten die de overheidsdiensten van de Lid-Staten bij de Commissie moeten indienen.

Voorts verrichten de visserij-inspecteurs van de Commissie geregeld controles ter plaatse op de naleving van de regeling voor de instandhouding en het beheer van de bestanden. Zij gaan daarbij na hoe de schepen, vliegtuigen en landvoertuigen worden gebruikt die met een bijdrage van de Gemeenschap zijn aangeschaft. Ofschoon het hoofddoel van deze controles er niet in bestaat de uitgaven van de met de controles belaste instanties te verifiëren, leveren zij toch nuttige gegevens op voor de praktische beoordeling van de stand van zaken.

Het bedoelde tweeledige controlebeleid maakt het de Commissie mogelijk zich een beeld te vormen van de reële toepassing van Beschikking 89/631/EEG, met name uit een oogpunt van kosten-batenverhouding.

(1) PB nr. L 364 van 14. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3829/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/98)

Betreft: Kwaliteitscontrole op per vliegtuig in de Gemeenschap geïmporteerde visproducten

Soms zijn prijsverschillen, dan weer „zeer bijzondere” omstandigheden de reden dat steeds meer visserijproducten per vliegtuig naar de communautaire markten worden vervoerd. Luchtvervoer is een moderne en doelmatige transportvorm, doch kan, wanneer het vervoer wordt gesubsidieerd en aldus duidelijk marktvoordelen worden gerealiseerd, tevens een verkapt vorm van dumping inhouden. Is de Commissie zich hiervan bewust?

Is zij voornemens de gevolgen hiervan voor bepaalde visserijproducten, bijvoorbeeld heek en schaaldieren, te bestuderen?

Is zij van plan meer werk te maken van de controle hierop en op het bieden van gelijke kansen aan communautaire visserijproducten?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(3 maart 1994)

Er zijn de Commissie geen gegevens bekend op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat de aanvoer van visserijproducten per vliegtuig in de Gemeenschap een vorm van dumping zou zijn. Zij is vooralsnog dan ook niet voornemens dit gebruik uit dit oogpunt te bestuderen.

De in de communautaire regelgeving vastgestelde criteria voor de kwaliteit van visserijproducten uit gezondheidsoogpunt en in commercieel opzicht beantwoorden aan hoge normen en gelden zowel voor communautaire producten als voor producten uit derde landen, ongeacht de wijze waarop ze worden vervoerd.

De controle op de inachtneming van deze criteria valt onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten, en de Commissie heeft de Lid-Staten, naar aanleiding van de crisis die zich sedert begin 1993 op de markt voor visserijproducten voordoet, gewezen op de noodzaak om deze controles strikt toe te passen, omdat een ontoereikende controle de verstoring van de markt nog zou kunnen verergeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3830/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/99)

Betreft: Steun voor producten van natuurlijke schelpdierbanken

De Gemeenschap herbergt verscheidene kustzones waar schelpdieren groeien.

Deelt de Commissie de opvatting dat deze gebieden in stand moeten worden gehouden en moeten worden beschermd?

Zo ja, hoe denkt zij dit te doen: door middel van een steunregeling binnen het huidige structuurkader of door een speciale steunregeling?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(28 februari 1994)

Het geachte Parlementslid doelt waarschijnlijk op de zones waar weekdierenbroed wordt gewonnen. De ligging van deze zones is de Commissie bekend, maar terzake geldt geen officiële geografische erkenning.

Wat de eventuele bescherming van deze zones betreft, kan worden verwezen naar Verordening (EEG) nr. 2080/93 van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽²⁾ met betrekking tot het financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2081/93 ⁽¹⁾, die in de mogelijkheid voorziet om structurele bijstand te verlenen voor o.a. de aquacultuur en de inrichting van de kuststrook met het oog op de bescherming van de visbestanden.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3834/93

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/100)

Betreft: Bevordering consumptie citrusvruchten

Naar verluidt wordt er in Spanje een campagne gevoerd om de consumptie van sinaasappelen, citroenen en mandarijnen te bevorderen. Kan de Commissie in het licht hiervan inlichtingen verstrekken over de acties die zij reeds in de

diverse Lid-Staten gesteund heeft en de hiermee gemoeide bedragen (ook per Lid-Staat)?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(28 februari 1994)

De maatregelen ter bevordering van het verbruik van citrusvruchten zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 1201/90 van de Raad ⁽¹⁾.

De bepalingen ter uitvoering van de maatregelen om de citrusconsumptie in de Gemeenschap te doen toenemen, zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2282/90 ⁽²⁾.

Voor het ogenblik lopen er in dat verband twee acties. Voor de eerste actie, die in de gehele Gemeenschap gevoerd wordt, bedraagt de communautaire financiering 820 000 ecu, d.w.z. 60 % van de totale uitgaven. Voor de andere actie, die er alleen op gericht is het citrusverbruik op de Spaanse markt te stimuleren, verleent de Gemeenschap een bijstand van 4,5 miljoen ecu over een periode van drie jaar, waarmee eveneens 60 % van de totale kosten gedekt zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 119 van 11. 5. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 205 van 3. 8. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3836/93

van Bernard Frimat (PSE)

aan de Commissie

(8 december 1993)

(94/C 289/101)

Betreft: Financiering van de maatregelen uit hoofde van doelstelling 5 a in het kader van een plan — programma doelstelling 1

De regio's en gebieden die vanaf de periode 1994—1999 EG-steun ontvangen uit hoofde van doelstelling 1, zoals bijvoorbeeld de arrondissementen Douai, Valenciennes en Avesnes in de regio Nord-Pas-de-Calais, krijgen in het kader van de totale toewijzing voor doelstelling 1 ook kredieten uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

Deze gebieden profiteren echter net als alle andere EG-regio's van de maatregelen uit hoofde van doelstelling 5 a en krijgen ook de noodzakelijke kredieten voor de uitvoering ervan. Er lijkt geen reden te bestaan om de EOGFL-kredieten voor doelstelling 5 a op te nemen in de EOGFL-toewijzing uit hoofde van doelstelling 1. Deze laatste zou dan uitsluitend bestemd zijn voor doelstelling 5 b.

Aangezien de acties in het kader van doelstelling 1 moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van de Gemeenschap, zouden de EOGFL-kredieten voor doelstelling 5 a een aanvulling moeten zijn op de

toewijzing uit hoofde van doelstelling 1 (en er dus niet in worden opgenomen).

Kan de Commissie deze analyse bevestigen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(11 januari 1994)

De Commissie kan de redenering van het geachte Parlementslid niet onderschrijven.

Lid 7 van artikel 8 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van bepalingen voor de programmering van de structurele bijstand van de Gemeenschap ten behoeve van de regio's met een ontwikkelingsachterstand, bepaalt immers dat de programmering ook slaat op de acties van doelstelling 5 a die in de betrokken regio's ten uitvoer moeten worden gelegd.

Bovendien wordt in artikel 12 van voornoemde verordening het totaalbedrag vastgesteld van de begrotingsmiddelen die beschikbaar worden gesteld voor de regio's van doelstelling 1 en bepaald dat te dien einde een boekhouding wordt bijgehouden van alle acties uit hoofde van de doelstellingen 1 tot en met 5 ten gunste van de regio's van doelstelling 1.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3851/93

van Filippos Pierros (PPE)

aan de Commissie

(17 januari 1994)

(94/C 289/102)

Betreft: Doorzichtigheid in de aanbestedingsprocedure in het kader van Tacis

In de samenwerking van het jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1992 wordt vermeld: „De aanbestedingsprocedure die in 1992 in het kader van Tacis werd georganiseerd, was voor de inschrijvers nogal ondoorzichtig.”

Kan de Commissie meedelen welke concrete en praktische maatregelen zij denkt te nemen voor een doeltreffende aanpak van de hier signaleerde situatie?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(18 maart 1994)

Om te beginnen met het programma voor 1993 gaat Tacis voorankondigingen van aanbesteding verzenden aan

ondernemingen die in het adressenbestand van de Commissie voorkomen, aan de Permanente Vertegenwoordigingen en tevens via andere kanalen. Deze bevatten informatie over hoe men te werk moet gaan wanneer men belangstelling heeft voor Tacis-projecten. Aan de hand van de reacties en de vereisten van het desbetreffende project stelt Tacis een voordrachtslijst op.

De ondernemingen op deze lijst worden ingelicht met behulp van het document dat alle inschrijvers op aanbestedingen ontvangen, getiteld „Aanwijzingen voor de inschrijving op aanbestedingen”. Dit document vermeldt welke algemene criteria bij de beoordeling gehanteerd worden.

Wanneer met de geselecteerde inschrijver een contract is ondertekend, wordt aan de overige ondernemingen op de voordrachtslijst een brief verzonden met de redenen waarom hun voorstel minder geschikt werd bevonden dan de uiteindelijk geselecteerde inschrijving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3864/93

van Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)
aan de Commissie
(17 januari 1994)
(94/C 289/103)

Betreft: Cheysson-instrument

Welke projecten en voor welke bedragen werden in Latijns-Amerika door de ECIP (Cheysson-instrument) gedurende 1993 gefinancierd?

Welke nationaliteiten hebben de Europese „partners” die aan deze projecten deelnemen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(3 maart 1994)

In 1993 zijn ten laste van de ECIP-middelen 73 afzonderlijke projecten ten behoeve van Latijns-Amerika voor in totaal 8 537 036 ecu goedgekeurd. In totaal zijn sinds 1988 voor Latijns-Amerika 233 projecten ter waarde van 25 253 099 ecu goedgekeurd.

De identiteit van de afzonderlijke partners en projecten is om commerciële redenen vertrouwelijk.

Jaarlijks wordt uiterlijk tegen 30 april een uitgebreid verslag over de werkzaamheden van ECIP tijdens het afgelopen jaar opgesteld en aan de Raad en het Parlement toegezonden. Een exemplaar van het jaarverslag 1992 wordt direct aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3871/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(24 januari 1994)
(94/C 289/104)

Betreft: De situatie op Timor en de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Indonesië

De problemen in Oost-Timor belasten de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en Indonesië. Een samenspraak in het kader van de Verenigde Naties, waarbij de Gemeenschap een belangrijke rol moet spelen, zou mogelijk voor een oplossing kunnen zorgen. Hierbij vormt het aspect van de mensenrechten één van de belangrijkste factoren.

Is de Commissie het met dit uitgangspunt eens?

Is de vertegenwoordiger van de Commissie in Indonesië op de hoogte van het standpunt van de Raad van ministers over deze aangelegenheid?

Is de vertegenwoordiger op de hoogte van de belangrijke en erkende positie van Portugal dat een Lid-Staat is van de Europese Unie?

Is het zeker dat deze vertegenwoordiger zowel in het openbaar als particulier zijn kritiek op dit land en ook op het Europees Parlement en enkele van zijn leden niet verbijtert?

Heeft de Commissie in Indonesië meer gedaan dan het goedkeuren van een positief document of het kritiseren van het feit dat de huidige positie van de Raad alleen de handelsbetrekkingen belemmert?

Is de Commissie ten slotte van mening dat de huidige stand van zaken wat betreft de rechten van de mens in Indonesië bevredigend is?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(17 maart 1994)

De Commissie is het ermee eens dat de kwestie Oost-Timor moet worden opgelost door samenspraak in het kader van de Verenigde Naties. Zij gaat zorgvuldig na hoe de mensenrechten in Indonesië worden geëerbiedigd en meent dat er nog verbetering mogelijk is.

De Commissie kent het standpunt van de Raad en is het er altijd volledig mee eens geweest. De Europese Unie heeft de Indonesische Regering herhaaldelijk in kennis gesteld van haar standpunt, zowel over Oost-Timor in het algemeen als over specifieke gevallen, zoals het geval Xanana Gusmão.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3879/93**van Fernand Herman (PPE)****aan de Commissie***(24 januari 1994)**(94/C 289/105)*

Betreft: Deelneming van gepensioneerde ambtenaren aan de statutaire organen met een vertegenwoordiging van het personeel

Ultimo 1992 waren er in de Europese Gemeenschap ongeveer 6 200 ambtenaren met een onderdoms-, invaliditeits- of overlevingspensioen. Dit aantal neemt voortdurend en snel toe in verhouding tot het aantal ambtenaren in actieve dienst.

Overeenkomstig de toepassingsverordeningen van het Statuut van de ambtenaren (verordening van de Raad van 29 februari 1968), die inmiddels sterk verouderd zijn, hebben alleen ambtenaren in actieve dienst het collectieve recht van vertegenwoordiging en derhalve aan deelneming in de organen of comités, opgericht als uitvloeisel van het Statuut zoals het Comité van het Statuut en het Beheerscomité van het gemeenschappelijk ziekteverzekeringstelsel.

Wanneer en hoe denkt de Commissie de nodige initiatieven te nemen om een einde te maken aan een discriminatoire situatie die de gepensioneerden volledig buitenspel plaatst wat betreft de vertegenwoordiging van hun belangen in de statutaire organen?

Antwoord van de heer Van Miert**namens de Commissie***(28 maart 1994)*

De vertegenwoordiging van het personeel in bepaalde (statutaire) organen komt rechtstreeks of indirect de vakbonds- of beroepsorganisaties toe, bedoeld in artikel 24 bis van het Statuut. De Commissie is echter van mening dat de groep van alle gepensioneerde ambtenaren niet als één van deze organisaties kan worden beschouwd.

Naar het voorbeeld van de situatie in de meeste Lid-Staten kunnen de gepensioneerde ambtenaren lid worden van de bestaande vakbonds- of beroepsorganisaties en hun eigen standpunten via deze organisaties naar voren brengen.

De Commissie wijst er met nadruk op dat zij ter beschikking staat van de gepensioneerde ambtenaren voor een ruime en open uitwisseling van gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3886/93**van Virginio Bettini (V)****aan de Commissie***(14 december 1993)**(94/C 289/106)*

Betreft: Luchtverontreiniging door het toegenomen gebruik van loodvrije benzine

De luchtverontreiniging met aromatische koolwaterstoffen blijkt te zijn toegenomen door het gebruik van loodvrije benzine, die voor 45 % uit dergelijke koolwaterstoffen bestaat (slechts iets minder dan voor normale benzine).

Blijkens een onderzoek van de B. Ramazzini-stichting voor oncologie en milieuwetenschappen te Bologna onder leiding van prof. Maltoni bestaat er een duidelijk verband tussen het toenemende gebruik van aromatische koolwaterstoffen en het voorkomen van maligne tumoren (de incidentie blijkt twee tot zes maal hoger te liggen dan normaal).

Wat denkt de Commissie te ondernemen om het gebruik van benzine met een hoog gehalte aan aromatische koolwaterstoffen te reguleren en terug te dringen?

Is zij wat dit betreft voornemens reële consequenties te verbinden aan de conclusies van dit onder de titel „Naar een autoloze stad?” verschenen onderzoeksrapport?

Antwoord van de heer Paleokrassas**namens de Commissie***(23 februari 1994)*

De Commissie is zich bewust van de aan hoge concentraties aromatische emissies in uitlaatgassen verbonden gezondheidsrisico's en heeft in de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen genomen om deze emissies terug te dringen. De belangrijkste van deze maatregelen was de invoering van emissielimieten, hetgeen voornamelijk neerkomt op de verplichting een katalysator en een kleine koolstofhouder in alle nieuwe door benzine aangedreven auto's te laten inbouwen. Nu het Parlement aan de tweede lezing begonnen is, heeft men voorgesteld de uitstoot van auto-uitlaatgassen nog verder aan banden te leggen. Bij gebruik van de katalysator moet loodvrije benzine worden getankt en dit biedt het tweeledige voordeel dat aldus de vervuiling door zowel atmosferisch lood als koolwaterstoffen wordt verminderd.

Men is echter tot het inzicht gekomen dat een toename van de luchtverontreiniging wellicht in verband te brengen is met een hoog gehalte aan aromatische koolwaterstoffen in benzine, hetgeen misschien een reden zou zijn om, als onderdeel van een globaal pakket maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit, ook grenzen aan de concentraties aromatische koolwaterstoffen te stellen.

Ter voorbereiding van haar voorstellen voor wetgeving inzake de vermindering van uitlaatgasemissies door voertuigen in het jaar 2000 heeft de Commissie het Europese auto/olie-programma gelanceerd. Dit programma wordt

uitgevoerd in samenwerking met de Europese verenigingen van de automobiel- en olie-industrie; aan de hand van dit programma wordt nu bekeken in hoeverre een verbetering van de brandstofkwaliteit de uitstoot van uitlaatgassen door auto's kan helpen verminderen.

Hierbij wordt naar de volgende brandstofparameters gekeken:

- benzine (loodvrij en loodhoudend): lood, zuurstofverbindingen, aromatische koolwaterstoffen, benzeen, destilleerverloop, olefinen, dampspanning (Reidmethode) en zwavel;
- diesel (lichte en zware voertuigen): dichtheid, polyaromatische verbindingen, cetaangetal, zwavel en destilleerverloop.

Wanneer de resultaten van het testprogramma beschikbaar zijn, zal de Commissie het algemene effect (in termen van emissievermindering/luchtkwaliteit) en de kosten (voor producent en consument) evalueren van een verlaging van het aromatische-koolwaterstoffengehalte, alsmede van andere potentiële wijzigingen in de benzinekwaliteit. Uitgaande hiervan zal de Commissie een voorstel voor communautaire wetgeving ter vermindering van de uitstoot van auto-uitlaatgassen opstellen, dat in het jaar 2000 van kracht zou moeten worden. Dit pakket maatregelen zal nagenoeg zeker ook voorschriften ter verbetering van de brandstofkwaliteit omvatten.

Na ontvangst van het rapport „Naar een autoloze stad?” zal de Commissie, in samenwerking met „Eurocities”, een conferentie over dit onderwerp organiseren, die op 24 en 25 maart 1994 te Amsterdam zal plaatsvinden. De Commissie verleent ook financiële steun voor het opzetten van een netwerk van steden die geïnteresseerd zijn in het opdoen van meer ervaring (en het uitwisselen van informatie hierover) op het meer algemene gebied van een milieuvriendelijker stadsvervoer. Dit netwerk van „de club van autoloze steden” zal tijdens de conferentie te Amsterdam gelanceerd worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3811/93

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(17 januari 1994)

(94/C 289/107)

Betreft: Afwezigheid van de Commissie in het Seniorenparlement op 21 november 1993

Kan de voorzitter van de Commissie het Europees Parlement uitleggen waarom er ondanks het als belangrijk aangemerkte Europese Jaar van de ouderen geen commissaris in het Seniorenparlement aanwezig was om de plenaire vergadering toe spreken?

Geeft deze afwezigheid blijk van een gebrek aan belangstelling van de Commissie voor de belangen van de ouderen en betekent dit dat het Europees Jaar van de ouderen louter schone schijn is geweest?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3895/93

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 289/108)

Betreft: Werkzaamheden van alle leden van de Commissie op 24 november 1993

Kan de voorzitter van de Commissie aan het Parlement mededelen welke verplichtingen ieder lid van de Commissie had op 24 november 1993, waardoor geen enkele van hen aanwezig kon zijn bij het Ouderenparlement dat op die datum in Luxemburg werd gehouden?

Gecombineerd antwoord van de heer Delors namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-3811/93 en E-3895/93

(24 februari 1994)

De Commissie hield, zoals gewoonlijk op woensdag, op 24 november 1993 te Brussel haar wekelijkse vergadering, maar met een volle agenda ter voorbereiding van de Europese Raad twee weken later. De aandacht van de organisatoren van het Seniorenparlement was gevestigd op het feit dat geen enkel lid van de Commissie op die datum een uitnodiging kon aanvaarden.

Het lid van de Commissie, dat verantwoordelijk is voor de betrekkingen met het Europees Parlement, maakte afspraken om naar Luxemburg te reizen en een rede te houden op de openingszitting van het Seniorenparlement. De Commissie betreurt het dat de organisatoren erop hebben aangedrongen dat de uitnodiging tot woensdag werd beperkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3913/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(24 januari 1994)

(94/C 289/109)

Betreft: Bescherming van de Heilige-Theraponkerk in Mytilini

De imposante Heilige-Theraponkerk in Mytilini, een officieel erkend en beschermd monument, staat op instorten. Kan de Commissie de Griekse overheid financiële steun verlenen voor de werken ter bescherming van dit monument?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**
(10 maart 1994)

Er zij op gewezen dat de Lid-Staten soeverein zijn op het gebied van het cultureel beleid, met name wat betreft het beheer van hun architectonisch erfgoed en dat de Gemeenschap zich harerzijds, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, ertoe beperkt hun maatregelen te steunen en aan te vullen.

Te dien aanzien wordt in artikel 128 van het EG-Verdrag en de conclusies van de Raad van 12 november 1992 over de „richtsnoeren van een culturele actie van de Gemeenschap” uitdrukkelijk de werkingssfeer in herinnering gebracht die aan de culturele maatregelen van de Gemeenschap is toegewezen.

De Commissie kan derhalve, voor zover de aan de culturele initiatieven van de Gemeenschap toegekende begroting beperkt blijft, de restauratiewerkzaamheden aan de Heilige-Theraponkerk in Mytilini niet financieel steunen, ondanks het onmiskenbaar cultureel belang van dit monument.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3941/93
van Winifred Ewing (ARE)
aan de Commissie
(24 januari 1994)
(94/C 289/110)

Betreft: Beperking van de transporttijd voor slachtdieren

Is de Commissie het er niet mee eens dat haar voorstellen voor nieuwe uitvoeringsbepalingen voor Richtlijn 91/628/EEG ⁽¹⁾ voor de bescherming van dieren tijdens het vervoer geen einde maken aan ernstige wreedheden zoals

- overbeladen voertuigen
- dieren die omkomen van hongers en dorst
- hoge sterfte
- niet-nakoming van de plicht om eten en drinken te geven?

Is de Commissie niet bereid tot inwilliging van het verzoek van alle verenigingen voor dierenbescherming die zich met de kwestie bezighouden om het vervoer van slachtdieren tot maximaal acht uur te beperken?

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(22 februari 1994)

Het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 91/628/EEG ⁽¹⁾ inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer is opgesteld na raadpleging van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, het bedrijfsleven en de dierenbeschermingsorganisaties. Het voorstel bevat bepalingen inzake maximale bezetting, rusttijden, voeding en drenking van de dieren tijdens het vervoer. Als deze bepalingen worden toegepast, zullen zich normaliter geen problemen in verband met overbelading van de voertuigen of uitdroging en verhongering van de dieren voordoen. Aangezien de richtlijn ook reeds bepalingen inzake adequate ventilatie en andere voorzieningen en verzorging van de dieren tijdens het vervoer bevat, zal de kans dat tijdens het vervoer dieren omkomen dan ook gering zijn.

De voorstellen van de Commissie vormen geen garantie dat vervoerders nooit de hand zullen lichten met de voorschriften. Het is aan de Lid-Staten erop toe te zien dat de wetgeving in de praktijk wordt toegepast, en op grond van de richtlijn en de nieuwe voorstellen beschikken zij over de daartoe vereiste wettelijke bevoegdheden.

De Commissie heeft al eerder, op grond van een advies van het Parlement ⁽²⁾, een maximumduur voor het vervoer van slachtdieren voorgesteld, maar dit voorstel is door de Raad niet aangenomen. Voordat het bovenbedoelde voorstel tot wijziging van de richtlijn werd ingediend is het Wetenschappelijk Comité opgedragen dit vraagstuk opnieuw te onderzoeken. Het Comité kwam tot de conclusie dat er geen wetenschappelijke argumenten zijn voor de vaststelling van een maximumduur, omdat dieren voor welk doel dan ook over zeer lange afstanden kunnen worden vervoerd zolang de vervoeromstandigheden maar adequaat zijn. De Commissie heeft met dit advies rekening gehouden bij het opstellen van haar voorstel.

⁽¹⁾ PB nr. C 250 van 14. 9. 1993.

⁽²⁾ PB nr. C 154 van 23. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3942/93
van Thomas Megahy (PSE)
aan de Commissie
(24 januari 1994)
(94/C 289/111)

Betreft: Uitsterven van veel rassen van landbouwhuisdieren

Uit rapporten blijkt dat de druk om op korte termijn de productie te maximaliseren tot het uitsterven van veel rassen van landbouwhuisdieren leidt, en dat meer dan een kwart

van de 4 000 dierenrassen die als slacht- en landbouwhuisdieren gebruikt worden, met uitsterven bedreigd is. Veel van die rassen zijn belangrijk als onderdeel van het Europees cultureel erfgoed en voor het bewaren van een gediversifieerde genetische basis voor de voedselvoorziening van de komende generaties. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen, of denkt ze te nemen, om deze verontrustende ontwikkeling tegen te houden?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(22 februari 1994)

Op grond van Verordening (EEG) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer kan steun worden verleend voor met uitsterven bedreigde rassen.

De verordening heeft o.a. ten doel landbouwmethoden te bevorderen die verenigbaar zijn met de instandhouding van de genetische diversiteit. Krachtens artikel 2 kan steun worden verleend voor produktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake natuur- en landschapsbehoud of voor het houden van dieren van plaatselijke rassen die op het punt staan te verdwijnen. De toepassing van de verordening valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten, die naargelang van hun specifieke behoeften gecoördineerde ontwerp-programma's bij de Commissie indienen. De ontwerpen worden overeenkomstig het bepaalde in de verordening door de Commissie onderzocht en goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3979/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(19 januari 1994)
(94/C 289/112)

Betreft: Door bepaalde bedrijven aangelegde waterbiotopen

Niet alleen de natuur, ook de mens of beter gezegd een bepaalde onderneming kan meren en waterbiotopen aanleggen. De afgravingen die ontstaan door de winning van bepaalde nuttige grondstoffen, zoals klei of kleihoudende aarde, kunnen heel goed veranderen in meren die zich als aanvulling op het ecosysteem zeer snel tot waterbiotopen ontwikkelen. Heeft de Commissie, gelet op het voorgaande, mogelijkheden om bij te dragen in de financiering van werkzaamheden gericht op het behoud van zulke waterbiotopen, bijvoorbeeld door deze op te nemen in het LIFE-programma?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(30 maart 1994)

De criteria voor de selectie van natuurbeschermingsprojecten worden omschreven in de LIFE-verordening alsmede door het betreffende beheerscomité.

Het belang van het desbetreffende wetland in de zin van de communautaire wetgeving, namelijk Richtlijn 79/409/EEG (vogelstand) ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG (habitats, flora en fauna) ⁽²⁾ is één van de criteria voor de selectie, zulks onafhankelijk van de wijze waarop het desbetreffende gebied is ontstaan en de oorzakelijke factoren daarvan.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3988/93
van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(19 januari 1994)
(94/C 289/113)

Betreft: Oprichting van een comité van oudere boeren

Kan de Commissie hulp verlenen bij de oprichting van een comité van oudere boeren op communautair niveau, bestaande uit nationale organisaties van vervoegd uitgetreden boeren en plattelandsbewoners?

Over welke mogelijkheden beschikt de Europese Unie om de noodzakelijke technische en financiële middelen te verstrekken met het oog op de oprichting en een goed functioneren van dit comité, zodat het oudere boeren de nodige financiële en sociale dienstverlening kan bieden?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(30 maart 1994)

Overeenkomstig het besluit van de Commissie van 17 oktober 1991 ⁽¹⁾ heeft de Commissie een Contactgroep van ouderen opgericht. Deze Contactgroep bestaat uit vertegenwoordigers van organisaties die op algemene basis met ouderen werken.

De Commissie heeft geen plannen voor de oprichting van een groep of comité op een meer gespecialiseerd gebied.

⁽¹⁾ PB nr. L 296 van 26. 10. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3998/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 289/114)

Betreft: Overtreding van Richtlijn 89/552/EEG bij televisiereclame

Bij televisiereclame is vaak sprake van overtreding van Richtlijn 89/552/EEG ⁽¹⁾. In bepaalde EG-landen (bijv. Griekenland) wordt zelden de hand gehouden aan de algemene regels van het Gemeenschapsrecht, vooral ten aanzien van de wijze en het tijdstip waarop films, nieuwsuitzendingen en kinderprogramma's voor reclame worden onderbroken en ten aanzien van reclame die betrekking heeft op alcoholische dranken of schadelijk is voor minderjarigen.

Kan de Commissie meedelen:

1. of zij een beroep heeft gedaan op de Lid-Staten van de Europese Unie te werken aan de onmiddellijke uitvoering van althans de algemene regels, zoals neergelegd in Richtlijn 89/552/EEG;
2. of zij voornemens is om maatregelen te verzoeken tegen televisiezenders die bij voortduring weigeren de vigerende wetgeving inzake televisiereclame toe te passen?

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(21 maart 1994)

In hoofdstuk IV van Richtlijn 89/552/EEG „Televisie zonder grenzen”, waarvan de omzettingstermijn sedert 3 oktober 1991 is verstreken, worden de voorschriften op het gebied van reclame en beschermheerschap gecoördineerd.

Alle Lid-Staten, met uitzondering van Spanje waar het wetsontwerp binnenkort wordt aangenomen, hebben de artikelen 10 tot en met 18 van de richtlijn omgezet. Zij moeten deze bepalingen toepassen, zoals deze in hun interne rechtsorde zijn getransponeerd en met de middelen waarover zij te dien einde beschikken, op de televisieomroeporganisaties.

De Commissie harerzijds deelt de zorg van het geachte Parlementslid dat deze reclamevoorschriften in acht worden genomen door alle omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van de Lid-Staten vallen. Tot op heden is de Commissie niet in kennis gesteld van enige klacht tegen een Lid-Staat wegens niet-inachtneming van de artikelen 10 tot en met 18 van deze richtlijn door omroeporganisaties die onder zijn bevoegdheid vallen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4005/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 289/115)

Betreft: Cultureel erfgoed van bezet Cyprus

Op de derde bijeenkomst van de Gemengde Parlementaire Commissie EG-Cyprus is met zorg gewezen op de voortgaande verwoesting van het cultuurbezit in het bezette deel van Cyprus. Is de Commissie — in samenwerking met de Republiek Cyprus — bereid financiële steun te verlenen voor de volledige inventarisatie, conservering en restauratie van de cultuurschatten in het bezette deel van dit eiland en voor de opsporing en repatriëring van illegaal uit Cyprus uitgevoerde cultuurschatten?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(17 maart 1994)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de delegatie bij de Gemengde Parlementaire Commissie EG-Cyprus wat betreft de bescherming van het cultureel erfgoed op Cyprus. De Commissie wijst het geachte Parlementslid er evenwel op dat de financiële en technische samenwerking met Cyprus betrekking heeft op „projecten die dienen bij te dragen tot de economische en sociale ontwikkeling van Cyprus” ⁽¹⁾. De culturele samenwerking, en met name acties zoals door het geachte Parlementslid worden voorgesteld, vallen derhalve buiten het toepassingsgebied van de financiële en technische samenwerking met Cyprus.

⁽¹⁾ Zie besluit van de Raad van 26. 2. 1990 houdende sluiting van het Protocol betreffende de financiële en technische samenwerking met Cyprus (PB nr. L 82 van 29. 3. 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4011/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)

aan de Commissie

(26 januari 1994)

(94/C 289/116)

Betreft: Opheffing van de protectionistische maatregelen van Afrikaanse landen ten aanzien van het zeevervoer

Kan de Commissie meedelen of en wanneer zij een inspectieteam zal sturen naar de Afrikaanse en met name de Westafrikaanse landen, opdat deze landen hun protectionistische maatregelen ten aanzien van het zeevervoer opheffen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**
(7 maart 1994)

Zoals het geachte Parlements lid weet, is de Commissie door de Raad verzocht een onderzoeksmis­sie naar de Westafrikaanse landen op te zetten teneinde voorbereidende stappen te ondernemen om te komen tot een wederzijds bevredigende oplossing overeenkomstig de richtsnoeren van de Raad.

De Commissie is thans bezig met de voorbereiding van deze mis­sie, die zal plaatsvinden zodra alle organisatorische problemen zijn opgelost. Een voorbereidende bijeenkomst op het niveau van ambassadeurs en directeuren-generaal heeft al in Brussel plaatsgevonden.

Op grond van die besprekingen zal de Commissie de Raad zeer binnenkort een mededeling voorleggen over de richtsnoeren op het gebied van gezondheidszorg in de ontwikkelingslanden, voor de Gemeenschap en de Lid-Staten. Met deze mededeling wordt er allereerst beoogd de middelen te vinden om de steunmaatregelen ter zake dienend en doeltreffend te maken, ten einde de landen waaraan de steun ten goede moet komen te helpen beter aan de behoefte aan gezondheidszorg van hun bevolking te voldoen, en in het bijzonder aan die van de minstbedeelde groepen. Uiteraard zal men, om die doeltreffendheid te vergroten, ook de coördinatie met de andere partners op internationaal niveau moeten verbeteren, zoals bijvoorbeeld met de WGO, de Wereldbank en de belangrijke bilaterale geldschieters. De bovengenoemde mededeling aan de Raad zal desbetreffende voorstellen behelzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4018/93

van Sotiris Kostopoulos (PSE)
aan de Commissie
(26 januari 1994)
(94/C 289/117)

Betreft: Invoering van een overkoepelend mechanisme voor humanitaire hulp om het hoofd te bieden aan de problemen in de verzorgings- en gezondheidssector in bepaalde ACS-landen

In hoeverre kan de Commissie de Europese landen voorstellen om een overkoepelend mechanisme voor humanitaire hulp in te voeren dat wordt ingeschakeld in samenwerking met de mondiale autoriteiten op gezondheidsgebied en tot doel heeft op doeltreffender wijze het hoofd te bieden aan de problemen die zich in de verzorgings- en gezondheidssector in bepaalde ACS-landen voordoen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**
(28 maart 1994)

De Commissie is het met het geachte Parlements lid eens, dat de hulp van de internationale gemeenschap van geldschieters ten behoeve van de gezondheidszorg in de ACS-landen doeltreffender dient te worden verleend, met bijzondere aandacht voor de allerarmste daarvan.

Met het oog daarop heeft de sector gezondheidszorg, op voorstel van de Commissie, voorrang gekregen bij de intensivering van de coördinatie tussen de Gemeenschap (communautaire programma's) en de Lid-Staten (bilaterale programma's): dit is in de notulen van de vergadering van de Ontwikkelingsraad, in mei 1993, opgenomen. Sindsdien zijn er twee vergaderingen over de gezondheidszorg in de ontwikkelingslanden gehouden, met deskundigen uit de Lid-Staten en van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4050/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(31 januari 1994)
(94/C 289/118)

Betreft: Visserijovereenkomst met Argentinië

De visserijovereenkomst waarover door de Gemeenschap en de Republiek Argentinië werd onderhandeld, is reeds door het Europees Parlement goedgekeurd. Ook de Raad hechtte zijn goedkeuring aan de overeenkomst, nadat een aantal twijfels werd opgeheven.

Het enige wat ontbreekt is dus de goedkeuring van het Argentijnse Parlement, dat de beslissing echter voor zich uit lijkt te schuiven.

Wanneer denkt de Commissie dat de overeenkomst in werking kan treden?

Welke zijn de diepere oorzaken van de vertraging?

Is er sprake van bedenkingen van Argentijnse zijde?

Kan er een bijkomende vertraging optreden in verband met de nakende verkiezingen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(17 maart 1994)

De tussen de Gemeenschap en Argentinië gesloten visserijovereenkomst ligt voor ratificatie bij de Argentijnse institutionele instanties.

De Commissie is overtuigd van het belang dat Argentinië hecht aan het sluiten van deze overeenkomst; de vertraging is te wijten aan de ingewikkeldheid van de in de Argentijnse wetgeving vastgelegde legislatieve procedures op dit gebied.

Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt zou de Senaat de overeenkomst reeds op 24 december 1993 hebben goedgekeurd, en zou de Kamer van Afgevaardigden na het zomerreces (december 1993—januari/februari 1994) met het onderzoek ervan moeten beginnen. Redelijkerwijs moet derhalve worden aangenomen dat de definitieve goedkeuring van de overeenkomst in de eerste helft van 1994 zal plaatsvinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4053/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(31 januari 1994)
(94/C 289/119)

Betreft: Catalogus van Europese cultuurgoederen

De inwerkingtreding van artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie laat de Gemeenschap toe maatregelen te nemen op cultuurgebied. Om dit op doeltreffende wijze te doen is het misschien dienstig een catalogus van Europese cultuurgoederen op te stellen. Dit vereist ongetwijfeld een uitgebreid en ingewikkeld, maar evenzeer noodzakelijk onderzoek.

Deelt de Commissie dit standpunt?

Wat verstaat de Commissie onder Europees cultuurgoed?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4054/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(1 februari 1994)
(94/C 289/120)

Betreft: Inwerkingtreding van artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie

Eén van de belangrijkste verwachtingen die door de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn ingelost, is de uitbreiding van de bevoegdheden van de Gemeenschap tot de cultuur, zij het met een aantal restricties.

Voor een doeltreffende culturele actie zijn echter de steun en het deskundig advies nodig van een speciaal informatiecentrum voor cultuurgoederen op communautair niveau, dat met name de criteria en methoden kan vaststellen voor wat moet worden beschouwd als „gemeenschappelijk Europees erfgoed”.

Deelt de Commissie dit standpunt?

Indien de Commissie een dergelijk informatiecentrum nuttig acht, kan dit dan op korte termijn worden opgericht?

**Gecombineerd antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4053/93 en E-4054/93
(29 maart 1994)**

Overeenkomst artikel 128 van het EG-Verdrag en de richtsnoeren van de Raad van ministers van Cultuur, bereidt de Commissie momenteel een mededeling voor over het roerend en onroerend cultureel erfgoed, vergezeld van een programma voor concrete maatregelen die zij aan de Raad, het Europees Parlement en het Comité van de Regio's zal voorleggen. In deze context heeft de Commissie reeds in 1993, in nauwe samenwerking met het Europees Parlement, een breed proces van overleg met de nationale overheden en alle betrokken instellingen en deskundigen in gang gezet, teneinde haar werkzaamheden goed voor te bereiden. Dit overleg zal trouwens in het eerste halfjaar van 1994 worden voortgezet.

In dit stadium kan de Commissie niet vooruitlopen op de resultaten van het lopend overleg, maar zij zal rekening houden met de door het geachte Parlementslid ter zake gemaakte opmerkingen.

Aangezien de Gemeenschap, wat het cultureel erfgoed betreft, tot taak heeft de samenwerking tussen Lid-Staten aan te moedigen en eventueel hun activiteiten aan te vullen zal de Commissie ernaar streven voorstellen voor maatregelen met een reële meerwaarde te doen die in overeenstemming zijn met het subsidiariteitsbeginsel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4080/93

van Enrique Sapena Granell (PSE)
aan de Commissie
(1 februari 1994)
(94/C 289/121)

Betreft: Besteding van de gelden van het Cohesiefonds in het Autonome Gebied Valencia

In de begroting voor 1993 is een Cohesiefonds opgenomen ter financiering van infrastructuurprojecten op het gebied van het vervoer en/of het milieu in Spanje, Griekenland, Ierland en Portugal.

Welke projecten worden in het begrotingsjaar 1993 en eventueel 1994 in het Autonome Gebied Valencia ten laste van dit Fonds uitgevoerd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4087/93

van José Vázquez Fouz (PSE)
aan de Commissie
(7 februari 1994)
(94/C 289/122)

Betreft: Gelden van het Cohesiefonds voor Galicië

In de begroting voor 1993 is een aanzienlijk bedrag ten laste van het Cohesiefonds uitgetrokken voor projecten in Spanje, Portugal, Griekenland en Ierland.

Welke projecten worden er dit jaar en het komende jaar in Galicië door het Cohesiefonds gefinancierd?

**Gecombineerd antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4080/93 en E-4087/93
(10 maart 1994)**

Overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 792/83 tot instelling van een cohesie-financieringsinstrument dient de Lid-Staat die voor financiële steun in aanmerking komt, de projecten die uit hoofde van het financieringsinstrument gefinancierd moeten worden, in te dienen.

In 1993 hebben de door de Spaanse autoriteiten ingediende en door de Commissie vastgestelde projecten die voor financiering door het cohesie-financieringsinstrument in aanmerking komen betrekking op verschillende regio's van Spanje en zijn zij niet geografisch naar regio onderverdeeld. Dit is zo bij projecten voor vervoerinfrastructuur maar ook bij projecten op milieugebied waarin acties zijn opgenomen die over de gehele Lid-Staat zijn gespreid.

De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement de lijst van de projecten toekomen die door de Commissie voor het begrotingsjaar 1993 zijn goedgekeurd.

Voor het begrotingsjaar 1994 moet de Lid-Staat de nieuwe projecten indienen die hij voor financiering in aanmerking wil laten komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4109/93

van Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie
(7 februari 1994)
(94/C 289/123)

Betreft: Anti-dumpingrechten op fietsonderdelen uit China

De Europese Gemeenschap heeft in het verleden anti-dumpingrechten geheven bij de invoer van in de Volksre-

publiek China vervaardigde rijwielen. Deze maatregel heeft ertoe bijgedragen om tot op zekere hoogte een Europese industrie die door een ernstige concurrentievervalsing wordt bedreigd, te beschermen.

Een bijzonder cynisch voorbeeld van het nieuwe industriële beleid van China zijn wel de verklaringen van de heer Ge Yali die zichzelf als een kapitalist van de Communistische Partij beschouwt en die een overheidsonderneming in Asham (China) die rijwielen vervaardigt niet alleen productief maar ook winstgevend heeft gemaakt. De daarbij toegepaste formule is eenvoudig en volgt het voorbeeld van Mao Ze Dong en Hitler die inzagen dat om te overwinnen hongerige soldaten van het platteland moesten worden gerecruteerd (Patrick E. Tyler (New York Times Service), gepubliceerd in International Herald Tribune van 3 december 1993).

Aangenomen mag worden dat deze en andere Chinese fabrieken niet alleen fietsen uitvoeren maar ook onderdelen voor een eenvoudige montage in Europa. Wat denkt de Commissie te doen om dergelijke trucs onmogelijk te maken, gezien het grote gevaar hiervan voor de Europese fietsenindustrie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-33/94

van José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)
aan de Commissie
(9 februari 1994)
(94/C 289/124)

Betreft: Fietsenindustrie in de Gemeenschap

Bepaalde landen uit het Verre Oosten voeren fietsonderdelen in de Gemeenschap in waarmee vervolgens fietsen worden gebouwd terwijl tegelijkertijd de anti-dumpingmaatregelen van de Gemeenschap in deze sector worden omzeild. Deze onderdelen, die in vele gevallen van mindere kwaliteit zijn dan de op het grondgebied van de Europese Unie vervaardigde onderdelen, kunnen gevaar opleveren voor de veiligheid van de consument.

De fabrikanten van fietsen in de Gemeenschap zien zich derhalve ernstig bedreigd door de gevolgde praktijken van de landen uit het Verre Oosten.

Is de Commissie voornemens maatregelen te treffen om de belangen van de fietsenfabrikanten en van de consumenten in de Gemeenschap te beschermen?

**Gecombineerd antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4109/93 en E-33/94
(30 maart 1994)**

De Gemeenschap heeft bij Verordening (EEG) nr. 2474/93 van de Raad een anti-dumpingrecht van 30,6% ingesteld op de invoer van rijwielen van oorsprong uit China. Deze verordening is niet van toepassing op rijwielonderdelen

maar indien gedemonteerde rijwielen of kits die bij de douane-autoriteiten worden aangeboden de essentiële hoedanigheden van afgewerkte rijwielen vertonen, mogen de douane-autoriteiten de tarieven voor complete rijwielen met inbegrip van de anti-dumpingrechten toepassen.

De Europese bedrijfstak van onderdelen voor tweewielers heeft tot dusverre nog geen bewijsmateriaal ingediend

waaruit zou blijken dat de rechten op de invoer van rijwielen worden ontdoken door in plaats van complete rijwielen onderdelen uit te voeren. Indien uit bewijsmateriaal zou blijken dat onderdelen van rijwielen met dumping uit derde landen in de Gemeenschap worden ingevoerd en indien dienaangaande een klacht door de bedrijfstak zou worden ingediend, kan een anti-dumpingonderzoek in overweging worden genomen.
